Ὀρθόδοξος Τύπος

Ἑβδομαδιαία Ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015 Ὀνουφρίου Ὁσίου, Πέτρου Ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Ἀντωνίνης Μάρτυρος, Ἰουλιανοῦ Ὁσίου, Ζήνωνος Ὁσίου | ΕΤΟΣ ΝΕ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2073

Ἐθνικὴ πορεία κατά κρημνῶν;

Η ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΡΟΩΘΕΙ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑΝ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΝ

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Β. Δημακάκου,*** *Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Ἰατρικῆς Παν. Ἀθηνῶν*

Ἡ οἰκογένεια ὡς θεοσύστατος θεσμός, τόσο παλιὸς ὅσο καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὑπῆρξε θεμελιῶδες κύτταρο καὶ ἀπεδείχθη βράχος ἀταλάντευτος στὴν πορεία τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας. Ἀποτελεῖ ἕνα ἠθικοθρησκευτικὸ καὶ ἐθνικοκοινωνικὸ πυρῆνα, μία «κατ' οἶκον ἐκκλησία» μέσα στὴν Ὀρθοδοξία. Ὁ Θεὸς δημιούργησε μὲ ἀδιάσπαστη ἑνότητα, τὸ ἀνδρόγυνο, ἄρρεν καὶ θῆλυ, «κατ' εἰκόνα» Θεοῦ καὶ «ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω» (Μάρκ. ι΄, 9). Ὁ γάμος παρέμεινε μυστήριο μέγα, φυσικῆς συνυπάρξεως καὶ θησαυρὸς χριστιανικῆς παραδόσεως, ἕνωση παρομοία Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας ὡς τὸ διατυπώνει ὁ μέγιστος Ἀπ. Παῦλος «τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν» (Ἐφεσ. ε΄ 32).

Σήμερα ἡ κοινωνία ἀγνοεῖ τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου καὶ τὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῆς οἰκογένειας. Τὸ διεστραμμένο πολιτικὸ σύστημα ἔφερε τὸν πολιτικὸ γάμο, τὸ συναινετικὸ διαζύγιο, ἀκολούθως τὸ σύμφωνο συμβίωσης ἑτεροφύλων, βολὲς χαριστικὲς γενοκτονίας γιὰ τὸ αὔριο τοῦ ἔθνους μας, ἀφοῦ οἱ θάνατοι ἤδη ὑπερέβησαν τὶς γεννήσεις. Κανεὶς δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὶς 350.000 δολοφονίες ἐτησίως μέσῳ ἐκτρώσεων ἤτοι 1.000 φόνων Ἑλλήνων ἡμερησίως, οὔτε μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ ἔκθεση, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ ἴδιος σημερινὸς πληθυσμός, μᾶλλον γερόντων, θὰ ὑπάρχει – ἂν ὑπάρχει – τὸ 2060, ἐνῷ ἡ ἐθνικὴ στατιστική μας ὑπηρεσία προβλέπει τὸ 2030 νὰ ἔχουμε 60% ἀλλοδαποὺς καὶ μόνον 40% Ἕλληνες μαθητὲς στὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἀντίθετα, ὁ Τύπος ἀναφέρεται στὶς προθέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, προώθησης νόμου ἀναγνωρίσεως τοῦ γενετικοῦ μολυσμοῦ, κατὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τῆς παραφύσιν ὁμοφυλοφιλικῆς ἀσέλγειας ἢ «τῶν δικαιωμάτων τῶν σεξουαλικῶν μειονοτήτων», περιφρονοῦντες τὸν ἐπιθανάτιο ρόγχο τῆς φυλῆς μας καὶ ἀγνοοῦντες τὴν Ἁγία Γραφή. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὁ Θεὸς χαρακτηρίζει τὸ ἁμάρτημα αὐτὸ «βδέλυγμα» καὶ ἐπεφύλαξε πῦρ καὶ θεῖο στοὺς Σοδομιστὰς (Γέν. 19, 24, Λευιτ. 18, 22, 26, 13). Στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει μὲ μελανὰ χρώματα τὴν σεξουαλικὴ αὐτὴ διαστροφὴ (Ρωμ. 1, 26-32) καὶ ἐνημερώνει «μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι … βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.» (Α΄ Κορινθ. 6, 9-11). Στὴν ἴδια γραμμὴ κινοῦνται οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος χαρακτηρίζει τὸ πάθος «κολοφῶνα τῶν παθῶν», ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος στὸν Ζ΄ κανόνα του ὁμιλεῖ περὶ «ἀρσενοκοιτίας», καὶ «κτηνοβασίας», τὶς ὁποῖες ἐξομοιώνει μὲ τὸν φόνο ἐκ προθέσεως (Πηδά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἑλληνικόν φαινόμενον: Ἕνας «ἐξαφανισμένος» Ἀρχιεπίσκοπος καί ἕνας «φυλακισμένος-ἔγκλειστος» Πατριάρχης!

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ, ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠ.ΕΞ. ΔΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

«Ἄλλος ἐστίν ὁ Σπεί(υ)ρ(ίδ)ων καί ἄλλος ὁ θερίζων [Δη(Γη)-μήτριος]» (Ἰωάν. δ΄ 37). Ποίαν διάδοχον Ἡγεσίαν ἐπιλέγομεν, διά νά ἀκροβολισθῆ εἰς τά ἔσχατα καί προκεχωρημένα «Φυλάκια» τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἐπιλογή Ἡγετῶν τοῦ Γένους

Ὁλόκληρος ἡ Ρωμιοσύνη ἐρωτᾶ μέ ἀγωνία. **Τί διάδοχες Ἡγεσίες ἐπιλέγει** ἡ Πνευματική καί Πολιτική μας Ἡγεσία;

Δυστυχῶς, οἱ ψευδοηγέτες αὐτοστεφανώνονται μέ τά ἄνθη τοῦ κομπασμοῦ καί ποδοπατοῦν μέ Ναπολεόντια ἔπαρσι τούς ἀδελφούς φορῶντας τήν «περικεφαλαία» τοῦ ἀπολύτου ἐξουσιαστοῦ καί ρίπτοντας ἄκριτα μέ τό «τόξο» τους τά βέλη τῆς σκοπιμότητος. Εἶναι ἐρασταί καί νομεῖς τῆς ἐξουσίας. Μοιάζουν νά εἶναι μία **«Ἐπηρμένη ὀφρύς»,** καθώς μέσα τους κατακαίει καί λαμπαδιάζει ἡ φιλοδοξία.

Ἀντιθέτως, Ἀγαθοί Ἡγέτες εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐπιβάλλουν τά **ὄνειρά** τους στήν ἐποχή τους, ἀναλαμβάνουν ἔργα, πού ἀπαιτοῦν κατά Χάριν δύναμι. Ἀναλαμβάνουν Ἡράκλεια ἔργα. Συνθέτουν τίς πνευματικές ρήξεις μέ τούς ἀοράτους καί ὁρατούς ἐχθρούς τῆς Φυλῆς μας. Εἶναι Ἥρωες πού περιφέρουν τήν **λάμψι τῆς πτωχείας καί τήν γοητεία τῆς ἀγιότητος.** Εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῶν μεγάλων ὁραματισμῶν, τῆς ἀκάματης δραστηριότητος καί προσφορᾶς στίς κρίσιμες ὧρες τῆς μάχης καί τῆς μεγάλης δοκιμασίας. Δονοῦνται δέ ἀπό τούς **παλμούς** τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Καί σκορπίζουν μέ λόγους καί μέ ἔργα τό **φῶς** στίς αὐλές τοῦ Κυρίου.

Ἡγέτες τῆς Πατρίδος μας εἶναι, ὄχι μόνον οἱ **Πρόεδροι(4),** [Βασιλεῖς (1)] καί **Πρωθυπουργοί** (6), ἀλλά καί οἱ **Πατριάρχες** καί οἱ **Ἀρχιεπίσκοποι.** Γι' αὐτό τό λόγο ἡ ἐπιλογή ὅλων αὐτῶν θά πρέπει νά ἐπιτυγχάνεται μέ πολλή σύνεσι καί προσοχή. Μέ φόβο Θεοῦ καί μέ Ἐθνική περίσκεψι. Τήν ἐποχή μας ἡ Ἑλληνορθοδοξία, τῶν πενήντα ἑκατομμυρίων, διοικεῖται πνευματικά, σέ ἐπίπεδο κορυφῆς, ἀπό **δέκα Πατριάρχες καί Ἀρχιεπισκόπους,** καί αὐτούς πρέπει νά ἐπιλέγη μέ βάσι τούς Ἱερούς Κανόνες. Κατά συνέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς καὶ Οἰκουμενισμός

Γράφει ὁ πρωτοπρεσβ. ***π. Ἄγγελος Ἀγγελακόπουλος,*** *ἐφημ. Ἱ. Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς Νέας Καλλιπόλεως Πειραιῶς*

Ὁ σύγχρονος ἅγιος Γέρων τῆς Ἁγιοσαββιτικῆς Σερβικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθηγητής τῆς Δογματικῆς καί Οἰκουμενικός Διδάσκαλος, Ὅσιος καί Θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Ἰουστῖνος Πόποβιτς, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἑορτάζεται στίς 14 Ἰουνίου, ὑπῆρξε διαπρύσιος κήρυκας τῆς οἰκουμενικότητος τῆς Θεανθρωπίνης Ὀρθοδοξίας καί ἄσπονδος ἐχθρός τοῦ οὐμανιστικοῦ, ἀνθρωποπαγοῦς καί ἀνθρωπολατρικοῦ οἰκουμενισμοῦ. Στό ἐξαίρετο σύγγραμμά του *«Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός»* σημειώνει ὅτι *«ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι κοινόν ὄνομα διά τούς ψευδοχριστιανισμούς, διά τάς ψευδοεκκλησίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εὑρίσκεται ἡ καρδία ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπισμόν. Ὅλοι δέ αὐτοί οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλαι αἱ ψευδοεκκλησίαι δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μία αἵρεσις παραπλεύρως εἰς τήν ἄλλην αἵρεσιν. Τό κοινόν εὐαγγελικόν ὄνομά τους εἶναι ἡ παναίρεσις»*[1].

Μέ ἀφορμή τήν ἐφετινή μνήμη του παραθέτουμε τήν Ὀρθόδοξη θεολογική γνωμοδότηση **καί μαρτυρία** του, ἡ ὁποία προκλήθηκε κατόπιν αἰτήματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, γιά τό ἄν μπορεῖ νά συμμετάσχει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία σέ οἰκουμενι(στι)κές ἀκολουθίες, πού διοργάνωναν οἱ παπικοί τῆς Γιουγκοσλαβίας στά πλαίσια τῆς «ἑβδομάδος ἐν τῇ ἑνότητι». Ἡ γνωμοδότηση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, ἡ ὁποία ἔχει δημοσιευθεῖ μέ εἰσαγωγικό σημείωμα τοῦ τότε παραδοσιακοῦ ἱερομονάχου καί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΝ! Ο "Ο.Τ". ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ...

Ἡ Παγκόσμιος Κυβέρνησις ἔρχεται!

ΕΝΑΣ ΦΟΒΕΡΟΣ ΟΡΚΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ «ΒΑΡΥΤΙΜΑ» ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Α΄

Ἡ κατὰ τὶς ἡμέρες μας ταχύτατη ἐπέλευση τῆς Παγκόσμιας Διακυβέρνησης[1] (διάβαζε: τῆς παγκόσμιας Δικτατορίας!) εἶναι ἐπὶ θύραις. Τὰ βήματά της ταράσσουν ἤδη τὶς περὶ ἐθνικῆς κυριαρχίας παραδοσιακὲς ἀντιλήψεις τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ κάνουν τοὺς σκεπτόμενους Ἕλληνες νὰ ἀντιλαμβάνονται, ὅτι μιὰ πρωτοφανὴς τυραννία εἰς βάρος ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ μακροῦ χρόνου προετοιμάζεται.

Πῶς προετοιμάζεται καὶ ἀπὸ ποίους;

Προετοιμάστηκε, κυρίως ἀπὸ μασονικοὺς κύκλους καὶ ἦτο -παλαιότερα- ἕνα ἀπὸ τὰ «βαρύτιμα» μυστικά τους. Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ προώθηση μιᾶς Παγκόσμιας Κυβέρνησης ἦταν -παλαιότερα, ὅπως προείπαμε- ΕΝΑ ἀπὸ τὰ μυστικὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ, διὰ τοῦτο ἡ διασφάλισή του ἀπὸ τ' αὐτιὰ τῶν **«βεβήλων[2]»,** τῶν μὴ τεκτόνων δηλαδή, περιφρουρεῖτο μὲ φοβεροὺς ὅρκους.

Ἰδοὺ ἕνας τέτοιος φοβερὸς μασονικὸς ὅρκος (πρώτη φορὰ δημοσιευόμενος, ἐκτὸς τῶν τεκτονικῶν κύκλων):

Ὅρκος

«Ἐγὼ (ὀνομαστικῶς) ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Γεωμέτρου τοῦ Σύμπαντος (τοῦ «ἄλλου[3]» θεοῦ τῆς Μασονίας), **καὶ τῆς ἀξιοτίμου καὶ Σεβαστῆς ταύτης Στοᾶς ἑταίρων ἐλευθεροτεκτόνων (μασόνων), κανονικῶς συγκροτηθείσης καὶ συνεδριαζούσης, καὶ καταλλήλως ἐγκαινιασθείσης, οἰκείᾳ καὶ ἐλευθέρᾳ βουλήσει καὶ γνώμῃ ὑπόσχομαι εἰλικρινῶς, καὶ ἐπισήμως ὀμνύω** (ὁρκίζομαι), **ὅτι πάντοτε θὰ προφυλάξω, φυλάξω, καὶ οὐδέποτε ἀκαταλλήλως θ' ἀποκαλύψω τὸ ἔν ἢ τὸ ἄλλο τῶν μυστικῶν καὶ μυστηρίων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν β΄ βαθμὸν τοῦ Τεκτονισμοῦ, καλουμένου «βαθμὸς ἑταίρου» εἴτε εἰς μα-**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ Οὐνιτικὴ δολιότης τὴν Παπικὴν σκοπιμότητα καταδεικνύει

Τοῦ ***Β. Χαραλάμπους,*** *θεολόγου*

Ἡ Οὐνία εἶχε τὴν ἀπαρχὴ στὴν Παπικὴ σύνοδο τοῦ Λατερανοῦ τὸ ἔτος 1215 μ.Χ., καθὼς καὶ στὴ γνωστὴ Βούλα τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου Δ΄. Ὅμως στὴν Πολωνία βρῆκε τὴν πρώτη πραγμάτωσή της ἀπὸ ἰησουΐτες μοναχούς. Ἡ Οὐνία δημιουργήθηκε ἀπὸ τοὺς Ἰησουΐτες (Ποσεβὶν καὶ Σάργκα), στὴν Πολωνία, μὲ σκοπὸ τὸν ἐκλατινισμὸ τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Νοτιοδυτικῆς Ρωσσίας. Πρὸς τοῦτο βοηθήθηκαν καὶ ἀπὸ τὸ βασιλιὰ τῆς Πολωνίας Σιγισμοῦνδο τὸν Γ΄.

Ἐπίσημα δηλαδὴ οἱ Οὐνίτες εἶχαν ἐμφανιστεῖ στὴ σύνοδο τῆς Βρέστης καὶ αὐτοαποκλήθηκαν "Οὐνιτικὴ Ὀρθόδοξη ἐκκλησία". Ὁ Πάπας Κλήμης ὁ Η΄ «ἐπέτρεψε» νὰ διατηρήσουν τὰ «ἀνατολικὰ ἔθιμα», (ὅπως οἱ παπικοὶ κατὰ ἀπαράδεκτο τρόπο κάλεσαν τὴν ὀρθόδοξη πίστη). Ἡ λέξη οὐνία ἔλκει τὴν καταγωγή της ἀπὸ τὴν πολωνικὴ γλώσσα καθότι ἡ λέξη αὐτὴ εἶναι πολωνικὸ-λατινικῆς προέλευσης.

Ἂν προστρέξει κανεὶς σὲ Παπικὲς πηγὲς θὰ ἀντιληφθεῖ τὸ δόλιο τῆς δημιουργίας των. Οἱ οὐνιτικὲς "ἐκκλησίες", στὸ Das Typisch Katholisch Lexicon, (τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσαμε νὰ καλέσουμε ὡς μία Τυπικὴ Καθολικὴ Ἐγυκλοπαίδεια) σὲ κείμενο ποὺ ὑπογράφει ὁ Eckhard Bieger, ἀναφέρονται δολίως ὡς ἐκκλησίες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μετὰ ἀπὸ δικαστικοὺς καὶ ἄλλους ἀγῶνες τεσσάρων ἐτῶν ἐξέρχεται πιὸ κατοχυρωμένο ἀπὸ ποτέ.

Βλέπε εἰς τὴν 3ην σελ.

Τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

ΕΝΑΣ προσεκτικός παρατηρητής, ὅταν στρέφει τό ἐνδιαφέρον του στά ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, διαπιστώνει ὅτι ὑπάρχουν πλάνες, αἱρέσεις, ὑπερβολικές ἐκδηλώσεις καί ἀδικαιολόγητες ἐλλείψεις. Ὅλα αὐτά ξεκινοῦν ἀπό τό γεγονός ὅτι λείπει τό ὀρθόδοξο φρόνημα. Τή μεγαλύτερη εὐθύνη τήν ἔχουν οἱ κληρικοί, οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται ὅτι γνωρίζουν κάτι παραπάνω ἀπό τόν ἁπλό λαό. Ὅμως διαπιστώνουμε ὅτι σέ πολλά θέματα καί αὐτοί ὑστεροῦν, γιατί εἶναι συμβιβασμένοι μέ τόν κόσμο. Σκέφτονται καί ἀποφασίζουν κοσμικῶς καί ὄχι θεοφιλῶς. Πολλές φορές καί οἱ φυσικοί τους προϊστάμενοι, δηλαδή οἱ μητροπολίτες, βρίσκονται στήν ἴδια κατάσταση, γεγονός πού δέν ἐπιτρέπει νά ἐλπίζουμε σέ ἕνα καλύτερο αὔριο.

Τό ὀρθόδοξο φρόνημα προϋποθέτει σταθερή πίστη, θεωρητική γνώση καί πνευματική ἐμπειρία. Ἐάν λείπει ἕνα ἀπό τά τρία αὐτά, δέν μπορεῖ νά διαμορφωθεῖ ὀρθόδοξο φρόνημα. Ἐάν λείπει ἡ πίστη, δέν ἀναπληρώνεται ἀπό τή γνώση, οὔτε ἐάν λείπει ἡ βίωση τοῦ θείου θελήματος, μπορεῖ νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό τήν ψιλή γνώση. Ἀλλά καί ἡ γνώση εἶναι ἀναγκαία, γιατί καθοδηγεῖ καί ρίχνει φῶς στό δρόμο.

Ὅταν δέν ὑπάρχει τό ὀρθόδοξο φρόνημα, συμβαίνουν πολλά ἀπαράδεκτα. Ἡ ἀναισθησία ἀπέναντι στήν πλεονάζουσα ἁμαρτία, ἡ ἔλλειψη παρρησίας στήν καταπολέμηση πλανῶν καί αἱρετικῶν ἀποκλίσεων, ἡ σιωπή στήν ἀδιάκοπη δράση τῶν οἰκουμενιστῶν, ἡ ἀπουσία ὁμολογιακοῦ φρονήματος καί ἡ δειλία ἀπέναντι στούς κοσμικούς, πού προσπαθοῦν νά μειώσουν μέ πολλούς τρόπους τήν εὐεργετική ἐπίδραση τῆς Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύουν ὅτι χωλαίνουμε στήν πίστη, τή θεωρία καί τή βίωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Πολλοί κληρικοί δέν θέλουν νά χάσουν τήν ἠρεμία τους καί μένουν ἀπαθεῖς σέ ὅσα ἀντιχριστιανικά συμβαίνουν γύρω τους, ἀλλά καί ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Τούς λείπει ἡ ἐπαναστατικότητα, ἡ εὐαισθησία ἀπέναντι στήν ἁμαρτία καί ὁ ἱερός ζῆλος γιά τό ποιμαντικό τους ἔργο. Στά προσωπικά τους θέματα ὅμως δέν εἶναι ἀδιάφοροι, οὔτε ράθυμοι καί ἀναίσθητοι. Ἀγωνίζονται μέ ἐπιμονή προκειμένου νά ὑποστηρίξουν τά συμφέροντά τους! Αὐτό δείχνει ὅτι βρέθηκαν στήν ἱερωσύνη, γιά νά ἐξασφαλίσουν τό ψωμί τῆς οἰκογένειάς τους καί ὄχι γιά νά ἐργαστοῦν γιά τήν δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἄξιοι κληρικοί καί οἱ συνειδητοί χριστιανοί εἶναι ἀσυμβίβαστοι μέ τόν ἁμαρτωλό κόσμο. Ἀρνοῦνται καθετί πού δέν εἶναι σύμφωνο μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐλέγχουν καί ὑποδεικνύουν τό ὀρθό, διατηρώντας πάντα στήν ψυχή τους τήν ἀγάπη πρός τούς ἀδελφούς καί τό ἐνδιαφέρον τους γιά τήν ἐπιστροφή τους στήν Ἐκκλησία. Τά πράγματα δέν εἶναι εὔκολα καί ἡ ἀπογοήτευση εἶναι συχνή στήν προσπάθειά τους. Ὅμως αὐτοί πρέπει νά συνεχίζουν τό καλό τους ἔργο καί νά μή ἀνυπομονοῦν νά δοῦν τά ἀποτελέσματα. Νά ἀρκοῦνται στήν ἱκανοποίηση ἀπό τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους καί νά δοξάζουν πάντα τό Θεό μέ ταπείνωση. Αὐτοί νά ἐργάζονται, ἀλλά τούς καρπούς θά τούς φέρει ὁ Θεός σύμφωνα μέ τό σχέδιο πού ἔχει γιά τόν καθένα.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ὁ «θερμουργὸς» καὶ «βρεμέτης» Φώτιος Κόντογλου.** Σελ. 5
- **Ὁ Πάπας προωθεῖ ἀκάθεκτος τὴν πανθρησκείαν μὲ τὴν ἀρωγὴν τῶν Ὀρθοδόξων!** Σελ. 8
- **Τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν!** Σελ. 8
- **Ἡ Ἱ. Μ. Ρόδου δεικνύει ἀνοχὴν εἰς τὴν μασονίαν καὶ τὰς αἱρέσεις;** Σελ. 8
- **Ὅταν τὸ νόμιμον εἶναι ἀνήθικον! Ἐκκλησία καὶ Μέσα Παραμορφώσεως!** Σελ. 8

Ἀγρυπνία διαμαρτυρίας διὰ τὴν παρέλασιν τῶν ὁμοφυλοφίλων

Ἡ Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης ἐξέδωσε τήν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν (28 - 5 - 2015):

«Ἡ **Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης** μετὰ πολλῆς λύπης καὶ ἔντονης ἀνησυχίας εἶναι ὑποχρεωμένη καὶ πάλι νὰ ἀντιμετωπίσῃ ποιμαντικὰ καὶ ἀποτρεπτικά, τὴν δυσάρεστη, ἀπαράδεκτη καὶ ἀξιοκατάκριτη παρουσία τῶν ὁμοφυλοφίλων, οἱ ὁποῖοι ἑτοιμάζονται νὰ πραγματοποιήσουν **φεστιβὰλ στὶς 19 καὶ 20 Ἰουνίου** καὶ νὰ παρελάσουν στὴ **Θεσσαλονίκη** μας σὲ μορφὴ χυδαίας προκλήσεως.

Παρ' ὅτι τὸ θέμα εἶναι σοβαρότατο καὶ ἐκρηκτικό, ἐμεῖς οἱ **Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ** δὲν ἀσκοῦμε ποτὲ βία. Γι' αὐτὸ ὡς **Ἐπίσκοποις** δὲν θὰ συστήσω ποτὲ συγκρούσεις καὶ τραυματισμοὺς ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας. Σᾶς παρακαλῶ, ἀπομακρύνατε τὰ παιδιά σας καὶ τοὺς ἑαυτούς σας ἀπὸ τέτοιες ἀνόσιες καὶ ἀφύσικες ἐκδηλώσεις, διατυπώσατε παντοῦ τὶς κάθετες ἀντιρρήσεις γιὰ τὸ ὁμοφυλοφιλικὸ πάθος, καὶ προσευχηθῆτε γιὰ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ πάθος τους, καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὴ φυσιολογικὴ ζωή, ὅπως τὴν διδάσκει ἡ πίστη μας καὶ ἡ παράδοσή μας.

Ἐφέτος ἔχομε ἀποφασίσει καὶ πάλι γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα νὰ κάνωμε αὐτὸ ποὺ εἶναι τὸ καλύτερο, δηλαδὴ νὰ προσφέρωμε μιὰ πραγματικὴ παράκληση καὶ ἱκεσία πρὸς τὸν ἐν **Τριάδι ἅγιον Θεόν**, τὴν **Ὑπεραγία Θεοτόκο**, τὸν ἅγιο **Δημήτριο** καὶ τὸν ἅγιο **Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ**, σὲ μιὰ βραδυνὴ ἀγρυπνία.

Προσκαλοῦμε ὅλους, ὅσοι ἔχουν χρόνο καὶ ἐπιθυμοῦν, τὴν ἐρχομένη **Πέμπτη 18 Ἰουνίου,**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΑΒΕΛ ΚΑΙ ΙΣΜΑΗΛ

Τὴν 17ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ καί Ἰσμαήλ.

Ἀνωτέρων εἰκών ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Μεταμορφώσεως Μετεώρων.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

Ἀνατομία ἑνὸς ἀνθρωπίνου ἐρωτηματικοῦ

Τοῦ ***κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη,*** *Θεολόγου*

**Ἡ ὕπαρξη τοῦ φυσικοῦ καί ἠθικοῦ κακοῦ στόν κόσμο, εἶναι καθολική διαπίστωση, ἀλλ' εἶναι ταυτόχρονα καί μιά συγκλονιστική ἀπορία. Γιατί τό πρόβλημα τῆς θεοδικίας; Δηλαδή, πῶς συμβιβάζονται ὅλα τά φυσικά καί ἠθικά κακά στόν κόσμο μέ τήν ἀγαθότητα καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Γιά τή λύση τοῦ προβλήματος διατυπώθηκαν διάφορες ἀπόψεις. Στό πεδίο τῆς φιλοσοφίας δυό εἶναι οἱ κύριες ἀπόψεις: Ἡ optimismus(αἰσιόδοξη), καί ἡ pessimismus (ἀπαισιόδοξη). Ἡ πρώτη θεωρεῖ τέλειο τόν κόσμο, παρά τίς ἀτέλειές του, ἡ δέ δεύτερη τόν χαρακτηρίζει σάν τόν χειρότερο, στόν ὁποῖο κυβερνᾶ ὁ πόνος καί ἡ πλήξη. Γιά τή θεϊστική χριστιανική ἀντίληψη, πού δέχεται τήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί τή μέλλουσα ζωή, τό κακό ἀποβάλλει τήν τρομακτική του ὄψη, χωρίς μ' αὐτό νά σημαίνει πώς θά ὑπάρξει ἀπόλυτα ἱκανοποιητική ἀπάντηση στήν πεπερασμένη ἀνθρώπινη διάνοια.Τεράστιο θά παραμένει πάντα - καί σ' αὐτούς τούς πιστούς - τό ἐρωτηματικό: "Τί ὅτι ὁδός ἀσεβῶν εὐοδοῦται;" (Ἱερ. ΙΒ΄1), ἢ ὅπως θά'λεγε ὁ ἀπόστολος Παῦλος: "Μή ἀδικία παρά τῷ Θεῷ;" (Ρωμ. Θ΄14). Γιά τό ἠθικό κακό, αἴτιος εἶναι μονάχα ὁ ἄνθρωπος, ὄντας αὐτεξούσιος καί ἐλεύθερος. Ὅπως τό παιδί δέ μπορεῖ νά ἐνοχοποιήσει τόν πατέρα του γιά τήν παράβαση πού ἔκανε τό ἴδιο, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ὀρθό ν' ἀποδίδει στό Θεό τά δικά του λάθη. Ὁ Μ. Βασίλειος τό θεωρεῖ βλασφημία: "Μή μοι λέγε παρά Θεοῦ τό κακόν τήν γένεσιν ἔχει! Οὐ γάρ εὐσεβές τοῦτο. Οὔτε γάρ ἡ ζωή θάνατον γεννᾶ, οὔτε τό σκότος φωτός ἐστιν ἀρχή, οὔτε ἡ νόσος ὑγείας δημιουργός. Ἀλλά τῆς ἐν ἑαυτῷ κακίας ἕκαστος ἑαυτόν ἀρχηγόν γνωριζέτω". Ἡ ἀπάντηση δέν εἶναι εὔκολο νά δοθεῖ ἀπ' τό λογικό καί τόν ὀρθό λόγο. Πῶς θά ἐννοήσει ὁ ἀνθρώπινος ν

Γεγονότα καὶ Σχόλια

Ἡ σημασία τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ εἶναι ὁ μήνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Στὶς 29 τοῦ μηνὸς ἑορτάζουμε τὴ μνήμη τῶν δύο πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ στὶς 30 τὴ σύναξη τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει θεσπίσει γιὰ τὴν περίοδο αὐτὴ νηστεία, ἡ ὁποία ποικίλει ὡς πρὸς τὴ διάρκειά της καὶ ἡ ὁποία καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Δευτέρα μετὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ λήγει τὴν 28η Ἰουνίου. Δὲν πρόκειται γιὰ αὐστηρὴ νηστεία, διότι σὲ αὐτὴ καταλύεται ἡ βρώση ἰχθύος, ἑκτὸς τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Δὲν καταλύουμε βεβαίως κρέας, γαλακτοκομικὰ καὶ αὐγά. Ἡ νηστεία αὐτὴ εἶναι μέρος τῆς πνευματικῆς προετοιμασίας μας, προκειμένου νὰ τιμήσουμε τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Κι' αὐτὸ διότι αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἀξιώθηκαν νὰ κληθοῦν ἀπὸ τὸν Ἴδιο τὸν Κύριό μας καὶ Λυτρωτή μας Ἰησοῦ Χριστό, νὰ γίνουν οἱ συνεχιστὲς τοῦ ἐπὶ γῆς σωτηρίου ἔργου Του. Δὲν προέρχονταν ἀπὸ τὴ νομενκλατούρα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οὔτε ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ σπουδαίους ἀνθρώπους, διότι ἐκεῖνοι ἐξέφραζαν τὴν παταγώδη χρεωκοπία τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς. Ἦταν ἄσημοι καὶ ἀγράμματοι ψαράδες, τοὺς ὁποίους μεταμόρφωσε τὸ Πανάγιο Πνεῦμα σὲ φωστῆρες πολύφωτους, οἱ ὁποῖοι καταύγασαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἄλλαξαν τὴ ροὴ τῆς ἱστορίας. Χάρις στὸ ἔργο τους καὶ τὰ μαρτύριά τους κατόρθωσαν νὰ γκρεμίσουν τὸν ἀρχαῖο ἐφιαλτικὸ κόσμο καὶ νὰ θεμελιώσουν τὴν «καινὴ κτίση» στὴ γῆ, τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁμολογοῦμε πίστη σὲ «Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία»! Ἂς κάνει ὁ καθένας μας τὸν προσωπικό του ἀγῶνα αὐτὴ τὴν περίοδο, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὔνοια καὶ τὴν εὐλογία τους!

Ἵδρυσις παγανιστικῆς «Ἱερατικῆς Σχολῆς» εἰς τὴν Ἑλλάδα!

ΟΙ ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΤΕΣ ἱδρύουν στὴ χώρα μας …ἱερατικὴ σχολή, ἡ ὁποία θὰ βγάζει παγανιστὲς ἱερεῖς τοῦ δωδεκαθέου! Σ' αὐτὴ θὰ σπουδάζουν προφανῶς πῶς θὰ σφάζουν καὶ θὰ ξεκοιλιάζουν ἄτυχα ζῷα, θυσιάζοντάς τα στοὺς «θεούς», γιὰ ἐξευμενισμό. Νὰ κάνουν μαντικὴ καὶ ξόρκια. Νὰ κάνουν θεουργία, ἤτοι: μαγεία. Νὰ κάνουν ἐπακριβῶς ὅ,τι ἔκαναν οἱ σκοταδιστὲς ἱερεῖς τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας! Καὶ γιὰ νὰ τὰ κάνουν ὅλα αὐτὰ «ἐν τάξει», θὰ ἀποφοιτοῦν ἀπὸ παγανιστικὴ ἱερατικὴ σχολή! Δεῖτε τὴν εἴδηση: Γνωστὴ ἑλληνικὴ νεοπαγανιστικὴ ὁμάδα, μία ἀπὸ τὶς πολλές, ἡ ὁποία αὐτοκαθορίζεται ὅτι ἀκολουθεῖ τὴ «γνήσια θρησκευτικὴ παράδοση τῶν Ἑλλήνων», ἀνακοίνωσε ὅτι «θὰ διοργανώσει διήμερο ἱερατικὸ σχολεῖο θεολογίας καὶ ὀρθοπραξίας γιὰ καινούργιους (δόκιμους) ἱερεῖς/ ἱέρειες. […] Τὸ σχολεῖο θὰ εἶναι διήμερο (θὰ ἀπαιτεῖται δηλαδὴ μία τουλάχιστον διανυκτέρευση γιὰ τοὺς ἐκτὸς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐνδιαφερόμενους) καὶ ὅσοι ἀποφοιτήσουν μὲ ἐπιτυχία θὰ λάβουν μετὰ ἀπὸ ὁρκωμοσία τὸ διακριτικὸ τοῦ δοκίμου ἱερέως. Μετὰ ἀπὸ καλὴ θητεία 2 ἐτῶν, θὰ ἀκολουθεῖ ἀπαιτητικότερη μαθητεία γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἰδιότητος τοῦ κανονικοῦ ἱερέως»! Ὅλα τὰ εἴχαμε, οἱ ἱερεῖς τῶν σύγχρονων εἰδώλων καὶ τῶν ἀνύπαρκτων «θεῶν» τοῦ παγανισμοῦ μᾶς ἔλειπαν! Ἀλλὰ μία εὔλογη ἀπορία μας περιμένει ἀπάντηση: τὰ τελευταῖα δύο χιλιάδες χρόνια, πῶς τὴν «ἔβγαλαν» οἱ «ἕλληνες θεοὶ» χωρὶς ἱερεῖς καὶ θυσίες;

Τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα εἶναι ἐδῶ!

ΑΝΑΡΩΤΟΥΝΤΑΙ κάποιοι πῶς φτάσαμε σὲ αὐτὴ τὴν κατάντια ὡς Χώρα. Ἡ ἀπάντηση εἶναι μία: λόγω τῶν ἁμαρτιῶν μας! Συναγωνιζόμαστε ἐπάξια τὶς διεφθαρμένες χῶρες, ὡς πρὸς τὴν ἔκλυση τῶν ἠθῶν καὶ τὴν κατάρρευση τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν. Δεῖτε μία πρωτοφανῆ, γιὰ τὰ ἑλληνικὰ ἤθη εἴδηση: «Τὸ πιὸ μεγάλο πάρτι ἀνταλλαγῆς συντρόφων διοργανώνει ἕνα ἀπὸ τὰ διασημότερα swingers club τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖο ἐπέλεξε τὴν Κρήτη, γιὰ νὰ γιορτάσει τὰ 15 χρόνια λειτουργίας του. Ἀπὸ τὶς 18 Ἀπριλίου τὰ μέλη τοῦ ὁλλανδικοῦ swingers club "SDC" βρίσκονται σὲ ξενοδοχεῖο στὴν περιοχὴ τῆς Σταλίδας καὶ πρόκειται νὰ μείνουν στὸ ξενοδοχεῖο - φρούριο μέχρι καὶ τὶς ἀρχὲς Μαΐου. Ὁ σεξουαλικὸς τουρισμὸς φαίνεται πὼς κερδίζει σιγὰ σιγὰ ἔδαφος στὴν Ἑλλάδα […] Πρόκειται γιὰ τουρίστες ὑψηλοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου οἱ ὁποῖοι ἔφτασαν στὴν Κρήτη ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου: ἀπὸ τὴν Ἀσία, τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀφρική. Σύμφωνα μὲ τὴ διαδικτυακὴ σελίδα τοῦ ὁλλανδικοῦ club ἡ ἐκδρομὴ βγῆκε γρήγορα sold out παρὰ τὸ ὑψηλὸ κόστος ποὺ ἀνέρχεται στὰ 1.000 εὐρὼ τὸ ἄτομο τὴ βραδιὰ» (Ἰστολ. Τροκτικό2)! Τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα «ἀναβίωσαν» στὸν ποτισμένο ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων τόπο μας! Ὑπῆρχε περίπτωση νὰ μὴ φτάσουμε ἐδῶ ποὺ φτάσαμε; Ποιὸς ἀμφιβάλλει ὅτι θὰ πάθουμε καὶ χειρότερα ἂν δὲν μετανοήσουμε;

Ὁ Θεὸς ἐπέβλεψεν εἰς τὸ Νεπάλ;

Στὶς 25 Ἀπριλίου φοβερὸς σεισμὸς 7,8 ρίχτερ ἰσοπέδωσε τὴν βορειοανατολικὴ Ἰνδία, ἀφήνοντας πίσω του χιλιάδες νεκροὺς καὶ τραυματίες καὶ ἀπίστευτες καταστροφές. Στὴν Ἁγία Γραφὴ ἀναφέρεται ὅτι τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ, τὴν κάνει νὰ τρέμει (Ψαλμ.103,32). Ὑπάρχουν πάμπολλα παραδείγματα καταστροφικῶν σεισμῶν σὲ περιόδους ἠθικῆς κατάπτωσης. Μετὰ τὴν ἐν λόγῳ καταστροφὴ ἦρθαν στὴ δημοσιότητα φοβερὰ γεγονότα, ποὺ γίνοταν στὴν περιοχὴ αὐτή. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ πλῆθος ὁμοφυλοφίλων ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, οἱ ὁποῖοι πλήρωναν ἐξαθλιωμένες γυναῖκες, ὡς «παρένθετες μητέρες», γιὰ νὰ γίνουν «γονεῖς»! Ἐπίσης λίγες ἡμέρες πρίν, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς διέπραξαν ἕνα ἀνείπωτο «θρησκευτικὸ» ἔγκλημα: σὲ ἰνδουιστικὴ τελετὴ σφαγίασαν, μὲ τὸν ἀγριότερο τρόπο, τουλάχιστον διακόσιες πενήντα χιλιάδες ζῷα!

Ἐκκλησιαστική Παράδοσις καί νεωτερικότης

Ἡ Παράδοση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας γιά νά εἶναι διαρκῶς ζωντανή, ἀνοικτή καί προσαρμοστική στίς ἀναζητήσεις καί στά προβλήματα κάθε ἐποχῆς, θά πρέπη νά εἶναι διαρκῶς στραμμένη πρός τό πρόσωπο τοῦ ἀεί ζῶντος Θεανθρώπου Χριστοῦ μας. Αὐτός εἶναι πού θά μᾶς ἐμπνεύση, γιά νά διακονήσουμε τόν ἐμπερίστατο σύγχρονο ἄνθρωπο. Ἡ Παράδοση εἶναι τό ἀποτέλεσμα ἐμπειριῶν αἰώνων, πού ἐπαναλαμβάνονται καί καταγράφονται ἀπό τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας διαφόρων ἐποχῶν.Τίς ἐμπειρίες τῶν ὁποίων ἔχουμε ὑποχρέωση νά ἀξιοποιήσουμε, γιά νά ὁδηγήσουμε τήν σύγχρονη πραγματικότητα, κάθε ἐποχῆς στό νά συγχρονισθῆ μέ τήν Παράδοση. Οἱ ἐμπειρίες τῶν Πατέρων εἶναι αὐτές πού θά ἀπαντήσουν στίς προκλήσεις τοῦ 21ου αἰώνα καί θά πρωτοστατήσουν στήν διαμόρφωση ἑνός σύγχρονου ζωντανοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτό δέν λέγεται ἐσωστρέφεια, ἀλλά συνειδητή ἐπίγνωση ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Παράδοση δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καί ὅτι ἡ Παράδοση περιέχει καί δέν περιέχεται οὔτε ἀλλάζει ἀκολουθώντας τά κοσμικά δεδομένα. Ἀφορμή τῶν σχολίων αὐτῶν εἶναι τό ἄρθρο τοῦ κ. Σταύρου Γιαγκάζογλου στήν νεοεμφανσθεῖσα ἐφημερίδα "Ὀρθόδοξη Κιβωτός", μέ τόν τίτλο "Οἱ μεγάλες προκλήσεις τῆς ὀρθοδοξίας στόν 21ο αἰώνα". Ὅπου ὁ γνωστός σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ὁ ὁποῖος καταφέρνει νά βρίσκεται στήν θέση του μέ ὁποιαδήποτε κυβέρνηση καί εἶναι ὁ κύριος ἐκφραστής στό νά μετατραπῆ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν σέ Θρησκειολογία, ἀλλά καί θιασώτης τῆς μεταπατερικῆς θεολογίας, μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναφέρει: «Γιά νά εἶναι διαρκῶς ζωντανή (ἡ Παράδοση), πρέπει νά εἶναι ἀνοικτή καί προσαρμοστική, νά διαλέγεται καί νά προσλαμβάνει τά νέα δεδομένα τοῦ πολιτισμοῦ σέ οἰκουμενική βάση». Ἡ Ὀρθόδοξη Παράδοση, ὅταν διαλέγεται, προσαρμόζεται καί προσλαμβάνει νέα δεδομένα, τότε παύει νά ἔχη σημεῖο ἀναφορᾶς της τόν Χριστό καί γίνεται μέρος ἑνός παγκόσμιου συγκρητιστικοῦ πολιτισμοῦ, στόν ὁποῖον ἔχει χαθῆ ὁ Χριστός καί κάθε τί τό προσωπικό καί ἰδιαίτερο. Καί καταλήγει «Εἶναι καιρός ἡ σύγχρονη Ὀρθοδοξία να ὑπερβεῖ τή φοβία της ἀπέναντι στήν νεωτερικότητα καί νά ἀνοίξει, ἐπιτέλους, ἕνα γόνιμο καί δημιουργικό διάλογο μαζί της». Ἡ μεγάλη πρόκληση ὅμως τῆς Ὀρθοδοξίας κατά τόν 21ο αἰώνα εἶναι νά ὑπερβῆ τίς φοβίες της, γιά νά καταγγείλη δημόσια τίς ἰδέες τῆς νεωτερικότητας, ὡς πηγή καί αἰτία τῆς δυστυχίας τοῦ συγχρόνου Δυτικοῦ ἀνθρώπου!

Γ.Κ.Τ.

Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Σφαγιάστηκαν, χωρὶς λόγο, μὲ ἕνα ἀπαίσιο τρόπο, στὸ ὕπαιθρο, συμπεριλαμβανομένων βουβαλιῶν, ἀγελάδων, γιδῶν, πουλιῶν, καὶ ὁ,τιδήποτε ζωντανὸ ὑπάρχει στὴ χώρα- ἐκτὸς τῶν ἀνθρώπων-. Διευκρινίζεται ὅτι εἶναι ἕνα τελετουργικὸ μιᾶς ἰνδουιστικῆς θρησκείας» (Ἰστολ. makeleio.gr)! Εἴδαμε ἐπίσης στὶς τηλεοράσεις νὰ γκρεμίζονται ἰνδουιστικοὶ ναοί, στοὺς ὁποίους τελοῦνταν ἀπίστευτες δεισιδαιμονικὲς τελετουργίες καὶ γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ διεθνὴς κοινότητα ἐξέφρασε τὴ λύπη της γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς «πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς»! Ἔχετε ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέβλεψε στὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη;

Ἀπίστευτος θεωρία τῶν Σκοπιανῶν ὡς περιουσίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ!

Μήπως ἔχουν ἀπομωρανθεῖ οἱ βόρειοι ὑπερφίαλοι γείτονές μας καὶ δὲν ξέρουν τί λένε τελευταῖα; Πῶς ἀλλιῶς νὰ τὸ ἐξηγήσουμε; Ὁ λόγος γιὰ τοὺς κλέφτες τῆς ἱστορίας μας Σκοπιανούς, οἱ ὁποῖοι ἔφτασαν σὲ γελοῖες καὶ παρανοϊκὲς θεωρίες, προκειμένου νὰ στηρίξουν τὸν ἀλλόκοτο ἐθνικισμό τους. Δεῖτε μία πρόσφατη θεωρία καὶ ἂν μπορεῖτε κρατῆστε τὰ γέλια σας: «Νὰ θυμώσει κάποιος ἢ νὰ γελάσει μὲ τὴν νέα ἀπίστευτη θεωρία καθηγητῆ στὰ Σκόπια, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὴν ἔνατη μέρα τῆς Δημιουργίας ὁ Θεὸς ἔφτιαξε τοὺς Μακεδόνες (ἐννοώντας τοὺς Σκοπιανούς)! Ὁ Ἀριστοτὲλ Τέντοφ, καθηγητὴς μηχανικῆς στὴν πΓΔΜ, "ἐξηγεῖ" μὲ βάση τὴ δική του φαιδρὴ δῆθεν ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα πὼς ἡ ἐμφάνιση τοῦ "μακεδονικοῦ λαοῦ" (τῶν Σλάβων δηλαδὴ τῶν Σκοπίων) ἀποτελεῖ Θεῖο Ἔργο καὶ οἱ Σκοπιανοὶ πρέπει νὰ λογίζονται ὡς ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ! "Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρώτης ἡμέρας, μία ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Θεὸς δημιούργησε τὶς ψυχές, δημιούργησε τὸ Στερέωμα καὶ τὴ Γῆ, δημιούργησε τὶς ψυχές, τὶς ἔφερε μπροστὰ στὸν Ἥλιο, γιὰ αὐτὸ ὁ Ἥλιος εἶναι τόσο σημαντικὸς γιὰ τοὺς Μακεδόνες, ὁ Ἥλιος ἔχει μία ἐκπληκτικὴ δύναμη. Αὐτὸς (ὁ Θεὸς) δημιούργησε τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν πέμπτη ἡμέρα, τὴν ἕκτη ἡμέρα πῆρε ἕνα κάθισμα νὰ ξεκουραστεῖ. Τὴν ἕνατη ἡμέρα, ἄρχισε νὰ δημιουργεῖ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ κατὰ τὴν ἕνατη ἡμέρα, δημιούργησε τοὺς Μακεδόνες. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ δὲν μᾶς συμπαθοῦν"» (Ἰστολ. Ἀνεξήγητο)! Αὐτὲς τὶς γελοιότητες λέει ὁ σκοπιανὸς προφέσορας, γιὰ νὰ ἐγείρει τὸν ἐθνοφυλετισμὸ τῶν Σλάβων Σκοπιανῶν καὶ δὲν βρίσκεται κάποιος σοβαρὸς σὲ αὐτὸ τὸ τεχνητὸ κρατικὸ δεῖγμα νὰ τοῦ βουλώσει τὸ στόμα; Οὔτε ὁ ψευδοαρχιεπίσκοπος Στέφανος;

Τραγικὸν περιστατικὸν δαιμονισμοῦ!

Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅτι ὁ διάβολος καταλαμβάνει συχνὰ κάποιους συνανθρώπους μας καὶ τοὺς βασανίζει φρικτά. Τοὺς χρησιμοποιεῖ ἐπίσης, γιὰ νὰ προξενήσει ζημιὰ στὴν Ἐκκλησία. Δεῖτε τὴν ἀκόλουθη τραγικὴ εἴδηση: «Ἀπίστευτο περιστατικὸ συνέβη σὲ χωριὸ τῆς Λακωνίας μισὴ ὥρα ἔξω ἀπὸ τὴν Σπάρτη. Πιὸ συγκεκριμένα, τὴν Πέμπτη 23 Ἀπριλίου στὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μία γυναίκα περίπου 40 ἐτῶν εἰσέβαλε μέσα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ σὲ κατάσταση ἀμὸκ ὅρμησε στὸν Ἱερέα. Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες τοῦ Fnews.gr, τραβοῦσε τὰ ράσα καὶ τὰ γένια του καὶ χτυποῦσε ὅσους ἔσπευσαν νὰ βοηθήσουν, ἐνῷ ταυτόχρονα ἔβριζε χυδαῖα. Ὅταν τελικὰ κατάφεραν νὰ τὴν ἀπομακρύνουν ἄρχισε νὰ κάνει σὰν "δαιμονισμένη", σκίζοντας τὰ ροῦχα της καὶ βγάζοντας κραυγές. Τελικὰ ἔπασχε ἀπὸ κάποιο ψυχιατρικὸ πρόβλημα ἢ ὄντως ἦταν δαιμονισμένη, ὅπως πιστεύουν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ; (Ἰστολ. Τροκτικό2)! Εἶναι προφανὲς πὼς ἡ τραγικὴ ἐκείνη ψυχὴ δὲν εἶχε κάποιο ψυχολογικὸ πρόβλημα, ἀλλὰ ἦταν σαφέστατα ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν δαιμόνων. Κι' αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ στὸ ναό, ἐν ὥρᾳ Θείας Λειτουργίας, καὶ τὴν ἐπίθεση στὸν λειτουργὸ ἱερέα! Σύγχρονοι ἄθεοι καὶ ὑλιστὲς ψυχίατροι καὶ ψυχολόγοι, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουν στὴν ὕπαρξη τῆς ψυχῆς, ἀρνοῦνται τὸν δαιμονισμό. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, γιὰ νὰ κάνει ἀποτελεσματικότερα τὸ καταστρεπτικό του ἔργο! Ὁ ἀθεϊσμὸς ἦταν καὶ εἶναι στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἔξω ἀπὸ ἐδῶ!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΣ ΟΝΟΥΦΡΙΟΣ Ο ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ

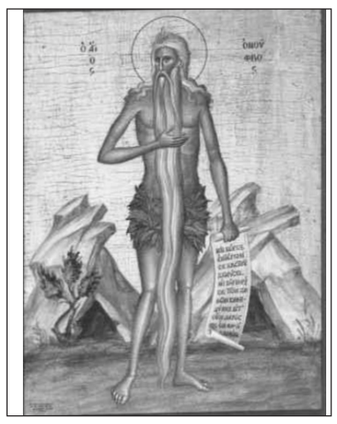

Στίς 12 Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ὁ ὅσιος Ὀνούφριος ἔζησε κατά τόν 4ο αἰώνα καί ἀσκήτευε σέ κοινόβιο στήν Ἑρμούπολη τῶν Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου. Εὑρισκόμενος στό Κοινόβιο ἄκουσε γιά τήν ἐρημική ζωή τοῦ προφήτου Ἠλιού καί τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί ἔτσι σαγηνεύθηκε ἀπό αὐτήν καί ἀναχώρησε ἀπό τό Κοινόβιο καί πῆγε στήν ἔρημο, ὅπου παρέμεινε γιά ἑξήντα χρόνια ἀσκητεύοντας χωρίς νά δῆ ἄνθρωπο. Τόν ὅσιο Ὀνούφριο τόν βρῆκε ὁ μοναχός Παφνούτιος, ὁ ὁποῖος ποθώντας νά γνωρίση ἁγίους ἀνθρώπους καί νά ἀκούση σοφά λόγια προχώρησε στό ἐσωτερικό τῆς ἐρήμου. Ἀφοῦ περπάτησε δεκαπέντε ἡμέρες ἔφθασε στόν τόπο ὅπου ἦταν ὁ ὅσιος καί τόν παρακάλεσε νά τοῦ διηγηθῆ τήν ζωή του, τήν ὁποία καί φανέρωσε ἀργότερα στούς μοναχούς. Ἐπειδή ἦταν θέλημα Κυρίου ἡ γνωριμία τῶν δύο ὁσίων, γιά νά φανερωθῆ ἡ ζωή τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου, ὁ ὅσιος Ὀνούφριος, ἀφοῦ τήν διηγήθηκε ἐξεδήμησε πρός τόν Θεό. Ὁ Παφνούτιος, ἀφοῦ ἔθαψε τό γυμνό λείψανο τοῦ ὁσίου, τό ὁποῖο προστατευόταν μόνο ἀπό τίς τρίχες τοῦ σώματός του τό σκέπασε μέ τό μισό ἐπανωφόρι του, ἀφοῦ τό ἄλλο μισό τό κράτησε ὡς εὐλογία. Κατόπιν ἀναχώρησε, ἡ δέ καλύβη τοῦ ὁσίου χάριτι Θεοῦ γκρεμίσθηκε, ὁ δέ φοίνικας πού ἦταν φυτεμένος ξεράθηκε καί ἡ πηγή πού χρησιμοποιοῦσε, γιά νά πίνη νερό ὁ ὅσιος, στέρεψε.

Ἡ Δ.Σ.Ο. διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν

Εἰς πολιτικὸν ἐπίπεδον εἰς τὴν διακομματικὴν ὁμάδα τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου ἐτέθησαν τὰ ζητήματα τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀνάγκης προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Μ. Ἀνατολῆς. Ὡστόσο, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Διακοινοβουλευτικὴ Ὁμάς Ὀρθοδοξίας ἤρχισε νὰ προωθῆ τὸν οἰκουμενισμόν. Διὰ ποῖον λόγον ἔγινεν ἀναφορὰ εἰς τὰς κοινὰς πρωτοβουλίας τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου καὶ Πάπα; Ἡ Δ.Σ.Ο. ὑπάρχει, διὰ νὰ βοηθῆ εἰς τὴν συνεννόησιν τῶν Ὀρθοδόξων κρατῶν ἢ διὰ νὰ δέτη πυρίτιδα; Ἐπίσης, ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν Μεγάλην Σύνοδον τοῦ 2016 εἶναι ἐντελῶς ἄστοχος. Ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμπλέξουν ἐνεργῶς καὶ ἐπισήμως εἰς ἀμιγῶς ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τὴν πολιτικήν; Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἐμπλεκομένους νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ καθῆκον των, αὐτὸ τῆς συξεύξεως τῶν Ὀρθοδόξων Κοινοβουλίων. Συμφώνως πρὸς τὸ δελτίον τύπου τῆς 5ης Μαΐου 2015:

«Ἀντιπροσωπία τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης Ὀρθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.) ὑπὸ τὸν Ἀναπληρωτὴ Γενικὸ Γραμματέα κ. Ἰωάννη Ἀμανατίδη καὶ τοὺς συμβούλους τῆς Δ.Σ.Ο. Δρ. Κώστα Μυγδάλη καὶ Καθ. Valery Alekseev, πραγματοποίησε στὶς Βρυξέλλες, 3 Ἰουνίου 2015, συνάντηση μὲ τοὺς συμπροέδρους τῆς Διακομματικῆς Ὁμάδας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκείας ἢ πίστης καὶ τὴ θρησκευτικὴ ἀνεκτικότητα (FoRB & RT) κ.κ. Peter van Dalen καὶ Dennis de Jong, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ διεθνῆ θρησκευτικὴ ἐλευθερία (USCIRF) Δρ. Katrina Lantos Swett. Στὴν συνάντηση αὐτὴ συζητήθηκαν θέματα θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἀνὰ τὸν κόσμο, ἐνῶ ὁ κ. Ἀμανατίδης ἀναφέρθηκε στὴν ἀνάγκη προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Κατὰ τὴν ὁμιλία του, ἐξάλλου, σὲ πυκνὸ ἀκροατήριο, κατὰ τὴν παρουσίαση τῆς ἐτήσιας ἔκθεσης τῆς Διακομματικῆς Ὁμάδας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκείας ἢ πίστης καὶ τὴ θρησκευτικὴ ἀνεκτικότητα (FoRB & RT), ὁ κ. Ἀμανατίδης τόνισε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὴν ἀνάγκη ἐνίσχυσης τῶν κοινῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, ἀλλὰ ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὴν σπουδαιότητα τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκέφαλων Ἐκκλησιῶν, ποὺ θὰ συνέλθει στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ ἔτος 2016».

Τὰ κάστρα τῆς Ὀρθοδοξίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μπορεῖ νὰ διαπιστώσει ὅταν ἐπισκέπτεται τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι.

Ἐπειδὴ ἡ ἁγία Καθηγουμένη μὲ τιμᾶ ὀνομάζοντάς με διδάσκαλό της, θέλω νὰ ὑπογραμμίσω μερικὰ ἔργα της, ποὺ εἶναι ὄντως καρποὶ ἐνάρετης καὶ ἀσκητικῆς μοναχικῆς ζωῆς.

Ἀνέφερα ἤδη στὴν ἀρχὴ τὸ παλιομονάστηρο, ποὺ ἔγινε πραγματικὸ Κάστρο, καὶ τὸ ἐπισκέπτονται προσωπικὰ καὶ ὁμαδικὰ πλήθη προσκυνητῶν, εἴτε γιὰ ν' ἀσπασοῦν τὴν θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας, εἴτε νὰ παρακολουθήσουν ἀκολουθίες στὸν ἱερὸ Ναό, ἀκούγοντας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα, σὲ ξεχωριστὴ ἐσπερινὴ δέηση, ἀπὸ τὴν ἁγία Καθηγουμένη. Στὸν ὡραῖο τόμο ποὺ πιὸ πάνω ἀνέφερα, μετὰ τὶς εὐλογίες τῶν Ἐπισκόπων (Ἀντωνίου Σιατίστης, Ἀμβροσίου Κοζάνης), ἀκολουθεῖ ἕνα πυκνὸ κείμενο τῆς ἁγίας Καθηγουμένης, μὲ τὸν τίτλο «Ὀρθόδοξος Μοναχισμὸς» (σελ. 31-45). Ἀκολουθοῦν κείμενα τῶν εἰδικῶν: Εὐθυμίου Τσιγαρίδα, Ἀναστασίου Δάρδα, Εὐανθίας Κωνσταντίνου ἢ Τέγου – Στεργιάδου, μὲ Βιβλιογραφία καὶ Πίνακα Εἰκόνων. Ὁ τόμος εἶναι καταστολισμένος μὲ Εἰκόνες (παλαιὲς καὶ νέες) καὶ ὡραιότατες φωτογραφίες φυσικοῦ κάλλους.

Β΄

Ἡ Μοναχὴ Θεολογία εἶναι, πέρ' ἀπὸ ὑποδειγματικὴ μητέρα τῶν Μοναζουσῶν, καὶ μία θαυμαστὴ συγγραφεὺς πνευματικῶν ἔργων. Ἔχει ἕνα τάλαντο καὶ μία χάρη στὸ γράψιμο ποὺ σπάνια τὴν συναντᾶς στὰ τάγματα τῶν συγχρόνων ἀσκητῶν. Μερικὲς ὁμιλίες της εἶναι συμβολὲς σὲ συνέδρια φιλομοναχικῶν θεμάτων, ποὺ ἀγγίζουν τὴν οὐσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὅπως μᾶς τὴ διδάσκουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς δεκαετίες στὴ μοναχικὴ ζωή, ἡ μοναχὴ Θεολογία τολμᾶ ν' ἀγγίζει μ' εὐλάβεια καὶ σύνεση μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα θέματα τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Στὸ ὡραῖο της κείμενο «Ἡ ἐν Χριστῷ τελείωση τῆς γυναίκας» γράφει: «Στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας τιμήθηκε ἡ γυναίκα, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς καταδέχθηκε νὰ γεννηθῆ ἀπὸ γυναίκα. Τιμήθηκε τὸ σῶμα τῆς γυναίκας, τὸ ὄργανο αὐτὸ τῶν διεστραμμένων ἀπολαύσεων τοῦ ἄνδρα, ἀφοῦ στὴν κοιλιὰ τῆς Παναγίας κυοφορήθηκε καὶ στοὺς κόλπους της γαλουχήθηκε ὁ Χριστός. Τιμήθηκε καὶ ὁ ἄνδρας, ἀφοῦ μὲ τὴν μορφὴ τοῦ ἄνδρα ἔγινε ἄνθρωπος. Τιμήθηκε τέλος ἡ παρθενία, ἡ ἀπολεσθεῖσα ἀθωότητα τῶν πρωτοπλάστων, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς σεβάστηκε τόσο τὸ σῶμα τῆς Παρθένου Μαρίας, ὥστε χρησιμοποίησε τὴ μήτρα της μόνο γιὰ θεουργικὸ ἐργαστήριο, δίχως νὰ παραβλέψει στὸ ἐλάχιστο τὴ σωματικὴ ἀκεραιότητά της καὶ παρθενικὴ καθαρότητά της» (σελ.19).

Σ' ἕνα ἄλλο βιβλίο της «Γυναῖκα ἀνδρείαν τὶς εὑρήσει;» ἀπαντᾶ σὲ κάποιους ἐπιπόλαιους καὶ λογοκρατούμενους συγγραφεῖς γιὰ τὸ θέμα τῆς ἀνδρείας τῆς γυναίκας (σελ. 17): καλού

Η στηλη της «Πανελληνιου ενωσεως θεολογων»

ΝΕΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΚΛΕΙΝΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Ὑποχρεωτικά τά Θρησκευτικά διά τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς Μαθητάς

ΝΕΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΧΑΝΙΩΤΕΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥΣ

Ὅπως ἀναφέρουν τὰ «Χανιώτικα Νέα» ἔστω καὶ μὲ καθυστέρηση τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων συμμορφώθηκε πρὸς τὶς ὑποδείξεις τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων, τὸ ὁποῖο μὲ ἀπόφαση ποὺ εἶχε λάβει τὸ 2012 ὅριζε ὅτι τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸ γιὰ ὅλους τοὺς μαθητές, ποὺ εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καὶ δὲν εἶναι ἄθεοι, ἀλλόθρησκοι ἢ ἑτερόδοξοι.

Νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι τὸ θέμα εἶχαν ἀναδείξει μὲ ρεπορτάζ τους τὰ "Χ.Ν." στὶς 5 Ἰανουαρίου 2013, ποὺ παρουσίαζαν τὴν ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων σχετικὰ μὲ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Τὸ τελευταῖο ἐπεισόδιο στὴν πολύχρονη ὑπόθεση γράφτηκε στὶς αἴθουσες τῶν δικαστηρίων πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες μὲ τὴν ἀπόφαση 1/2015 τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων, μετὰ τὴν αἴτηση συμμόρφωσης τῆς Διοίκησης πρὸς τὴν ἀπόφαση τοῦ 2012 ποὺ εἶχαν ὑποβάλει πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο καθηγητὲς Θεολογίας ἀπὸ τὰ Χανιά.

Ὅπως ἐξήγησε ὁ δικηγόρος τῶν καθηγητῶν Σπύρος Λιονάκης ἡ ἀπόφαση 115/2012 τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων ἔλυνε ἀμετάκλητα τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καθὼς ὅριζε ὅτι εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν γιὰ ὅλους τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανοὺς καὶ προαιρετικὴ γιὰ ὅλους τοὺς ἑτερόδοξους ἢ ἀλλόθρησκους ἢ ἄθεους.

Παράλληλα, ἡ ἀπόφαση προέβλεπε ὅτι, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ ἀλλόθρησκοι ἢ ἑτερόδοξοι ἢ ἄθεοι ἀνήλικοι μαθητὲς ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν θὰ πρέπει οἱ γονεῖς τους νὰ κάνουν κοινὴ δήλωση, στὴν ὁποία νὰ ἐξηγοῦν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα τὸ συμβούλιο τῶν καθηγητῶν ἀπαλλάσσει τὸν μαθητὴ ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Ὡστόσο, ὅπως προβλέπεται στὸν νόμο τὴν ὥρα ποὺ πραγματοποιεῖται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν τὸ παιδὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ περιφέρεται ἔξω ἀπὸ τὴν τάξη, ἀλλὰ θὰ παρακολουθεῖ κάποιο ἄλλο μάθημα.

Ὁ κ. Λιονάκης ἐπεσήμανε σχετικὰ ὅτι παρότι ὁ νόμος τοῦ 2012 ἔλυνε ὁριστικὰ τὸ ζήτημα δὲν ἀκολούθησε κάποια σχετικὴ ἐγκύκλιος ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων γεγονὸς ποὺ ὁδήγησε, ὅπως εἶχαν δικαίωμα, τοὺς καθηγητὲς θεολογίας ἀπὸ τὰ Χανιὰ νὰ ὑποβάλουν στὶς 20 Μαΐου τοῦ 2014 αἴτηση συμμόρφωσης τῆς Διοίκησης.

Στὸ διάστημα ὅμως ποὺ ἀκολούθησε μετὰ τὴν ἐν λόγῳ αἴτηση -καὶ συγκεκριμένα λίγες μόλις ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς- τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας ἐξέδωσε τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 12733/Δ2/23-1-2015 ἐγκύκλιο μὲ θέμα: "Ρύθμιση μαθητικῶν θεμάτων", τὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας εἶναι σύμφωνο πλήρως μὲ τὴν ἀπόφαση 115/ 2012 καὶ καταργεῖ ὅλες τὶς προηγούμενες ἐγκυκλίους (ἀρ. πρωτ. 91109/ Γ2/10-07-08, 104071/Γ2/ 04-08-08, Φ12/977/10 9744/ Γ1/26-08-08 καὶ 13309 9/Γ2/19-09-2013), ποὺ δημιούργησαν καὶ παρέτειναν τὸ πρόβλημα τῶν ἀπαλλαγῶν.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ αἴτηση συμμορφώσεως κρίθηκε χωρὶς ἀντικείμενο, ἀφοῦ στὸ μεταξὺ ἡ Πολιτεία εἶχε συμμορφωθεῖ σὲ ὅ,τι ὅριζε ὁ νόμος 115/2012.

* * *

Ἱκανοποίησις Θεολόγων διὰ τὴν ἀπόφασιν

Δελτίον Τύπου

Ἀπόφασις 1/2015 τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων

Τὸ ἀρμόδιο Τριμελὲς Συμβούλιο τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων, μὲ τὴν ἀπόφασή του 1/2015, ἔκρινε ἐπὶ τῆς ἀπὸ 20.5.2014 αἴτησης, ποὺ κατέθεσαν Θεολόγοι καθηγητὲς τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Χανίων. Μὲ τὴν αἴτησή τους ζητοῦσαν νὰ ὑποχρεωθεῖ ἡ Διοίκηση νὰ συμμορφωθεῖ πρὸς δικαστικὴ ἀπόφαση κατ' ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3068/2002. Τοῦτο δὲ ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ ἡ ὑπαγομένη σ' αὐτὸ Διεύθυνση τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Χανίων δὲν εἶχαν μέχρι τότε συμμορφωθεῖ πρὸς τὴν 115/2012 ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων, μὲ τὴν ὁποία λύθηκε ἀμετάκλητα τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Στὸ διάστημα ὅμως ποὺ ἀκολούθησε, μετὰ τὴν ἐν λόγῳ αἴτηση, τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐξέδωσε τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 12733/Δ2/23-1-2015 ἐγκύκλιο μὲ θέμα «Ρύθμιση μαθητικῶν θεμάτων», τὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας εἶναι σύμφωνο πλήρως μὲ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφαση 115/2012 καὶ καταργεῖ ὅλες τὶς προηγούμενες ἐγκυκλίους (ἀρ. πρωτ. 91109/Γ2 /10-07-08, 104071/Γ2/04-08-08, Φ12/977/109744/Γ1/26-08-08 καὶ 133099/Γ2/19-09-2013), ποὺ δημιούργησαν καὶ παρέτειναν τὸ πρόβλημα τῶν ἀπαλλαγῶν.

Ἡ ἀπόφαση 1/2015 τοῦ Τριμελοῦς Συμβουλίου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντική, διότι στηρίζει στὴν πράξη καὶ ἀναδεικνύει τὴν ἱστορικὴ ἀπόφαση 115/2012 τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἐγκύκλιος μὲ ἀρ. πρωτ. 12733/Δ2/23-1-2015 τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἶναι ἐκείνη ποὺ συμμορφώνεται μὲ τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφαση 115/2012. Ταυτοχρόνως δέ, ἀπαντᾶ πρὸς ὅσους, μὲ γνώμονα τὶς προσωπικές, ἀλλὰ νομικὰ ἀστήρικτες ἀντιλήψεις τους, προσπαθοῦν νὰ ἐπαναφέρουν τεχνητὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλαγῶν μὲ προδήλως ἀπώτερο σκοπό, εἴτε τὴν κατάργηση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, εἴτε τὴ μετατροπή του σὲ θρησκειολογικὸ – πολυθρησκευτικό. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἔχουν ἐπιλυθεῖ ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη.

Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μετὰ ἀπὸ δικαστικοὺς καὶ ἄλλους ἀγῶνες (ἐπιστημονικοῦ, θεολογικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ περιεχομένου) τεσσάρων ἐτῶν (2011-2015), ἐξέρχεται πιὸ κατοχυρωμένο ἀπὸ ποτέ. Καιρὸς νὰ ἐπικεντρωθοῦν πλέον οἱ Θεολόγοι στὸ ἐπιτακτικὸ αἴτημα τῶν καιρῶν ποὺ εἶναι: νὰ συμβάλλουν γόνιμα καὶ δημιουργικὰ μὲ στόχο ἡ Ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ ζωὴ νὰ προσφέρεται μὲ σύγχρονους παιδαγωγικὰ τρόπους, ὥστε οἱ μαθητές μας νὰ ἀποκομίζουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, ποὺ θὰ τοὺς στηρίζουν πνευματικὰ στὸν ἀγώνα τους γιὰ ἀληθινὴ πρόοδο.

Καθηγητὲς θεολόγοι Χανίων

Νά σκεπάζουμε τίς ἁμαρτίες τῶν ἄλλων

Μᾶς λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος «Ἀδελφοί, ἐάν καί προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοί καταρτίζετε τό τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μή καί σύ πειρασθῆς». (Γαλ. 6,1) Δηλαδή τί λέγει: Ἀδελφοί, ἐάν κάποιος ἀδελφός πέση σέ κάποιο ἁμάρτημα σεῖς οἱ πνευματικοί νά τόν διορθώνετε μέ πνεῦμα πραότητας, μέ προσοχή μή τυχών καί πέσης καί σύ σέ πειρασμό. Καί πράγματι ἀπό τίς διηγήσεις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας βλέπουμε πολλούς πού δέν φέρθηκαν πνευματικά σέ ἀδελφό πού ἔπεσε σέ κάποιο παράπτωμα, ἔπεσαν οἱ ἴδιοι στό ἴδιο παράπτωμα καί μάλιστα σέ μεγαλύτερο βαθμό. Γιά αὐτό, ὅταν κάποιος ἀδελφός ρώτησε τόν Ὅσιο Ποιμένα «Γέροντα, ἐάν ἀντιληφθῶ τό πταῖσμα τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἶναι καλό νά τό σκεπάσω;» Καί ὁ Γέροντας ἀπάντησε. «Ὀσάκις σκεπάζουμε τό πταῖσμα τοῦ ἀδελφοῦ μας, σκεπάζει καί ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες μας, καί ὁσάκις τό φανερώνουμε φανερώνει καί ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες μας».

* * *

Σέ κάποιο μέρος ζοῦσε ἕνας μοναχός, γιά τόν ὁποῖον ὑπῆρχε ἡ φήμη ὅτι ἦταν πόρνος. Κατά σύμπτωση μάλιστα ὅταν εἶχε προσκληθῆ καί ὁ Ἀββᾶς Ἀμμωνᾶς, ὁ ὁποῖος ἦταν καί Ἐπίσκοπος, εὑρίσκετο στό κελλί του καί ἡ γυναίκα, μετά τῆς ὁποίας ἐλέγετο ὅτι ἁμάρτησε. Οἱ κάτοικοι λοιπόν τῆς περιοχῆς σκέφθηκαν νά πάρουν μαζί καί τόν ἐπίσκοπο καί νά πᾶνε στό κελλί τοῦ μοναχοῦ καί, ἀφοῦ τούς ἐλέγξη μέ σφοδρότητα, νά διώξη τό ζεῦγος τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ μοναχός κατάλαβε τί ἑτοιμαζόταν ἐναντίον του καί πρόλαβε καί ἔκρυψε τήν γυναίκα σέ ἕνα μεγάλο πιθάρι. Ὁ Ἀββᾶς Ἀμμωνᾶς, σάν προορατικός πού ἦταν, γνώριζε τήν πράξη τοῦ μοναχοῦ καί μόλις ἔφθασε καί μπῆκε στό κελλί, κάθισε μέ τρόπο πάνω στό πιθάρι καί διέταξε νά γίνη συστηματική ἔρευνα στό κελλί, γιά νά βρεθῆ ἡ γυναίκα τῆς ἁμαρτίας. Ἔψαξαν ὅλοι μέ κάθε λεπτομέρεια τό κελλί, χωρίς νά μπορέσουν νά βροῦν τήν γυναίκα. Μετά ἀπό αὐτό εἶπε ὁ Ὅσιος Ἀμμωνᾶς. «Βλέπετε; Ὁ Θεός νά σᾶς συγχωρήση». Καί ἀφοῦ εὐχήθηκε σέ ὅλους, ἔδωσε ἐντολή νά φύγουν ὅλοι οἱ ἐπισκέπτες.

Ὅταν ἔμεινε μόνος στό κελλί, ἔπιασε ἀπό τό χέρι τόν μοναχό καί ἐνῶ μέ τό βλέμμα του τοῦ ἔδωσε νά καταλάβη, ὅτι ἀντιλήφθηκε τά πάντα, τοῦ εἶπε γεμᾶτος ἀγάπη. «Πρόσεχε τόν ἑαυτόν σου, ἀδελφέ». Χωρίς νά πῆ τίποτα ἄλλο, ἀνεχώρησε.

* * *

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶχε καλέσει μετά τούς διωγμούς κατά τῶν χριστιανῶν, ὅλους τούς Ἁγίους Πατέρες καί τούς παρέθεσε δεῖπνο πλούσιο. Συμβούλευε τότε ὅλους τούς Ἐπισκόπους νά ἔχουν εἰρήνη, ὁμόνοια καί πίστη. Νά δείχνουν ἀγάπη μεταξύ τους καί νά μή ὑβρίζουν ἤ ἀτιμάζουν τούς ἀδελφούς τους. Μάλιστα ἐπειδή μερικοί τοῦ ἔδωσαν ἀναφορές ἐναντίον μερικῶν Ἐπισκόπων, ὁ Ἅγιος ἀντί νά τίς ἀναγνώση καί νά τίς ἐξετάση μπροστά σέ ὅλους, τίς ἔκαψε μπροστά τους καί εἶπε τά ἑξῆς ἀξιομνημόνευτα λόγια. «Ἐάν καί ἐγώ ὁ ἴδιος ἤδελα νά δῶ Ἀρχιερέα ἁμαρτάνοντα, βεβαίως ἤδελον σκεπάσει αὐτόν μέ τήν πορφύρα μου».

Μάλιστα λέγεται ὅτι ἦταν τόσο ἀμνησίκακος ὁ Ἅγιος, ὥστε ὅταν μερικοί λιδοβόλησαν τήν εἰκόνα του προσπάθησαν οἱ δικοί του νά τόν πείσουν νά τούς τιμωρήση, διότι διά λίθων ἐπλήγωσαν τό πρόσωπό του. Ὅμως ὁ ἀνεξίκακος βασιλεύς, ἀφοῦ ψηλάφησε τό πρόσωπό του καί χαμογέλασε, εἶπε τά ἑξῆς: «Πουθενά δέν βλέπω πληγή στό πρόσωπό μου, ἀλλά ὑγιὴς μέν εἶναι ἡ κεφαλή μου, ὑγιής δέ καί ἡ ὄψη μου ὅλη».

Ἐπανέκδοσις

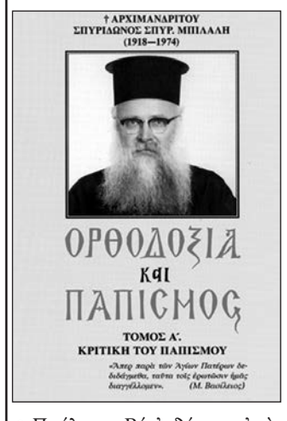

Ἐπανεκδόθη τὸ πάντα ἐπίκαιρον καὶ χρήσιμον βιβλίον τοῦ Ἀχριμανδρίτου **Σπυρίδωνος Σπυρ. Μπιλάλη**

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ

(Δύο ἀποκαλυπτικοὶ Τόμοι)

- Ἡ πληρέστερη καὶ πιὸ θεμελιωμένη ἔκδοσις διὰ τὸ κορυφαῖον πρόβλημα τῆς πίστεως.
- Ἐξηγεῖ μὲ ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα τὰς διαφορὰς τοῦ Παπισμοῦ ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν.
- Ἕνα βιβλίον τῆς Θεολογικῆς ἀληθείας τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διαβάσουν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι.
- Πρόλογος Β΄ ἐκδόσεως ἀπὸ τὸν μακαριστὸν Ἁγιορείτην Μοναχὸν **Νικόδημον Μπιλάλην.**

Ἀποστέλεται ταχυδρομικῶς (ἀντικαταβολή)

Α΄τόμος 444 σελ. 15 € . Β΄τόμος 744 σελ. 20 €.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015
Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄1 - 10
Εὐαγγέλιον: Ματθ΄ στ΄ 22 - 33
Ἦχος. β΄– Ἑωθινόν: Γ΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ

Πολλὲς εἶναι οἱ παγίδες τοῦ ἐχθροῦ μας, ἀλλὰ δύο εἶναι αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιεῖ περισσότερο ὁ διάβολος, γιὰ νὰ παρασύρει τὸν ἄνθρωπο στὸν ὄλεθρο. Ἡ πρώτη ὀνομάζεται ἀπελπισία καὶ ἡ δεύτερη ἀναισθησία. Μὲ τὴν ἀπελπισία εἰσηγεῖται ὅτι λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν του ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλέον χαμένος. Ὅτι δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Μὲ τὴν πνευματικὴ ἀναισθησία ἀφήνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ζεῖ μέσα στὴν πλάνη καὶ στὴν αἵρεση καὶ νὰ πιστεύει ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται θὰ σωθεῖ. Ἂν καὶ ἐντελῶς ἀντίθετη ἡ μία κατάσταση τῆς ἄλλης, ἔχουν ὅμως κοινὴ βάση καὶ κοινὰ τὰ ἀποτελέσματα, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο ἀπορρίπτουν τὴν σώζουσα μετάνοια καὶ τὴν ἐκζήτηση τῆς σωτηρίας, ποὺ ἀπέρρευσε ἀπὸ τὸν Σταυρικὸ θάνατο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλὰ ὅσοι ἀποτελοῦμε συνειδητὰ μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας δὲν θὰ πρέπει οὔτε νὰ ἀπελπιζόμαστε, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἐφησυχάζουμε, ἀφοῦ ἡ σωτηρία μας εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἐγγυημένη. Καὶ εἶναι ἐγγυημένη, διότι τὴν ἐγγυῶνται ὁ θάνατος καὶ ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος θὰ μποροῦσε νὰ συλλάβει μὲ τὴν πεπερασμένη του διάνοια τὸ μοναδικὸ αὐτὸ γεγονός, τὸν σταυρικὸ δηλαδὴ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ συγκλονιστικὸ εἶναι ὅτι τὴν σταύρωση τὴν ἐνεργεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἔνοχος ἄνθρωπος, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἀποθνῄσκει ὁ Χριστός. Τώρα πλέον ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος σῴζεται ἀπὸ τὸν πόνο, τὴν θλίψη καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο, ποὺ φέρει ὡς ἀποτέλεσμα ἡ ἁμαρτία.

Δὲν εἶναι καθόλου ἁπλὴ ὑπόθεση ἡ ἁμαρτία, ὅπως νομίζουν ἀρκετοὶ καὶ παίζουν μαζί της. Πρόκειται περὶ ἐπαναστάσεως καὶ ἔχθρας ἐναντίον τοῦ Δημιουργοῦ, γι' αὐτὸ καὶ πρέπει εὐκαίρως ἀκαίρως νὰ τονίζεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κατάρα αὐτὴ ἀποτελεῖ χωρισμὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Τριαδικὸ Θεό.

Ἀλλὰ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο τῆς ἀποστασίας φανερώνεται ἡ ἀνέκφραστη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκδηλώνεται τὸ προαιώνιο σχέδιο τῆς σωτηρίας.

Καὶ ὅπως θεοπνεύστως τονίζει στὸ Ἀπ. Ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπ. Παῦλος "Ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ". Ὁ θάνατος αὐτὸς τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνο σταμάτησε τὸ κακό, ἀλλὰ ἐξιλέωσε τὸν ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπῆλθε συμφιλίωση τελεία καὶ ὁλοκληρωτική. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δυνατότητα, ἐὰν ὄντως θελήσει νὰ ἀνέλθει καὶ πάλιν στὸ "ἀρχαῖον κάλλος"!

Ἀλλὰ ἐνῷ ἔτσι ἔχει ἡ κατάσταση, ἐνῷ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρὸς διὰ τῆς Θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του καὶ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὸν ἐξαγιασμὸ τοῦ ἀνθρώπου, βλέπουμε ὅτι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γινόμαστε τὸ ἐμπόδιο στὴν εὐλογημένη αὐτὴ πορεία πρὸς τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωση. Αἰσθανόμαστε ὄχι λίγες φορὲς τὴν ἁμαρτητικὴ ροπὴ μέσα μας ὡς μαγνήτη τοῦ διαβόλου νὰ μᾶς ἀποσπᾶ ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Χάριτος καὶ νὰ μᾶς προσκολλᾶ στὴν ὕλη τῆς φθορᾶς καὶ στὸν πνευματικὸ θάνατο μέσῳ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ποικίλων παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ἡ ἐνοχή, οἱ τύψεις καὶ ἡ συναίσθηση ὅτι ἐλυπήσαμε τὴν σταυρωμένη ἀγάπη καὶ ἀθετήσαμε τὶς ἱερὲς ὑποσχέσεις τοῦ βαπτίσματος. Τότε ὅμως εἶναι ποὺ δὲν πρέπει νὰ παραιτούμαστε ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας. Ὅσο κι ἂν τὰ κύματα μᾶς κτυποῦν, τόσο καὶ περισσότερο θὰ ἐλπίζουμε. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Χριστὸς παρεμβαίνει μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ὡς αἰώνιος Λυτρωτής μας.

Ὁ θάνατός Του μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἡ ζωή Του μᾶς ἐξασφαλίζει καὶ ἐγγυᾶται τὴν σωτηρία μας. Αὐτὸ ἀκριβῶς τονίζει καὶ ἡ ἀποστολικὴ φράσις "σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ".

Καὶ αὐτὰ μὲν γιὰ ὅ,τι ἔκαμε ὁ Θεὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἐὰν ὅμως ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν πιστεύσουμε καὶ δὲν ἐργασθοῦμε τὴν σωτηρία μας διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐν γένει Ὀρθόδοξης Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ μόνη της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς σώσει. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου πίστη καὶ ἀποδοχὴ τοῦ σωτηριώδους ἔργου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Αὐτὸ ὅμως τὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας δὲν ἐνεργοποιεῖται οὔτε ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ θέλει, οὔτε ἐὰν βρίσκεται ἐκτὸς τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐκτός τῆς Ἁγίας μας Ὀρθοδοξίας. Ἔτσι λοιπὸν καταλήγουμε στὸ ὅτι ὄχι μόνο ὅσοι ζοῦνε μέσα σ' ἕνα πνεῦμα ἀναισθησίας δὲν σῴζονται, ἀλλὰ ἐγκληματοῦν καὶ ὅσοι ὀρθόδοξοι καὶ μάλιστα "ποιμένες" Ὀρθόδοξοι διακηρύσσουν ὅτι ὑφίστανται καὶ ἄλλες σῴζουσες "Ἐκκλησίες" ἐκτὸς αὐτῆς τῆς Ὀρθοδόξου. Πρόκειται δηλαδὴ εἴτε περὶ ἀφελῶν καὶ ἀγραμμάτων περὶ τὰ Θεολογικὰ καὶ τὴν Δογματικὴ – Πατερικὴ διδασκαλία, εἴτε περὶ συνειδητῶν προδοτῶν, ποὺ ὡς ἄλλοι λύκοι ἐν δορᾷ προβάτου κατεργάζονται τὴν φθορὰ τοῦ ποιμνίου.

Ὅσοι μάλιστα ἐκ τῶν πιστῶν παρακολουθοῦν τὰ οἰκουμενιστικὰ τεκταινόμενα, διαπιστώνουν ὅτι ὁλονὲν καὶ περισσότερο ἡ λαίλαπα αὐτὴ ἰσοπεδώνει τὴν ὀρθόδοξον συνείδησιν, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλην προσφέρει τὰ μαξιλαράκια τοῦ διαβόλου σὲ ὅσους ἐκτὸς Ἐκκλησίας θὰ ἤθελαν νὰ ἐνταχθοῦν στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μὲ δύο λόγια οἱ Οἰκουμενιστὲς παίζοντας ρόλο διαβόλου, ἐπὶ τῆς οὐσίας καταστρατηγοῦν τὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας. Καὶ ἐπειδὴ φθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ ἀθετεῖται ἡ πίστη ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ταγῶν καὶ νὰ προδίδεται ἡ παρακαταθήκη, κρίνεται ἀναγκαῖο ὅσοι πιστοί, νὰ ἀπαιτοῦ καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰ πιστεύω ὅσων αὐθαιρέτως μᾶς "ἐκπροσωποῦν" στὶς οἰκουμενιστικὲς συνάξεις καὶ ὑπογράφουν ἀντὶ ἡμῶν κείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλως ἀπαράδεκτα ἀπὸ δογματικῆς, νομοκανονικῆς καὶ Ὀρθοδόξου βιωματικῆς ἀπόψεως.

Αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἐξαγνίζει, μᾶς φωτίζει, μᾶς ἐνδυναμώνει, μᾶς ἐξαγιάζει καὶ μᾶς καθοδηγεῖ, διὰ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, στὸ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν τακτικὴ τῶν ριψάσπιδων οἰκουμενιστῶν καὶ ἐντὸς καὶ μόνο ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας μας (οὐδέποτε στὰ σχίσματα καὶ στὶς ποικίλες ἀντικανονικὲς καταστάσεις) νὰ ἀκολουθοῦμε τὴν Ἀποστολικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοση, ποὺ αὐτὴ καὶ μόνο αὐτὴ ὁδηγεῖ στὴ σωτηρία. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνστάνταρος

Ἐκοιμήθη ὁ Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου

Συμφώνως πρὸς τὸ agioritikovima τῆς 30ῆς Μαΐου 2015:

«Ἐκοιμήθη τὶς πρῶτες πρωινὲς ὧρες (Ἑλλάδος) τῆς 30ῆς Μαΐου σὲ ἡλικία 81 ἐτῶν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου Ἄνθιμος (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο). Ὁ Ἄνθιμος Δρακωνάκης γεννήθηκε στὴν Κρήτη στὶς 20 Νοεμβρίου 1934. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης τὸ 1956… Ὑπηρέτησε ὡς Ἐφημέριος στὸ Βέλγιο καὶ στὴ Γερμανία (Βερολίνο)… Στὶς 17 Ἀπριλίου 1977 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως, Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς… Στὶς 15 Μαρτίου 1979 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Βοστώνης καὶ στὶς 15 Νοεμβρίου 1983 Ἐπίσκοπος Ντένβερ. Τὸ 1988 παραιτήθηκε. Στὶς 15 Ὀκτωβρίου 1992 ἐξελέγη τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου».

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αἱ πλάναι τῶν Ἰεχωβιτῶν περὶ τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

(3ον - Τελευταῖον)

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ π. Γεωργίου Καψάνη παραδέτομεν ἀπὸ τὸ βιβλίον του «Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΣΤΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΑΝΕΣ ΤΩΝ ΙΕΧΩΒΙΤΩΝ» τὸ κεφάλαιον μὲ τίτλον «Ἡ Θεότης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»:

Ἄς δοῦμε ὅμως καὶ τὰ χωρία ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιδέχονται παρερμηνεία καὶ τὰ ὁποῖα οἱ ἰεχωβῖτες παρασιωποῦν, ὅπως μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω κάθε φορά,

Γρηγορεῖτε! (Πράξ. κ΄ 31)

Γράφει ***ὁ Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,*** *Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας*

«Γρηγορεῖτε», εἶναι τὸ σύνθημα τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς ζωῆς μας. Ἀγρυπνεῖτε καὶ ἐργάζεσθε τὰ ἔργα τοῦ φωτός, μᾶς προτρέπουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ Ματθαῖος (Κεφ. κστ΄ 21), ὁ Λουκᾶς (Πραξ. κ΄ 31) καὶ ὁ Παῦλος (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13). Ἡ ζωή μας στὴ γῆ αὐτὴ εἶναι πολὺ σύντομη καὶ δὲν δικαιολογεῖται χάσιμο χρόνου. Ὁ πονηρὸς ἐργάζεται ἀσταμάτητα, γιὰ νὰ μᾶς παρασύρει, γιὰ νὰ παρασύρει κάθε πιστὸ στὴν ἀπώλεια. Δὲν κουράζεται ποτέ. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά του. Γιὰ τὸ Χριστιανό, ὅμως, ἡ μὴ ἐγρήγορση, ἡ ραθυμία, εἶναι θανατηφόρα, γιατὶ μᾶς ρίχνει χωρὶς ἀντίσταση στὰ δίχτυα τοῦ παμβεβήλου, στὰ δίχτυα τοῦ σκότους τῆς ἀπωλείας.

Ὁ οἰκονόμος τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δομβοῖτης, ποὺ πρόσεχε τὸ χρόνο του ὅσο τίποτα ἄλλο καὶ ἔλεγε ὅτι ὁ Κύριος θὰ μᾶς κρίνει γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ἀφοῦ ὡς ἄνθρωποι εἴμαστε ἐπιρρεπεῖς στὴν ἁμαρτία, πολὺ ὅμως περισσότερο θὰ μᾶς κρίνει γιὰ τὸ ὅτι δὲν ἀξιοποιήσαμε σωστὰ τὸ χρόνο τῆς ζωῆς μας. Σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ποιήματά του ὁ μεγάλος αὐτὸς σύγχρονος ἀσκητὴς μᾶς προτρέπει λέγοντας:

Ὅσο εἶν' μέρα κι' εἶναι φῶς μὴ κάθεσαι, ἐργάζου, | μὲ προσευχὲς κι' ἔργα καλὰ πρὸς ἔξοδο ἑτοιμάζου. | Στοῦ βίου πὰ περπάτησες πολὺ τὸ μονοπάτι | καὶ δὲν σ' ἀπόμεινε ἀπ' αὐτὸ παρὰ μικρὸ κομμάτι. | Σὲ λίγο νύχτα σκοτεινὴ τὰ μάτια θὰ σφαλίσῃ | καὶ τάφος κρύος μεσ' στὴ γῆ τὸ σῶμα σου θὰ κλείσῃ. | Μὴ ραθυμῇς, μὴ στέκεσαι, μὴ χάνῃς τὸν καιρόν σου | «ἕως ἡμέρα ἔτι ἐστίν» ἐργάζου σ' τὸν ἀγρό σου. | Καὶ θἄρθῃ κι' ἡ συγκομιδὴ καὶ ἡ καρποφορία | ποτὲ δὲν μένει ἄκαρπος ἡ θεία ἐργασία.

Κάθε ἡμέρα τῆς ζωῆς τελειώνει σύντομα καὶ τὸ βράδυ ἔρχεται φυσιολογικά. Κάποτε θὰ ἔλθει καὶ τὸ αἰώνιο βράδυ. Θὰ εἶναι τὸ βράδυ ποὺ θὰ μᾶς καλέσει κοντά Του ὁ Νυμφίος μας καὶ ἀλλοίμονο, ἐὰν τὸ λυχνάρι τῆς ψυχῆς μας βρεθεῖ ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ χωρὶς λάδι! Γι' αὐτὸ ἂς γρηγοροῦμε καὶ ἂς ἱκετεύουμε τὸν Κύριο μαζὶ μὲ τὸν Ὅσιο Ἰωάννη:

Μόνον δός μου Σύ, Χριστέ μου, σἂν ἐρθῇ κεῖνον τὸ βράδυ | ἡ ψυχή μου νὰ μὴ νοιώσῃ ἴχνος ἄϋλο σκοτάδι. | Κι' ὅλη φῶς, χαρὰ κι' ἀγάπη ἀπ' τοῦ βίου τὴν ἐσπέρα | τὴν αἰώνια ν' ἀντικρύσῃ καὶ ἀνέσπερη ἡμέρα.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐγρήγορση, τὴ σωστική, μᾶς προτρέπει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος λέγοντας: «Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται» (Ματθ. κε΄ 13). Καὶ τί σημαίνει ἐγρήγορση; Σημαίνει ἀδιάλειπτη προσευχή, ψαλμῳδία, δάκρυα, μελέτη θείων Γραφῶν, ἀνάταση τοῦ νοῦ στὸν οὐρανὸ καὶ τὸ βλέμμα κατεβασμένο στὴ γῆ, ἐλεημοσύνες καὶ ἐμμονὴ στὴν Ὀρθόδοξη παράδοσή μας. Ἐγρήγορση σημαίνει, ἐπίσης, τάξη στὴ ζωή μας καὶ ἀκρίβεια καὶ αὐστηρότητα στὸ ὡρολόγιο πρόγραμμα τῆς διαθέσεως τοῦ ἡμερήσιου χρόνου μας. Σημαίνει ἀπαγόρευση κρίσεως προσώπων, μεταφορᾶς νέων εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν πάσης φύσεως καθὼς καὶ διηγήσεων χρονοβόρων. Ἐγρήγορση σημαίνει κατανάλωση ὅλου τοῦ χρόνου τῆς ἐπικοινωνίας μας μὲ τοὺς ἄλλους σὲ καθαρὰ πνευματικῆς καὶ ἐπικοιδομητικῆς φύσεως θέματα καθὼς καὶ στὴν κοινὴ ἀνάγνωση ἱερῶν κειμένων. Ἐγρήγορση σημαίνει καὶ προσευχητικὴ διάθεση. Ἡ προσευχὴ μᾶς εἶναι πάντοτε ἀπαραίτητη καὶ μᾶς χρειάζεται, ὄντας ὠφέλιμη. Καὶ τοῦτο γιατί αὐτὴ μᾶς κρατεῖ σὲ κοινωνία μὲ τὸ Θεὸ καὶ μᾶς συντηρεῖ κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη Του. Ἡ προσευχὴ μᾶς φυλάει ἀπὸ τὴ φιλαυτία καὶ τὴν ἐγωϊστικὴ αὐτοπεποίθηση καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ παραστράτημα τῆς ματαιοδοξίας καὶ τῆς ὑπερηφάνειας. Σὲ περίοδο θλίψεως καὶ κινδύνων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἡ προσευχὴ μᾶς εἶναι ἀκόμη πιὸ ἀπαραίτητη. Γιατὶ εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς δικῆς μας ταπεινώσεως καὶ τῆς ἐλπίδας μας στὸ Θεό. Γιατὶ μᾶς φέρνει κοντὰ στὴ θεία βοήθεια, στὸ θεῖο ἔλεος. Ἔτσι δὲν αὐτονομούμαστε καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς ἔρχεται συνεργός μας καὶ μᾶς βγάζει ἀπὸ τὶς δυσκολίες.

Ἐγρήγορση σημαίνει καὶ διαρκῆ προετοιμασία γιὰ πόλεμο. Σημαίνει ἑτοιμότητα στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐχθροῦ ποὺ παραμένει ἀνύστακτος. Αὐτὸς μὲ διαφορετικὲς μορφὲς κάθε φορὰ μᾶς ἐπιτίθεται, ὅπως ἐπιτίθεται καὶ στὴν Ἐκκλησία μας, «ὡς λέων ὠρυόμενος ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Πετρ. ε΄ 8). Δὲν γνωρίζει, ὅμως, ὁ ταλαίπωρος ὅτι πάντοτε ὁ Χριστὸς νικᾷ, ὁ Χριστὸς θριαμβεύει, ἀφοῦ εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, εἶναι «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε΄ 14), εἶναι «ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις» (Ἰωάν. ια΄ 25), εἶναι «ἡ ὁδός», καὶ ἡ μόνη «ἀλήθεια» (Ἰωάν. ιδ΄ 6).

Σήμερα ὁ μισόκαλος μᾶς πολεμᾶ τόσο προσωπικὰ ὅσο καὶ σὰν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὶς αἱρέσεις, μὲ τὴν ἐκκοσμίκευση, τὸν ἀναζήτηση τοῦ χρήματος, τὴν ἀπόκτηση περιουσιακῶν στοιχείων, τὴν ἀκριβῆ διασκέδαση, τὸν ἀνέμελο τουρισμό, ποὺ προβάλλει περισσότερο ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα, τὶς τρυφηλὲς ἀπολαύσεις, τὴν πολυφαγία, τὴν ἄκρατη οἰνοποσία καὶ ποτοποσία, τὶς κάθε εἴδους σωματικὲς ἡδονές, ποὺ ἔχουν ἔμβλημά τους τὴν ἀποστροφὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴ ρήση: «φάγωμεν, πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»(Α΄ Κορ. ιε΄ 32). Μᾶς πολεμᾶ μὲ τὴν προβολὴ τῆς χλιδάτης ζωῆς, τοῦ εὔκολου πλουτισμοῦ, τῶν ἀνέσεων, τοῦ διαφημισμένου ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ μακρινοὺς λαούς, ἐνῶ μᾶς κάνει νὰ παραβλέπουμε τοὺς πλησίον μας, τοὺς ὁποίους ἀφήνουμε νὰ ὑποφέρουν καὶ παραμένουμε ἀδρανεῖς στὶς ἐκκλήσεις τους, ποὺ μᾶς κοιτάζουν καὶ μᾶς φωνάζουν μαζὶ μὲ τὸν παράλυτο τῆς Βηθεσδὰ «Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω» (Ἰωάν. ε΄ 7). Μᾶς πολεμᾶ μὲ τὸν ξενόφερτο τρόπο ζωῆς μὲ τὰ ἐκκωφαντικὰ ἀκούσματα, μὲ τὰ ναρκωτικά, μὲ τὸ Internet, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀχίλλειο πτέρνα τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία εἰσάγεται στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὁ θάνατος, στὰ μέλη της ποὺ λησμόνησαν τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν «Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις» (Β΄ Θεσ. β΄ 15). Μᾶς πολεμᾶ μὲ τὸ δούρειο ἵππο, μὲ τὸν ἐχθρὸ ποὺ ἐλλοχεύει μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἐχθρὸ ποὺ ὕπουλα προσπαθεῖ νὰ ἀφανίσει τὴν Ὀρθοδοξία μας, μὲ τὸν οἰκουμενισμό, αὐτὸν ποὺ ἐπινοεῖται διαφόρους τρόπους, γιὰ νὰ μᾶς ρίξει στὴ δηλητηριώδη ἀγκάλη τῶν ἀζυμιτῶν. Αὐτοὶ προβάλλουν τὸ πρωτεῖο καὶ τὸ ἀλάθητο τοῦ Πάπα καὶ μὲ τὴν οὐνία καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἰσχὺ ποὺ αὐτὸς διαθέτει σὰν ὁδοστρωτήρας ἀφανίζουν ὅσους βρίσκονται στὸ δρόμο τους.

Γρηγορεῖτε, λοιπόν, μὴν καθεύδετε ἄλλο! Στερεωθεῖτε! Μὴ σᾶς ἐμπαίζουν τὰ κύματα τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. «Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιοῦσθε» (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13) καὶ ἀντισταθεῖτε! Τὸ κακὸ ποὺ προβάλλεται σὰν καλὸ εἶναι θρασύδειλο. Γίνετε ρωμαλέοι καὶ στιβαροί! Μὴ σᾶς παγιδεύει ἡ λύπη ἀποτυχιῶν καὶ ἡ ἀπογοήτευση. Μὴ σᾶς θαμπώνει ἡ λάμψη τῆς τεχνοκρατίας καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων. Μὴ σᾶς δελεάζουν τὰ θέλγητρα τῆς ὑπερκαταναλωτικῆς κοινωνίας μας. Μὴ σᾶς ἀποκαρδιώνει ὁ κατακλυσμὸς τῶν κατασκευασμένων εἰδήσεων τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κέντρα διαβολικά. Μὴ σᾶς καταπτοοῦν τὰ φόβητρα τοῦ κόσμου. Ἔχουμε Σωτῆρα δίπλα μας, ἔχουμε τὸν ἀναστημένο μας Ἰησοῦ καὶ σὲ Αὐτὸν θαρροῦμε βέβαιοι ὄντες ὅτι στὸ τέλος μαζί Του θὰ βγοῦμε νικητές. Ἀλλὰ μόνο μαζί Του, γιατί, δυστυχῶς, μόνοι μας θελήσαμε νὰ σώσουμε τὴ γῆ καὶ τὴν καταστρέψαμε. Ζητήσαμε νὰ ἐκμηδενίσουμε μὲ τὴν τεχνολογία τὶς ἀποστάσεις καὶ ἀπομείναμε μόνοι, ἀνάδελφοι καὶ ἄφιλοι. Χτίσαμε τὸ νέο σχολεῖο χωρὶς τοίχους ἠθικῆς καὶ πίστεως καὶ ἡ παιδεία μας ἀπαξιώθηκε ἐντελῶς. Διαδηλώσαμε μὲ πάθος γιὰ δικαιοσύνη καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ ἄθελά μας στηρίξαμε ἄδικες κοινωνικὲς δομές. Ἀνησυχήσαμε καὶ ἀνησυχοῦμε γιὰ τὰ ἐθνικά μας δίκαια καὶ συνεχίζουμε νὰ κοιμόμαστε περιμένοντας μόνος του νὰ περάσει ὁ ἐφιάλτης. Καταδικάσαμε τὶς ἠθικὲς ἀναστολὲς καὶ δημιουργήσαμε ἕνα τεράστιο ἐσωτερικὸ κενό. Μόνο σὲ περίοδο πτωχείας καὶ κρίσεως, ὅταν οἱ τσέπες μας δὲν ἔχουν χρήματα, πέφτουμε σὲ περισυλλογὴ καὶ προβληματισμό. Ἀλλὰ καὶ τότε, ὅπως τώρα, συνεχίζουμε νὰ καθεύδουμε! Ἂς ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸ λήθαργο ποὺ βρισκόμαστε καὶ ἂς διατηρηθοῦμε σὲ ἐγρήγορση λυγίζοντας τὰ γόνατα τῶν καρδιῶν μας στὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἐπίγνωση τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας μας. Τότε μόνο θὰ κερδίσουμε τὴ μάχη.

Ἀνακοινωθὲν τῆς Δ.Σ.Ο. διὰ τὴν κατάστασιν εἰς Παλμύραν

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐξέδωσεν ἡ Διακοινοβουλευτικὴ Συνέλευσις τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ καταστροφὴ πολιτισμικῶν μνημείων καὶ ὁ ξεριζωμὸς χιλιάδων ἀνθρώπων. Παραθέτομεν τὸ ἀνακοινωθὲν:

«Ὁ πολιτισμένος κόσμος μὲ φρίκη καὶ ἀποτροπιασμὸ παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα στὴν Παλμύρα. Σφαγὲς ἀθώων πολιτῶν, ἐξανδραποδισμὸς γερόντων καὶ παιδιῶν, λεηλασία πόλεων συνθέτουν τὸ σκηνικὸ πολέμου, καταστροφῆς, δυστυχίας, ἐνῶ ταυτόχρονα ἡ συστηματικὴ καταστροφὴ ἱστορικῶν μνημείων καὶ ἀρχαιολογικῶν τόπων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς στὸ ὄνομα τῆς θρησκείας, ἀποτελεῖ μείζονα ἀπώλεια, ἡ ὁποία θὰ ἐπηρεάζει ἀρνητικὰ τὶς τοπικὲς κοινωνίες στὸ διηνεκές. Καὶ ἐνῶ σήμερα ἀπειλεῖται μὲ καταστροφὴ ἡ ἀρχαία πόλη τῆς Παλμύρας, ἕνα Μνημεῖο Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς Κληρονομιᾶς τῆς UNESCO, ποὺ στάθηκε τὸ σταυροδρόμι πολλῶν πολιτισμῶν, μὲ τὴν τέχνη καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ μίξη ἑλληνικῶν, ρωμαϊκῶν καὶ περσικῶν ἐπιρροῶν, μὲ ἀπογοήτευση παρακολουθοῦμε τὴ διεθνῆ κοινότητα νὰ ἀδυνατεῖ ἢ νὰ ἀρνεῖται νὰ ἐπέμβει προκειμένου νὰ σταματήσει τὴ διαφαινόμενη τραγωδία. Ἡ Διακοινοβουλευτικὴ Συνέλευση Ὀρθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.): Ἑνώνει τὴ φωνή της μὲ κάθε δοκιμαζόμενο πολίτη καὶ ἀπευθύνει διεθνῆ ἔκκληση πρὸς κάθε φορέα ἔκφρασης κοινωνικῶν συμφερόντων νὰ ζητήσει τὴν ἄμεση παύση τῶν πολιτιστικῶν ἐγκλημάτων καὶ τῶν διώξεων στὴ Συρία καὶ τὸ Ἰράκ. Πρέπει νὰ εὐαισθητοποιηθοῦν, ἐπιτέλους, οἱ ὀργανισμοὶ γιὰ τὴ διαχείριση τοῦ κινδύνου τῶν καταστροφῶν καὶ νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ διάσωση τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς, τόσο γιὰ τὴν ἐγγενῆ ἀξία της ὅσο καὶ λόγῳ τοῦ ρόλου της στὴ διατήρηση τῆς ταυτότητας τῶν τοπικῶν κοινοτήτων. Ζητᾶ νὰ σταματήσει ἡ μετανάστευση καὶ προσφυγιὰ μεγάλων τμημάτων τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς ποὺ ἐξαναγκάζονται καὶ ἐγκαταλείπουν τὶς πατρογονικές τους ἑστίες. Ἐκφράζει τὴν ἀλληλεγγύη της πρὸς κάθε πολίτη ἀνεξαρτήτου πίστης, Χριστιανὸ ἢ Μουσουλμάνο ποὺ διώκεται, φυλακίζεται, ἐξορίζεται καὶ ὁδηγεῖται στὴν ἀπόγνωση».

Ἡ ὀγδόη διάσκεψις τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

Τὴν ἀνάγκην ἀπελευθερώσεως τῶν ἀπαχθέντων Μητροπολιτῶν ἀλλὰ καὶ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων των εἰς τὸ Ἰσραὴλ προέταξεν ἡ 8η διάσκεψις τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων. Ὅπως κατέστη γνωστὸν ἐκ τοῦ δελτίου τύπου τῆς Ἀρχιγραμματείας τοῦ Πατρ. Ἱεροσολύμων:

«Τὸ Σάββατον, 10ην/23ην Μαΐου 2015, ἔλαβε χώραν εἰς Ναζαρὲτ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ὀρθοδόξου ἀραβοφώνου Κοινότητος ἡ Σύγκλησις τῆς 8ης Ὀρθοδόξου Διασκέψεως τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων τῶν Ἑλληνορθοδόξων Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ. Εἰς τὰς προσφωνήσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, καὶ Προέδρου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς τὰς ἄλλας προσφωνήσεις ἐτονίσθη πρωτίστως ἡ ἀνάγκη ἀπελευθερώσεως τῶν ἀπαχθέντων Συρίων Ἐπισκόπων, ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ σημασία τῆς συνεργασίας τῶν Κοινοτήτων τοῦ ποιμνίου μετὰ τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς ταυτότητος τῶν μελῶν αὐτῶν ὡς Χριστιανῶν, τῆς διαμονῆς αὐτῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ, τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀσταθῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ ἀνάγκη δημιουργίας γυμναστικῶν δραστηριοτήτων διὰ τὴν νεολαίαν. Ὡσαύτως ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς διαπραγματεύσεως τῆς εἰρήνης μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ καὶ τῶν Παλαιστινίων διὰ τὴν ἐπίτευξιν μονίμου λύσεως τῶν δύο κρατῶν διὰ δύο λαούς. Ὡσαύτως ὑπεγραμμίσθη ἡ ἀνάγκη καταπολεμήσεως τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν διακρίσεων καὶ ἡ ἕνωσις τῶν δυνάμεων τῶν Χριστιανῶν, Δρούζων καὶ τῶν Μουσουλμάνων διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὸ ὁποῖον ζοῦν».

Ἡ ἀποφοίτησις τῶν σπουδαστῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Ἀλεξανδρείας

Συμφώνως πρὸς τὸ ierovima.gr τῆς 26ης Μαΐου 2015:

«Τὴν Κυριακὴ 24η Μαΐου ἐ.ἔ. μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄ παρευρέθηκε στὴν τελετὴ ἀποφοιτήσεως τῶν Σπουδαστῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς "Ἅγιος Ἀθανάσιος" γιὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κύκλο 2013-2015, καὶ ἀπένειμε τὰ πτυχία στοὺς ἀποφοίτους... Ἀπευθυνόμενος προσωπικῶς στοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, ὁ Μακαριώτατος μὲ συγκίνηση προέτρεψε νὰ ἐνθυμοῦνται πάντα ὅσα ἤκουσαν καὶ ἐδιδάχθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς φοιτήσεώς τους στὴν Σχολή. Νὰ ἔχουν πάντα στὴ καρδιά τους τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σάββα ποὺ γιὰ δύο ἔτη τοὺς φιλοξένησε καὶ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ ὁποίου ἀναδεικνύονται οἱ Πατριάρχες, χειροτονοῦνται οἱ νέοι Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου ἀλλὰ καὶ πηγάζει ἡ ὅλη προσπάθεια εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀφρικανικῶν ἐθνῶν».

Δύο νέοι Ἅγιοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας

Συμφώνως πρὸς τὸ pentapostagma.gr τῆς 2ας Ἰουνίου 2015:

«Στὶς 29 Μαΐου 2015 ἔγιναν δύο νέες ἁγιοκατατάξεις ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Σερβικὴ Σύνοδο. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ Ἅγιος Μαρδάριος(Οὐσκόκοβιτς), ἡ μνήμη τοῦ ὁποίου θὰ τιμᾶται στὶς 12 Δεκεμβρίου καὶ ὁ δεύτερος ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς (Ντάμποβιτς), ὁ ὁποῖος θὰ τιμᾶται στὶς 30 Νοεμβρίου».

Ὁ Προφήτης Ἐλισαῖος

Τὴν 14ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου.

Τοιχογραφία τοῦ Ἁγίου ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Διονυσίου Ἁγ. Ὄρους.

Ὁ Θεὸς δὰ δικαιώση τὸν δίκαιον καὶ δὰ τιμωρήση τοὺς κατηγόρους του

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Ὁ 5ος Ψαλμός

Γράφει ***ὁ Σεβ. Μητρ. Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας***

1. Στὴν σειρά τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἱεροῦ Ψαλτηρίου, σήμερα, ἀδελφοί χριστιανοί, θά σᾶς ἑρμηνεύσω τόν 5ο ψαλμό.

Ὁ ψαλμός αὐτός εἶναι θρηνώδης. Ὁ ψαλμῳδός θρηνεῖ στήν προσευχή του πρός τόν Θεό γιά τήν πολεμική πού τοῦ ἔξασκοῦν κακοί ἄνθρωποι καί Τοῦ λέγει: «Σύνες τῆς κραυγῆς μου» (στίχ. 2), «πρόσεχε τόν στεναγμό μου», ὅπως τό λέει τό Ἑβραϊκό κείμενο. Ποιοί εἶναι αὐτοί οἱ κακοί ἄνθρωποι πού στρέφονταν ἐναντίον τοῦ ποιητοῦ τοῦ ψαλμοῦ μας δέν γνωρίζουμε, οὔτε πάλι φαίνεται ἀπό τόν ψαλμό τί ἀκριβῶς τοῦ ἔλεγαν. Πάντως ὁ ψαλμῳδός ἐπιτίθεται μέ βαρειές ἐκφράσεις ἐναντίον τους καί μάλιστα στρέφεται ἰδιαίτερα ἐναντίον κάποιου τόν ὁποῖο ὀνομάζει «ἄνδρα αἱμάτων καί δόλιον» (στίχ. 7).

2. Οἱ ἐχθροί τοῦ ποιητοῦ μας, κακοί ὄντες, ἔλεγαν πολλά συκοφαντικά ἐναντίον του. Ἔλεγαν λόγια πού τοῦ ἔκαναν ζημιά, γιατί ὁ λάρυγγάς τους ἦταν ἕτοιμος σάν τάφος νά τόν καταφάγει καί νά τόν θάψει. Ὅλο καί ἔλεγαν καί μηχανεύονταν δόλια πράγματα ἐναντίον του (στίχ. 10). «Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν» (στίχ. 10).

3. Στόν πόνο του ὁ ποιητής μας γιά τήν ἐναντίον του πολεμική καί γιά νά σωθεῖ ἀπό τά ὅσα λέγουν καί μηχανεύονται κατ' αὐτοῦ οἱ ἐχθροί του καταφεύγει στόν Ναό, γιά νά προσφέρει θυσία στόν Θεό. Εἶναι δέ πολύ πιστός ὁ ποιητής μας, γι' αὐτό καί εἰσέρχεται μέ πολλή εὐλάβεια καί φόβο στόν Ναό. Εἰσερχόμενος λέγει στόν Θεό: «Ἐγώ δέ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τόν οἶκον σου προσκυνήσω πρός ναόν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου» (στίχ. 8). Τήν ὥρα πού ὁ ψαλμῳδός προσφέρει τήν θυσία του εἶναι πρωί: «Τό πρωί παραστήσομαί σοι καί ἐπόψομαι», λέγει (στίχ. 4). Ὅσοι πρόσφεραν τότε θυσία παρατηροῦσαν εἴτε τόν ἱερέα εἴτε τό θύμα, εἴτε κοίταζαν γύρω-γύρω, μήπως δοῦν κανένα εὐνοϊκό σημεῖο ἀπό τόν Θεό, πού θά ἀνήγγελε κάποια βοήθεια. Γι' αὐτό καί ὁ ποιητής μας λέγει «ἐπόψομαι». Νὰ δῶ, δηλαδή, κάποιο σημεῖο.

4. Ὁ ποιητής, πού συνθέτει τόν παρόντα ψαλμό καί προσφέρει πρωινή θυσία στόν Θεό γιά βοήθειά του, πιστεύει ὅτι ὁ Θεός θά τόν βοηθήσει. Θά τόν βοηθήσει, γιατί ὁ Θεός δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τούς ἁμαρτωλούς, ὅπως εἶναι οἱ ἐχθροί του. Οὔτε δέχεται ὁ Θεός νά Τόν ὑπηρετοῦν οἱ πονηρευόμενοι καί δέν δέχεται πάλι ὁ Θεός νά εἶναι πλησίον Του οἱ παράνομοι. «Οὐχί Θεός θέλων ἀνομίαν σύ εἶ, οὐδέ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδέ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου» (στίχ. 6), λέγει. Ὄχι μόνον ὁ Θεός δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τούς ἁμαρτωλούς, ἀλλά ἀντίθετα τούς ἀποστρέφεται καί τούς καταστρέφει (στίχ. 6). Ἑπομένως θά καταστρέψει «τούς λαλοῦντας τό ψεῦδος» (στίχ. 7), αὐτούς πού ἔλεγαν τά συκοφαντικά ἐναντίον τοῦ ποιητοῦ. Καί ἐκεῖνον τόν «ἄνδρα τῶν αἱμάτων καί δόλιον», πού ἤθελε νά κάνει μεγαλύτερο κακό στόν ψαλμῳδό μας, τόν «βδελύσσεται ὁ Κύριος» (στίχ. 7).

5. Στήν προσευχή του ὁ ποιητής, ὅταν προσφέρει τήν θυσία στόν Θεό, εὔχεται τήν καταδίκη τῶν ἐχθρῶν του ἀπό τόν Θεό καί τήν ἀποτυχία τῶν κακῶν τους σχεδίων (στίχ. 11). «Ἀποπεσάτωσαν», λέγει (στίχ. 11). Νά ἀποτύχουν, δηλαδή, τά σχέδιά τους. Ἀκόμη περισσότερο παρακαλεῖ νά διώξει ὁ Θεός μερικούς ἀπό τούς ἐχθρούς του, «ἔξωσον» αὐτούς, λέγει στήν προσευχή του (στίχ. 11). Νά τούς διώξει ἀπό ποῦ; Ἀπό τό ἅγιο Θυσιαστήριο μᾶλλον. Ἄρα ἦταν καί ἱερεῖς πολέμιοι τοῦ εὐσεβοῦς ποιητοῦ μας. Τώρα ἑρμηνεύουμε καλύτερα αὐτό πού εἶπε προηγουμένως ὁ ποιητής μας ὅτι δέν δέχεται ὁ Θεός νά Τόν ὑπηρετοῦν οἱ πονηρευόμενοι («οὐδέ παροικήσει σοι πονηρευόμενος», στίχ. 5), οὔτε πάλι δέχεται ὁ Θεός νά εἶναι πλησίον Του οἱ παράνομοι («οὐδέ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου», στίχ. 6). Καί οἱ ἱερεῖς εἶναι αὐτοί πού ὑπηρετοῦν τόν Θεό καί εἶναι πλησίον Του, ὡς ἐγγίζοντες τά ἅγια. Καί σκανδαλισμένος λοιπόν καί πληγωμένος ὁ ποιητής μας ἀπό τήν κακή συμπεριφορά καί τῶν ἱερέων ἀκόμη ἐναντίον του λέγει περί αὐτῶν στήν προσευχή του: «Ἔξωσον αὐτούς»!... Διῶξε τους, ὦ Θεέ, ἀπό τό ἅγιο θυσιαστήριό Σου!...

6. Ἐνῶ ὅμως οἱ ἀσεβεῖς συκοφάντες καί πολέμιοι τοῦ ποιητοῦ μας θά καταστραφοῦν γιά τήν ἁμαρτωλότητά τους (στίχ. 11), ἀντίθετα, οἱ δίκαιοι, ὅσοι ἐλπίζουν στόν Θεό, ὅπως ἐλπίζει ὁ ψαλμῳδός μας, θά αἰσθανθοῦν χαρά καί αἰώνια ἀγαλλίαση, γιατί ὁ Θεός θά «κατασκηνώσει ἐν αὐτοῖς» (στίχ. 12). Ὁ Θεός τόν δίκαιο ἄνθρωπο θά τόν στεφανώσει μέ τήν Χάρη Του, πού θά τοῦ εἶναι σάν ὅπλο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. «Σύ εὐλογήσεις δίκαιον, Κύριε, ὡς ὅπλον εὐδοκίας (δηλαδή τῆς Χάρης Σου, τῆς εὐαρέσκειάς Σου) ἐστεφάνωσας αὐτούς» (στίχ. 13).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μολδαβίας στηρίζει τὰς οἰκογενειακὰς ἀξίας

Ἐπιτέλους καὶ μία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀντιδρᾶ σθεναρῶς εἰς τὴν ἀπαξίωσιν τῆς οἰκογενείας, ὄχι μόνον καταδικάζουσα τὰς ἐκτροπάς, αἱ ὁποῖαι νομιμοποιοῦνται εἰς τὰς κοινωνίας, ἀλλὰ ὑποστηρίζουσα ἐνδέρμως καὶ οἰκονομικῶς τὴν πολυτεκνίαν. Εἰς ἀνάρτησιν τῆς romfea.gr τῆς 25ης Μαΐου 2015

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος «Βόρειος Ἤπειρος 1914» κατὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους

Ἐντόνως διαμαρτύρεται πρὸς κάθε κατεύθυνσιν ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος «Βόρειος Ἤπειρος 1914» δι' ὅσα μέτρα ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ τὸ Ἀλβανικὸν Κράτος μὲ στόχον τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητος. Συμφώνως πρὸς τὸ defencenet.gr τῆς 17ης Μαΐου 2015:

«Ἀπό: ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ 1914

Πρός: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Κοιν.: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος «Βόρειος Ἤπειρος 1914» καταγγέλλει τὴν στυγνὴ καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ κράτος.

Στὶς 17 Μαΐου 2015 συμπληρώνονται 101 ἔτη ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Κέρκυρας (17 Μαΐου 1914), μὲ τὸ ὁποῖο ἡ νεοσύστατη ἀλβανικὴ κυβέρνηση καὶ οἱ τότε Μεγάλες Δυνάμεις (Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Ρωσικὴ Αὐτοκρατορία, Αὐστρο-οὐγγρικὴ Αὐτοκρατορία, Γερμανία, Ἰταλία) ἐπικύρωναν καθεστὼς αὐτονομίας στὴν περιοχή, ποὺ ἀπὸ τότε φέρει τὴν ἱστορικὴ ὀνομασία Βόρειος Ἤπειρος. Στὸ πλαίσιο τοῦ καθεστῶτος αὐτονομίας, τόσο τὸ ἑλληνικὸ καὶ τὸ ἀλβανικὸ στοιχεῖο ἀπολάμβαναν τὰ ἴδια δικαιώματα (θέματα Παιδείας, ἀστυνομίας, θρησκείας, δικαιοσύνης κ.ἄ.).

Ἀπὸ τότε ὅμως τὸ ἀλβανικὸ κράτος καταπατᾶ στυγνὰ τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας στὴν Ἀλβανία, μάλιστα δὲ ἐπιχειρεῖ τὴν δημογραφικὴ ἀλλοίωση, τὴν πολιτιστικὴ ἀλλοίωση, ἐνῶ παράλληλα ἀρνεῖται ἀκόμα καὶ τὸν ἐθνικὸ αὐτοπροσδιορισμὸ σὲ πολλὲς περιοχές.

Οἱ πολιτικὲς αὐτὲς ἔρχονται σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὶς διεθνεῖς συμβάσεις ποὺ ἔχει ὑπογράψει ἡ Ἀλβανία, μὲ τελευταία τὴν Σύμβαση – Πλαίσιο τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τὶς Ἐθνικὲς Μειονότητες.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερα τὸ ἀλβανικὸ κράτος ἀναγνωρίζει ὡς μειονοτικὲς περιοχὲς μόνο 99 χωριὰ στὶς Περιφέρειες Αὐλώνας (περιοχὲς Ἀγίων Σαράντα, Δελβίνου) καὶ Ἀργυροκάστρου. Κατ'ἐπέκταση ἀναγνωρίζονται ὡς Ἕλληνες μόνο οἱ κάτοικοι τῶν περιοχῶν αὐτῶν, ἐνῶ πέραν αὐτῶν ὁ αὐτοπροσδιορισμὸς κάποιου ὡς Ἕλληνα ἀποτελεῖ ποινικὸ ἀδίκημα, ὅπως π.χ. Κορυτσὰ καὶ Χιμάρα. Ἐπίσης μετὰ τὰ γεγονότα στὸ Κοσσυφοπέδιο, ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση φρόντισε τοὺς Ἀλβανοὺς πρόσφυγες, ποὺ ἔρχονταν ἀπὸ ἐκεῖ νὰ τοὺς ἐγκαθιστᾶ κατὰ τρόπο αὐθαίρετο ὄχι μόνο σὲ περιοχές, ὅπου οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἀποτελοῦσαν πλειοψηφία, ἀλλὰ καὶ σὲ περιουσίες Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἐγκαταλειφθεῖ ἢ οἱ ἰδιοκτῆτες τους δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ προβάλουν ἀντιρρήσεις. Τὸ ἴδιο παράδειγμα ἀκολούθησαν καὶ ἄλλοι Ἀλβανοὶ ποὺ προέρχονταν ἀπὸ περιοχὲς ἐντὸς Ἀλβανίας, μὲ προεξάρχοντες τοὺς Τσάμηδες, μὲ κυριότερο παράδειγμα τὴν πόλη τῶν Ἀγίων Σαράντα.

Εἶναι ἄπειρα τὰ περιστατικὰ καταπάτησης ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀπὸ τὴν ἵδρυση τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους. Ἔχουν ἤδη περιγραφεῖ σὲ παλαιότερες ἐκθέσεις, ἐπιστολὲς καὶ κείμενα πρὸς τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἕως σήμερα.

Μετὰ τὴν πτώση τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος (1992) ἡ πολιτικὴ αὐτὴ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μειονοτικῶν ἀντὶ νὰ ἀπαλυνθεῖ συνεχίστηκε μὲ τὴν ἴδια καὶ μεγαλύτερη δριμύτητα. Ἀπὸ τὸ 1992 μέχρι σήμερα πάμπολλα ἐπεισόδια μὲ θύματα Ἕλληνες μειονοτικοὺς ἢ τὴν ἐξάσκηση τῶν μειονοτικῶν δικαιωμάτων ἔχουν λάβει χώρα μὲ πλέον ἀξιοσημείωτο ἐκεῖνο τῆς δολοφονίας τοῦ 37χρονου Ἕλληνα Ἀριστοτέλη Γκούμα ἀπὸ τὴ Χιμάρα στὶς 12 Αὐγούστου 2010, ἀπὸ Ἀλβανοὺς ἐθνικιστές, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦσε νὰ μιλάει δημόσια τὴν μητρική του γλώσσα.

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1994, φυλακίστηκαν μὲ ἀνυπόστατες κατηγορίες πέντε ἡγετικὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας, τὰ ὁποῖα κρατήθηκαν στὴ φυλακὴ γιὰ ἐννέα μῆνες, ὅπου καὶ ὑπέστησαν βασανιστήρια.

Μὲ τὸ παρὸν ὑπόμνημα - καταγγελία θέλουμε νὰ κάνουμε γνωστὸ στὴν διεθνῆ κοινότητα ὅτι ἐνῶ ἡ Ἀλβανία, μὲ ἑλληνικὴ μάλιστα ὑποστήριξη, ἔχει γίνει μέλος τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ ἐνταχθεῖ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, ἐνῶ ἀποτελεῖ ἤδη μέλος ἄλλων διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ὀργανισμῶν συνεχίζει μὲ ἀμείωτη ἔνταση τὴν ἴδια πολιτικὴ εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων μειονοτικῶν καὶ συγκεκριμένα:

1) Δημογραφικὴ ἀλλοίωση:

α) Τίθεται σὲ ἐφαρμογὴ ἡ νέα διοικητικὴ διαίρεση στὴν ἀλβανικὴ ἐπικράτεια, ὅπου κατὰ τὸν σχηματισμὸ τῶν νέων Δήμων, ἐπαρχίες στὶς ὁποῖες ἀποτελοῦν πλειοψηφία πολίτες ἑλληνικῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς καὶ χριστιανικοῦ ὀρθόδοξου θρησκεύματος, συγχωνεύονται μὲ περιοχὲς ὅπου κατοικοῦν Ἀλβανοὶ Μουσουλμάνοι. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ὁ Δῆμος Χιμάρας, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι εἶναι στὴν συντριπτική τους πλειοψηφία Ἕλληνες Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι ἑνώνεται μὲ τὴν ἐπαρχία Βρανίστι, ἡ ὁποία κατοικεῖται ἀπὸ Ἀλβανοὺς Μουσουλμάνους. Ἐπίσης τὸ ἀναγνωρισμένο μειονοτικὸ χωριὸ Τσούκα στὰ παράλια τοῦ Ἰονίου Πελάγους, ἐντάσσεται στὸν Δῆμο Ἀγίων Σαράντα, ὅπου πλειοψηφοῦν πλέον οἱ Ἀλβανοί. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἀποκόπτονται ἀπὸ τὴν θάλασσα οἱ ἐπίσημα ἀναγνωρισμένες ὡς μειονοτικὲς περιοχές.

β) Ὁ ἴδιος ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας Ἔντι Ράμα εἶχε προαναγγείλει τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2014 (μάλιστα ἀπὸ τὸ Twitter) τὴν διεξαγωγὴ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς παράκτιας ζώνης τῆς «Νέας Χιμάρας» καὶ τὴν δῆθεν ἀποκατάσταση τῶν ὄμορφων χωριῶν της, βάσει νέου προγράμματος γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς «Ἀναγεννημένης Χιμάρας» ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς νέας διοικητικῆς διαίρεσης. Ἀνάμεσα στὰ ἔργα προβλέπεται στὸν ὅρμο τοῦ Παλέρμο (Πανόρμος), ἕξι χιλιόμετρα νότια τῆς Χιμάρας, ἡ δημιουργία οἰκιστικῆς περιοχῆς μὲ ἀκατάλληλα ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως κτήρια, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυπηρετοῦν Ἀλβανοὺς ἐποίκους.

γ) Ὅπως κατήγγειλε ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἕνωσης Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας «Ὁμόνοια» κ. Λεωνίδας Παππᾶς, μὲ ἐπιστολὴ – διαμαρτυρία στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας κ. Saimir Tahiri, στὶς 26 Ἰανουαρίου 2015, μία ἐξαμελὴς οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ἀμιγῶς μουσουλμανικὴ κωμόπολη Λαζαράτι τοῦ Ἀργυροκάστρου (ἀλβανικὸ κέντρο παραγωγῆς ναρκωτικῶν), ἐγκαταστάθηκε αὐθαίρετα στὸ μειονοτικὸ χωριὸ Πολύτσανη τῆς Ἐπαρχίας Πωγωνίου, ἔχτισε σπίτι σὲ γῆ ποὺ δὲν τῆς ἀνῆκε καὶ στὴ συνέχεια ζήτησε νὰ ἐγγραφεῖ στὸ δημοτολόγιο – Ληξιαρχεῖο τῆς Ἐπαρχίας. Παρὰ τὶς ἀντιδράσεις τοῦ ἔπαρχου Θανάση Κύρου καὶ ἄλλων τοπικῶν φορέων γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, ὄχι μόνο δὲν ἔγινε τίποτα καὶ δὲν εἰσακούστηκαν, ἀλλὰ ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Ληξιαρχείων τῆς Ἀλβανίας ποὺ ὑπάγεται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, ἄσκησε πίεση στὴν ὑπεύθυνη τοῦ Ληξιαρχείου τῆς Ἐπαρχίας, Σοφία Μάντζιου, ἀναγκάζοντάς την νὰ ἐγγράψει στὸ Δημοτολόγιο τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ οἰκογένειας.

Ἡ ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ στὶς μειονοτικὲς περιοχὲς ἀπαγορεύεται ρητὰ ἀπὸ τὴ Σύμβαση Πλαίσιο τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ποὺ ὑπογράφηκε καὶ ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὸ Ἀλβανικὸ Κοινοβούλιο τὸ 1999 καὶ ἀποτελεῖ νόμο τοῦ κράτους, ἀφοῦ στὸ Ἄρθρο 16 ἀναφέρει: «Τὰ Μέρη ἀπέχουν ἀπὸ τὴ λήψη μέτρων, τὰ ὁποῖα, μεταβάλλοντας τὶς πληθυσμιακὲς ἀναλογίες σὲ μία γεωγραφικὴ περιοχὴ ποὺ κατοικοῦν πρόσωπα ποὺ ἀνήκουν σὲ ἐθνικὲς μειονότητες».

2) Τρομοκράτηση τῶν Ἑλλήνων μειονοτικῶν:

Τὸ βράδυ τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 2014 οἱ κάτοικοι τοῦ ἑλληνικοῦ μειονοτικοῦ χωριοῦ Δερβιτσάνη Ἀργυροκάστρου δέχτηκαν ἀπρόκλητη ἐπίθεση ἀπὸ Ἀλβανοὺς φανατικούς, μετὰ τὴ διακοπὴ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγώνα ἀνάμεσα στὶς ἐθνικὲς ὁμάδες Σερβίας καὶ Ἀλβανίας στὸ Βελιγράδι, γιὰ τὰ προκριματικὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου 2016. Ἀφορμὴ γιὰ τὸν παροξυσμὸ τῶν Ἀλβανῶν ἀποτέλεσε ἡ ἐμφάνιση ἀπὸ ἀέρος μιᾶς τεράστιας σημαίας ποὺ ἀπεικόνιζε τὸν χάρτη λεγόμενης «Μεγάλης Ἀλβανίας», ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει ἐδάφη ἀπὸ γειτονικὰ κράτη, ἰδίως δὲ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπίθεσης στὴν Δερβιτσάνη ἦταν ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς ἑνὸς Ἕλληνα μειονοτικοῦ, τοῦ κ. Ἀριστοτέλη Διαμάντη στὸ κεφάλι, καθὼς καὶ σοβαρὲς ὑλικὲς ζημιὲς σὲ καταστήματα τοῦ χωριοῦ καὶ σὲ σταθμευμένα αὐτοκίνητα. Παράλληλα, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπίθεσης, οἱ δράστες φώναζαν μεταξὺ ἄλλων «Ἔξω οἱ Ἕλληνες, ἐδῶ εἶναι Ἀλβανία», «θὰ σᾶς κάψουμε ἄπιστοι».

Ἡ ἀλβανικὴ ἀστυνομία πραγματοποίησε, ὡς συνήθως ἀπρόθυμη καὶ καθυστερημένη ἐπέμβαση προλαμβάνοντας τελικῶς τὰ χειρότερα, ἀλλὰ χωρὶς γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νὰ συλληφθεῖ κάποιος ὑπεύθυνος. Τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ ἀπότοκα τῆς συγκεκριμένης πολιτικῆς δὲν καταδικάζονται ἀπὸ κανένα πρωταγωνιστὴ τῆς ἀλβανικῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Σημειώνεται ὅτι ὁ πρώην πρωθυπουργὸς Sali Berisha ἔχει σὲ περίοπτη θέση στὸ γραφεῖο του τὸν χάρτη τῆς «Μεγάλης Ἀλβανίας», ἐνῶ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς Edi Rama πρόβαλε τὸν χάρτη αὐτὸ πάνω στὸν τοῖχο τοῦ πρωθυπουργικοῦ μεγάρου στὰ Τίρανα.

3) Ἀρπαγὴ ἰδιοκτησιῶν.

Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸ ἑλληνικὸ καὶ τὸ ἀλβανικὸ κράτος τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1945 ἕως σήμερα. Ἡ φυγή, λόγῳ διώξεων, Ἑλλήνων μειονοτικῶν ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἤπειρος πρὸς τὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα συνοδευόταν προφανῶς ἀπὸ ἐγκατάλειψη ἰδιοκτησιῶν στὴν ἐπικράτεια τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους, τὶς ὁποῖες ἄλλοτε κατέσχε καὶ ἄλλοτε κατέστρεφε τὰ ἔγγραφα ἰδιοκτησίας, ὥστε νὰ θεωροῦνται πλέον ἀδέσποτες ἰδίως σὲ περιπτώσεις κατοχῆς γῆς.

Σήμερα ἀναφέρουμε χαρακτηριστικὰ τὶς ἀκόλουθες περιπτώσεις:

Σύμφωνα μὲ ὅσα καταγγέλλει ὁ δικηγόρος τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Κώσταρι, κ. Ἡλίας Θανάσης: «Τὸ περιουσιακὸ θέμα τῶν βοσκοτόπων τοῦ χωριοῦ Κώσταρι, εἶναι μία καθαρὴ ὑφαρπαγὴ κοινοτικῆς περιουσίας, ποὺ εἶχαν αἰώνια στὴν κατοχή τους οἱ χωρικοί του. Οἱ βοσκότοποι, βάση τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀλβανικῆς Κυβέρνησης ἀρ. 700 ἡμ. 23/10/1995 καὶ ἀρ. 755 ἡμ. 28/5/2008, εἶναι περιουσία τῆς Ἐπαρχίας Μεσοποτάμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐπιστροφῆς καὶ Ἀποζημίωσης Περιουσιῶν τῆς Αὐλώνας, μὲ ἐκτελεστικὴ ἀπόφαση ἀρ. 88 ἡμ. 19/02/2002 ἀναγνώρισε σὲ Ἀλβανούς, δῆθεν πρώην ἰδιοκτῆτες, 760 στρέμματα βοσκοτόπια δίπλα ἀπὸ τὸ χωριὸ Κώσταρι τῆς Ἐπαρχίας Μεσοποτάμου.

Οἱ ἴδιοι «ἰδιοκτῆτες» μὲ Δικαστικὴ ἀπόφαση ποὺ προῆλθε ἀπὸ δικαστήριο τῶν Ἀγ. Σαράντα στὶς 29/04/2003 ἀναγνώρισαν ἄλλα 600 στρέμματα, πλησίον τῶν 760 στρεμμάτων.

Γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τίτλο ἰδιοκτησίας γιὰ τὰ 1.360 στρέμματα χρησιμοποίησαν ἕνα πλαστὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖο ἀφορᾶ δῆθεν πράξη δωρεᾶς τοῦ 1937. Αὐτὸ τὸ πλαστὸ ἔγγραφο ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τοὺς ἁρμόδιους κρατικοὺς φορεῖς χωρὶς καμία ἐξέταση τῆς γνησιότητάς του.

Μετὰ τὸ 2005 ἀλλεπάλληλες προσπάθειες, νομικῆς φύσεως, τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Κώσταρι δὲν βρῆκαν καμία ἀνταπόκριση στὴν ἀλβανικὴ δικαιοσύνη. Τὸ ζήτημα παραμένει ἀνοικτό, ἐνῶ οἱ κάτοικοι ἔχουν μηνύσει τὴν Ἐπιτροπὴ Ἐπιστροφῆς καὶ Ἀποζημίωσης Περιουσιῶν τῆς Ἀλβανίας, μήνυση ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει συνεχῆ στρεψοδικία.

4) Πολιτιστικὴ ἀλλοίωση:

Καταστρέφονται συστηματικὰ ἑλληνικὲς ἐπιγραφὲς σὲ ἀρχαῖες καὶ μεσαιωνικὲς τοποθεσίες καὶ μάλιστα, ἀποκαθίστανται στὰ ἀλβανικὰ κατὰ τρόπο ἀφελῆ. Στὴ συστηματικὴ αὐτὴ ἐπέμβαση ἐπὶ μνημείων καὶ ἀρχαιολογικῆς σημασίας τοποθεσιῶν, ἀντὶ νὰ ἐμποδίζει, πρωτοστατεῖ ἡ Ἀλβανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία. Χαρακτηριστικὴ περίπτωση, ἡ πρόσφατη καταστροφὴ ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς στὸ κάστρο τοῦ Πόρτο Παλέρμο, στὴ Χιμάρα.

Γενικῶς, ἀκολουθεῖται συστηματικὴ πολιτικὴ ὑποβάθμισης ἢ καὶ καταστροφῆς τῆς ἑλληνικῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς μὲ ὄργανο τὴν ἀλλοίωση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας, ὅπως στὰ ἀρχαῖα μνημεῖα στὴ Φοινίκη, τὴν Ἀνδριανούπολη καὶ τὸ Βουθρωτό.

5) Μέτρα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Παιδείας:

Ἡ χρήση τῶν Ἑλληνικῶν στὴν ἐκπαίδευση τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας, δηλαδὴ στὰ ἀναγνωρισμένα δημόσια μειονοτικὰ σχολεῖα, εἶναι πολὺ περιορισμένη σὲ σχέση μὲ τὰ προβλεπόμενα. Ἐνῶ στὶς πρῶτες τάξεις τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσης διδάσκονται περισσότερες ὧρες τὰ ἑλληνικά, σταδιακὰ σὲ κάθε ἑπόμενη τάξη οἱ ὧρες μειώνονται μὲ κατάληξη στὶς τελευταῖες τάξεις τῆς δωδεκαετοῦς ἐκπαίδευσης νὰ διδάσκονται τὰ ἑλληνικὰ ἐλάχιστες ὧρες, οὐσιαστικὰ σὰν ξένη γλώσσα. Σὲ περιοχὲς ποὺ δὲν ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ κράτος ὡς μειονοτικές, ὅπως στὴ Χιμάρα, στὴν Κορυτσά, τὴν Πρεμετή, τὴν Ἐρσέκα καὶ ἀλλοῦ, δὲν ἀναγνωρίζεται ἀκόμα τὸ δικαίωμα γιὰ ἵδρυση δημόσιου ἑλληνικοῦ μειονοτικοῦ σχολείου, ἐφόσον συμπληρώνεται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν 25 μαθητῶν.

Παράλληλα κατὰ τὴ σχολικὴ χρονιὰ 2014 – 2015, ἡ ὁποία ὁλοκληρώνεται, παρέμειναν στὰ σχολικὰ βιβλία ἱστορίας καὶ γεωγραφίας τῆς Ἀλβανίας οἱ ἀλυτρωτικὲς ἀναφορὲς εἰς βάρος γειτονικῶν κρατῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς Ἑλλάδας. Τὰ μαθήματα αὐτὰ τὰ διδάσκονται καὶ οἱ μαθητὲς τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας.

Στὴ δημόσια διοίκηση ἡ χρήση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας εἶναι ἀνύπαρκτη, ἀκόμα καὶ σὲ ἐπίπεδο Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης (Δῆμοι στοὺς ὁποίους τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο ἀποτελεῖ συντριπτικὴ πλειοψηφία). Δὲν τίθεται θέμα χρήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐκτὸς μειονοτικῶν περιοχῶν, παρὰ μόνον ὡς ξένης γλώσσας σὲ συγκεκριμένες περιπτώσεις (πχ. ἰδιωτικὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα Τιράνων, Κορυτσᾶς καὶ Χιμάρας). Ἂς ἀναφερθεῖ ἀκόμα ὡς κατακλείδα, ὅτι οἱ ἐλάχιστες δημόσιες πινακίδες στὰ ἑλληνικά, ἐντὸς τῶν ἀναγνωρισμένων ἑλληνικῶν μειονοτικῶν περιοχῶν ὑφίστανται συνεχῶς βανδαλισμούς».

Χιλανδαρινοὶ μοναχοὶ εἰς τὸ συνέδριον «Ἅγιον Ὄρος καὶ σλαβικὸς κόσμος»

Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ evrytanesagioi.gr τῆς 26ης Μαΐου 2015:

«Ἀντιπροσωπία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χιλανδαρίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἡγούμενο Ἀρχιμ. Μεθόδιο, ἔλαβε μέρος στὸ διεθνὲς συνέδριο μὲ θέμα «Ἅγιο Ὄρος καὶ σλαβικὸς κόσμος», ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας ἀπὸ τὶς 21 μὲ 23 Μαΐου 2015. Τὸ συνέδριο ἦταν ἀφιερωμένο στὴν χιλιόχρονη παρουσία τῶν Ρώσων στὸ Ἅγιο Ὄρος. Ὁ Γέροντας Μεθόδιος ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ κατὰ τὴν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου, ἐνῶ ὁ Ἱερομόναχος Δοσίθεος Χιλανδαρινὸς στὸ κύριο μέρος τοῦ Συνεδρίου μίλησε γιὰ τὸ Ἱερὸ Χιλανδαρινὸ Κελλὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου».

Ἡ Παγκόσμιος Κυβέρνησις ἔρχεται!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

θητὴν ἀδελφὸν εἴτε εἰς τινα μὴ μεμυημένον λαϊκὸν μὴ Τέκτονα. Ἐπὶ πλέον ὑπόσχομαι ἐπισήμως νὰ διάγω ὡς ἀληθὴς καὶ πιστὸς ἑταῖρος, νὰ ὑπακούω εἰς τὰ σημεῖα καὶ διαταγάς, καὶ νὰ τηρῶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀναπτυσσομένας ἐν τῷ α΄ βαθμῷ.

Ὀμνύω ἐπισήμως νὰ τηρήσω πάντα ταῦτα, ἄνευ ὑπεκφυγῆς, δισταγμοῦ ἢ ὑστεροβουλίας τινός, ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ποινῇ εἴποτε ἤθελον παραβῆ τὸν ὅρκον μου, νὰ μοῦ ἀνοιχθῆ τὸ στῆθος, νὰ μοῦ ἐκριζωθῆ ἡ καρδία, ἥτις νὰ ριφθῆ εἰς τὰ ἀρπακτικὰ ὄρνεα, ἢ εἰς τὰ σαρκοβόρα θηρία τῶν δασῶν ὡς βορά[4]…».

Φοβερὸς εἶναι πράγματι ὁ ὅρκος αὐτός, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, παλαιότεροι καὶ σύγχρονοι παρόμοιοι ὅρκοι, τοὺς ὁποίους οἱ μασονικὲς ἀρχὲς ἀπὸ χρόνων πολλῶν ἕως καὶ σήμερα ἔχουν θεσπίσει.

Γιατὶ ὅμως ἔχουν θεσπίσει τέτοιους ὅρκους; Μὰ γιὰ νὰ «κρύψουν» -ὅπως προείπαμε- τὰ «μυστικά» τους.

«Ἐμπρὸς γιὰ μία παγκόσμια κυβέρνηση, ΕΝΑ ἀπὸ τὰ «Μυστικά» τῆς Μασονίας…

Οἱ ὅρκοι λοιπὸν αὐτοὶ θεσπίστηκαν γιὰ νὰ κρύψουν -ἐπαναλαμβάνουμε- κάποια «βαρύτιμα» μασονικὰ μυστικά, ΕΝΑ ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς «Παγκόσμιας Λαϊκῆς Δημοκρατίας» (διάβαζε: Δικτατορίας), δίχως δημοκρατικὲς -βεβαίως- ἐκλογές, γιὰ τὴν ἐπιλογὴ τῶν ἀξιωματούχων της!

Ἂς δοῦμε μαζὶ τὸ ἐξαιρετικῆς σημασίας αὐτὸ ντοκουμέντο, διὰ τοῦ ὁποίου ἰχνηλατοῦνται οἱ ὑπόγειες δραστηριότητες τοῦ ἀδιαφανοῦς Παρασκηνίου -τῆς Εὐρώπης, κυρίως-, ποὺ «δρομολογοῦν» ἤδη τὴν ζωή μας, ἐρήμην ἡμῶν.

Διαβάζουμε σὲ αὐθεντικὸ μασονικὸ ἔντυπο τὰ ἑξῆς, ἐκτάκτως ἀποκαλυπτικὰ (γιὰ πρώτη φορά, ἐδῶ, δημοσιευόμενα):

«Τὸ Τεκτονικὸν μυστικὸν μέλλει νὰ διατηρηθῇ τόσον ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς, ὅσον καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀληθεῖς Τέκτονας ὁλοκλήρου τῆς Ὑφηλίου, μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν καὶ τὴν αὐτὴν ἱερότητα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεπνεύσθησαν οἱ ἱδρυταὶ τοῦ Τάγματός μας[5]. Τὸ μυστικὸν τοῦτο ἀπεκαλύφθη τὸ πρῶτον γραπτῶς τῷ 1744, ἀπὸ ἕν μικρὸν καὶ περίεργον βιβλίον ἐκδοθὲν ἐν Βρυξέλλαις (ποῦ ἀλλοῦ!) **μὲ τὸν τίτλον «La Franc - Maconnezi» or «Revelation des Mystères des Franc-Masons», ἀντίτυπον δὲ αὐτοῦ εὑρίσκεται καὶ σήμερον εἰς τὴν Bibliothegue de Larsenal τῶν Παρισίων. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει(…). Τὸ μυστικὸν συνίσταται εἰς τὸ ν΄ ἀνεγείρωμεν ἀσυναισθήτως** (!) **μίαν παγκόσμιον λαϊκὴν δημοκρατίαν, τῆς ὁποίας Βασιλεὺς θὰ εἶναι ὁ Νοῦς -τὸ Πνεῦμα καὶ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἡ Συνέλευσις τῶν Σοφῶν[6]…».**

Τί «πνεῦμα» ὅμως θὰ ἔχουν αὐτοὶ οἱ «σοφοί» τοῦ παγκόσμιου συμβουλίου, ποὺ μελλοντικὰ θὰ μᾶς κυβερνοῦν, καὶ ποίων ἀδιαφανῶν κύκλων τὸ κοκλάβιο θὰ τοὺς ἀνεβάζει στοὺς παγκόσμιους θώκους τους; Αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ μασονικοῦ μυστικοῦ δὲν ἀποκαλύπτεται. (Δυνατὸν ὡστόσο νὰ «ἰχνηλατηθεῖ» καὶ αὐτό…).

Διατὶ δὲν ἀποκαλύπτεται;

Διότι τὰ βαθύτερα μυστικὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ δὲν εἶναι, δὲν προορίζονται γιὰ τοὺς μασόνους τῶν κατωτέρων βαθμῶν, ἀλλὰ κρατοῦνται **«διὰ τοὺς διδασκάλους, διὰ τοὺς ἡγεμόνας, πρίγκηπας, τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς»[7],** ὅπως ἀπὸ τοὺς ἴδιους, ἐπισημότατα, εἶναι γραμμένο!

Πράγματι, τὸ ἀδιαφανὲς παρασκήνιο, ἀπὸ χρόνων πολλῶν προωθεῖ γιὰ τὸν κόσμο, ὄχι μόνο ΜΙΑ Παγκόσμια Κυβέρνηση, ἀλλὰ καὶ μιὰ Παγκόσμια Θρησκεία, ὑπὸ **«ΕΝΑ ποιμένα»[8]!** Πρὸ τῆς παγκόσμιας ὅμως αὐτῆς θρησκείας καὶ τῶν βημάτων της -μὲ τὴν «ἀβάντα» μάλιστα δικῶν μας κατὰ καιροὺς κληρικῶν[9] -θὰ μιλήσουμε προσεχῶς, μὲ σειρὰν ἐπίσης, ἐδῶ, ἄρθρων μας.

(Γιὰ τὴν παγκόσμια κυβέρνηση δὲν τελειώσαμε)

Μοναχὸς Ἀβέρκιος

Σημειώσεις:

1. Τὸ δηλώνουν κατὰ καιροὺς καὶ διάφοροι πολιτικοί, ἀνήκοντες ἢ ὄχι σὲ ποικίλης μορφῆς παγκόσμιες «Λέσχες». 2.Ὑποτιμητικὸς χαρακτηρισμὸς παρὰ τῶν τεκτόνων τῶν μὴ «ἀδελφῶν» τους. 3. Σύμφωνα μὲ τὶς περὶ Θεοῦ βαθύτερες διδασκαλίες τῆς μασονίας στὸν γ΄ βαθμό της. 4. «Τυπικὸν τοῦ β΄ Συμβολικοῦ Βαθμοῦ, Ἐκτυπωθὲν τῇ Ἐγκρίσει τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς Στοᾶς τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ ἡμερομ. 4 Αὐγούστου 1947, τύποις «Ἀθηνᾶ», σελ. 11-12, στὴν ἑλλην. γλῶσσα. 5. Περὶ αὐτῶν

Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς καὶ Οἰκουμενισμός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

νῦν οἰκουμενιστοῦ Μητροπολίτου κ. Εἰρηναίου Μπούλβιτς στό περιοδικό «Κοινωνία»[2], σέ μετάφραση ἀπό τά σερβικά τῆς κ. Μαρίνας Σκλήρη, ἀποτελεῖ ἀπάντηση στήν πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ αἱρεσιάρχου Ἰησουΐτη «πάπα» Φραγκίσκου στό Σεράγεβο (6-6-2015) καί στήν συμμετοχή τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς Σερβικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἐπίσκοπο Ζαχουμίου καί Ἐρζεγοβίνης κ. Γρηγόριο στήν οἰκουμενιστική διαθρησκειακή συνάντηση Πάπα, Ἰσλαμιστῶν, Ὀρθοδόξων καί Ἑβραίων[3]. Νά σημειωθεῖ δέ ὅτι ὁ αἱρεσιάρχης «πάπας», μόλις τρεῖς μέρες πρίν τήν ἐπίσκεψή του στό Σεράγεβο, στίς 3 Ἰουνίου, βλασφήμησε καί προσέβαλε μέ τόν χειρότερο τρόπο τήν Ἁγία Γραφή, τήν Παλαιά καί Καινή Διαθήκη, τό Ἱερόν καί Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξισώνοντάς το μέ τό βλάσφημο ψευδοβιβλίο τοῦ Κορανίου, δηλώνοντας μέ ξεκάθαρο τρόπο πώς *«θεωρεῖ ὅτι ἡ Ἁγία Βίβλος εἶναι τό ἴδιο πράγμα μέ τό Κοράνι τῶν μουσουλμάνων»*[4].

Ἡ γνωμοδότηση τοῦ τότε ἀρχιμανδρίτου καί νῦν ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Πανιερώτατοι Πατέρες,

Τήν στάσιν της ἔναντι τῶν αἱρετικῶν - καί αἱρετικοί εἶναι ὅλοι οἱ μή Ὀρθόδοξοι - ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει καθορίσει ἅπαξ διά παντός, διά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν ἁγίων Πατέρων, δηλαδή διά τῆς ἁγίας Θεανθρωπίνης Παραδόσεως, τῆς μοναδικῆς καί ἀναλλοιώτου.

Συμφώνως πρός αὐτήν τήν στάσιν, **εἰς τούς Ὀρθοδόξους εἶναι ἀπηγορευμένη κάθε συμπροσευχή καί κάθε λατρευτική ἐπικοινωνία μετά αἱρετικῶν.** Διότι, *«τίς μετοχή δικαιοσύνῃ καί ἀνομίᾳ; τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρός Βελίαρ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετά ἀπίστου»*[5]; Ὁ 45ος κανών τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὁρίζει: *«Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος…, αἱρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω· εἰ δέ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω»*[6]. Αὐτός ὁ ἱερός Κανών τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δέν προσδιορίζει ποία ἀκριβῶς προσευχή ἤ ἀκολουθία ἀπαγορεύεται, ἀλλά **ἀπαγορεύει κάθε κοινήν μεθ' αἱρετικῶν προσευχήν**, ἔστω καί τήν κατ' ἰδίαν («συνευξάμενος»). Εἰς δέ τάς οἰκουμενιστικάς κοινάς προσευχάς μήπως δέν γίνονται καί ἀδρότερα καί εὐρύτερα τούτων; Ὁ 32ος κανών τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ὁρίζει · *«Ὅτι οὐ δεῖ αἱρετικῶν εὐλογίας λαμβάνειν, ἅτινές εἰσιν ἀλογίαι μᾶλλον ἤ εὐλογίαι»*[7]. Μήπως, ὅμως, δέν συμβαίνει εἰς τάς κοινάς οἰκουμενιστικάς συναντήσεις καί συμπροσευχάς νά εὐλογοῦν αἱρετικοί ρωμαιοκαθολικοί ἐπίσκοποι καί ἱερεῖς, προτεστάνται πάστορες, ἀκόμη δέ καί γυναῖκες;(!).

Αὐτοί καί ὅλοι οἱ ἄλλοι σχετικοί κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν ἁγίων Πατέρων ἴσχυον ὄχι μόνον κατά τήν παλαιάν ἐποχήν, ἀλλ' **ἐξακολουθοῦν νά εἶναι ἐν ἀπολύτῳ ἰσχύϊ καί σήμερον, δι' ὅλους ἡμᾶς τούς συγχρόνους ὀρθοδόξους Χριστιανούς**. Ἰσχύουν ἀναμφιβόλως καί διά τήν θέσιν μας ἔναντι τῶν ρωμαιοκαθολικῶν καί προτεσταντῶν. Διότι, ὁ μέν ρωμαιοκαθολικισμός εἶναι **πολλαπλῆ αἵρεσις**, περί δέ τοῦ προτεσταντισμοῦ τί νά εἴπωμεν; Καλλίτερον νά μή ὁμιλῶμεν. Ἤδη ὁ Ἅγιος Σάββας εἰς τήν ἐποχήν του, ἐπτάμισυ αἰῶνας πρίν, δέν ὠνόμαζεν ἄραγε τόν ρωμαιοκαθολικισμόν «**λατινικήν αἵρεσιν**»; Καί πόσα ἀπό τότε νέα δόγματα δέν ἐπενόησεν ὁ πάπας καί «ἀλαθήτως» ἐδογμάτισε! Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι, διά **τοῦ δόγματος περί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα, ὁ ρωμαιοκαθολικισμός κατέστη παναίρεσις**.

Καί ἡ πολύ ἐπαινουμένη Β΄ Βατικάνειος Σύνοδος οὐδέν ἤλλαξεν οὔτε ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν τερατώδη ταύτην αἵρεσιν, ἀλλά, τοὐναντίον, ἐπεκύρωσεν αὐτήν.

Ἕνεκα τούτου, **ἄν εἴμεθα Ὀρθόδοξοι καί θέλωμεν νά παραμείνωμεν Ὀρθόδοξοι, τότε ὀφείλομεν καί ἡμεῖς νά τηρήσωμεν τήν στάσιν τοῦ Ἁγίου Σάββα, τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου, τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Κροστάνδης καί τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν καί Μαρτύρων καί Νεομαρτύρων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔναντι τῶν ρωμαιοκαθολικῶν καί τῶν προτεσταντῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οὔτε οἱ μέν, οὔτε οἱ δέ, δέν πιστεύουν ὀρθοδόξως εἰς τά δύο βασικά δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ: εἰς τήν Ἁγίαν Τριάδα καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν.**

Πανιερώτατε καί Ἅγιοι Συνοδικοί Πατέρες,

Ἔως πότε θά ἐξευτελίζωμεν δουλικῶς τήν Ἁγίαν μας Ὀρθόδοξον Ἀγιοπατερικήν καί Ἁγιοσαββιτικήν Ἐκκλησίαν διά τῆς οἰκτρῶς καί φρικωδῶς ἀντιαγιοπαραδοσιακῆς στάσεώς μας ἔναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τοῦ **λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν;** Ἐντροπή καταλαμβάνει

πάντα εἰλικρινῆ Ὀρθόδοξον, ἀναταραφέντα ὑπό τήν καθοδήγησιν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅταν ἀναγιγνώσκῃ ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι Σύνεδροι τῆς 5ης Πανορθοδόξου Διασκέψεως τῆς Γενεύης (8-16 Ἰουνίου 1968), σχετικῶς πρός τήν συμμετοχήν τῶν Ὀρθοδόξων εἰς τό ἔργον τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν», ἔλαβον τότε τήν ἀπόφασιν «ὅπως ἐκφρασθῇ ἡ κοινή ἐπίγνωσις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ὀργανικόν μέρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν».

Αὕτη ἡ ἀπόφασις εἶναι κατά τήν ἀνορθοδοξίαν καί ἀντιορθοδοξίαν της ἀποκαλυπτικῶς φρικαλέα. Ἦτο ἄραγε ἀπαραίτητον ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, αὐτό τό πανάχραντον Θεανθρώπινον σῶμα καί ὀργανισμός τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ νά ταπεινωθῇ τόσον τερατωδῶς, ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποί της θεολόγοι, ἀκόμα δέ καί Ἱεράρχαι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί Σέρβοι, νά ἐπιζητοῦν τήν «ὀργανικήν» μετοχήν καί συμπερίληψιν εἰς τό Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, τό ὁποῖον, κατ' αὐτόν τόν τρόπον γίνεται εἰς νέος ἐκκλησιαστικός «ὀργανισμός», μία «νέα Ἐκκλησία» ὑπεράνω τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ὁποίας οἱ Ὀρθόδοξοι καί μή Ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἀποτελοῦν μόνο «μέλη» («ὀργανικῶς μεταξύ των συνδεδεμένα»!); Ἀλλοίμονον, ἀνήκουστος προδοσία !

Ἀπορρίπτομεν τήν ὀρθόδοξον θεανθρωπίνην πίστιν, αὐτόν τόν ὀργανικόν δεσμόν μετά τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ καί τοῦ παναχράντου Του Σώματος – τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί Πατέρων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων – καί θέλομεν νά γίνωμεν «ὀργανικά μέλη» τοῦ αἱρετικοῦ, οὐμανιστικοῦ, ἀνθρωποπαγοῦς καί ἀνθρωπολατρικοῦ συλλόγου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπό 263 αἱρέσεις, ἡ δέ κάθε μία ἀπό αὐτάς εἶναι πνευματικός θάνατος!

Ὡς Ὀρθόδοξοι, εἴμεθα *«μέλη Χριστοῦ». «Ἄρα οὖν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μή γένοιτο»*[8]! Καί ἡμεῖς τοῦτο πράττομεν διά τῆς «ὀργανικῆς» συνδέσεώς μας μετά τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τό ὁποῖον οὐδέν ἄλλο εἶναι εἰ μή ἀναβίωσις τῆς ἀθέου ἀνθρωπολατρίας – εἰδωλολατρίας.

Εἶναι πλέον ἔσχατος καιρός, Πανιερώτατοι Πατέρες, ὅπως ἡ Ὀρθόδοξος Ἀγιοπατερική καί Ἁγιοσαββίτικη Ἐκκλησία μας, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν, Μαρτύρων καί Νεομαρτύρων, **παύση νά ἀναμιγνύεται ἐκκλησιαστικῶς, ἱεραρχικῶς καί λατρευτικῶς μετά τοῦ οὕτω καλουμένου Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί ὅπως ἀρνηθεῖ διά παντός τήν οἱανδήποτε συμμετοχήν εἰς τάς κοινάς προσευχάς καί τήν λατρείαν (ἡ ὁποία λατρεία εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶναι ὅλη ὀργανικῶς συνδεδεμένη εἰς μίαν ὁλότητα καί συγκεφαλαιοῦται εἰς τήν θείαν Εὐχαριστίαν), καί γενικῶς τήν συμμετοχήν εἰς οἱανδήποτε ἐκκλησιαστικήν πρᾶξιν, ἡ ὁποία ὡς τοιαύτη, φέρει ἐν ἑαυτῇ καί ἐκφράζει τόν μοναδικόν καί ἀνεπανάληπτον χαρακτῆρα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς πάντοτε Μιᾶς καί Μοναδικῆς.**

Μή σμίγουσα ἐκκλησιαστικῶς μετά τῶν αἱρετικῶν, εἴτε ἄν εἶναι αὐτοί συγκεντρωμένοι πέριξ τῆς Γενεύης, εἴτε πέριξ τῆς Ρώμης, ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, κατά πάντα πιστή πρός τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί τούς ἁγίους Πατέρας, **δέν θά ἀρνηθῇ διά τοῦτο τήν Χριστιανικήν της ἀποστολήν καί τό εὐαγγελικόν της χρέος: ὅπως ἑνώπιον τοῦ συγχρόνου κόσμου, ὅσον τοῦ μή ὀρθοδόξου, τόσον καί τοῦ ἀπίστου, ταπεινῶς ἀλλά εὐθαρσῶς μαρτυρῇ περί τῆς Ἀληθείας, τῆς Παναληθείας, περί τοῦ ζῶντος καί ἀληθινοῦ Θεανθρώπου καί περί τῆς πανσωστικῆς καί παμμεταμορφωτικῆς δυνάμεως τῆς Ὀρθοδοξίας.** Ὁδηγουμένη ὑπό τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία μας, διά τοῦ ἁγιοπατερικοῦ πνεύματος καί χαρακτῆρος τῶν θεολόγων της, πάντοτε θά εἶναι *«ἕτοιμη πρός ἀπολογίαν παντί τῷ αἰτοῦντι ἡμᾶς λόγον περί τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος»*[9]. Καί ἡ Ἐλπίς ἡμῶν νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων καί εἰς ὅλην τήν αἰωνιότητα εἶναι μία καί μοναδική : **Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῷ Θεανθρωπίνῳ του σώματι, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων.** Οἱ Ὀρθόδοξοι θεολόγοι ὀφείλουν νά συμμετέχουν ὄχι εἰς «οἰκουμενικάς κοινάς προσευχάς», ἀλλ' εἰς θεολογικούς διαλόγους ἐν τῇ Ἀληθείᾳ καί περί τῆς Ἀληθείας, ὅπως διά μέσου τῶν αἰώνων ἔπραττον οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδοξίας καί τῆς Ὀρθοπιστίας εἶναι *«μερίς μόνον τῶν σωζομένων»*[10].

Παναληθές εἶναι τό Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου: *«σωτηρία ἐν ἁγιασμῷ καί πίστει ἀληθείας»*[11]. Ἡ θεανθρωπίνη πίστις εἶναι ἡ πίστις τῆς Ἀληθείας. Ἡ Οὐσία αὐτῆς τῆς πίστεως εἶναι ἡ Ἀλήθεια, εἶναι ἡ μόνη Παναλήθεια, δηλαδή ὁ Θεάνθρωπος Χριστός. Ἡ δέ θεανθρωπίνη ἀγάπη εἶναι *«ἡ ἀγάπη τῆς Ἀληθείας»*[12]. Ἡ οὐσία αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ Παναλήθεια, δηλ. ὁ Θεάνθρωπος Χριστός. Καί αὐτή ἡ Πίστις καί αὐτή ἡ Ἀγάπη εἶναι ἡ καρδία καί ἡ συνείδησις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Πάντα ταῦτα διεφυλάχθησαν ἀλώβητα μόνον ἐν τῇ ἁγιοπατερικῇ Ὀρθοδοξίᾳ, περί τῆς ὁποίας οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί εἶναι κεκλημένοι νά μαρτυροῦν ἀφόβως ἐνώπιον τῆς Δύσεως καί τῆς ψευδοπίστεώς της καί τῆς ψευδοαγάπης της.**

Ἱερά Μονή Τσέλιε 13/26 Νοεμβρίου 1974
Συνιστᾶ ἑαυτόν ταῖς ἁγίαις ἀποστολικαῖς προσευχαῖς τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος καί τῶν ἁγίων Πατέρων
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων,
ὁ ἀνάξιος Ἀρχιμανδρίτης
Ἰουστῖνος (Πόποβιτς)

Σημειώσεις:

1. ΑΓΙΟΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός, Θεσ/κη 1974, σ. 224. 2. Κοινωνία 18 (1975) 95- 101 Ο.Τ. 1 Ἰουνίου 1975. 3. http://aktines.blogspot.gr/2015/06/blog-post_17.html, http://www.agioritikovima.gr/batikano/item/61205-έφτασε-ο-πάπας-στο-σαράγεβο-τι-είπε-για-την-χριστιανική-ενότητα 4. http://aktines.blogspot.gr/2015/06/blog-post_71.html 5. Β΄ Κορ. 6, 14-15 6. ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, Πηδάλιον, ἐκδ. Β. Ρηγόπουλος, Θεσ/κη 2003, σσ. 50-51. 7. Ὅ.π., σ.433. 8. Α΄ Κορ. 6, 15. 9. Α΄ Πέτρ. 3, 15. 10. Ὅ.π., 7ος κανών Β΄ Οἰκ. Συν., σ. 163. 11. Β΄ Θεσ. 2, 13. 12. Β΄ Θεσ. 2, 10.

Ἡ χριστιανικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ

Τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ συγκαταλέγεται εἰς τὰ κράτη τῆς Δύσεως. Τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως χρήζει ὡστόσο ἀλλαγῆς, ὥστε νὰ προνοῇ καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μάλιστα τὴν Ὀρθόδοξον, ἡ ὁποία ἔχει κραταιὰς βάσεις εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν. Συμφώνως πρὸ τὸ ekklisiaonline.gr τῆς 28ης Μαΐου 2015:

«Στὶς 27 Μαΐου διοργανώθηκε μία μεγάλης κλίμακας διαμαρτυρία μπροστὰ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας στὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ διαδηλωτὲς ἦταν ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, καὶ οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ ὅλοι μαζὶ ἐξέφρασαν τὴν ὀργὴ τους κατά τῶν διακρίσεων σὲ χριστιανικὰ σχολεῖα ἀπὸ τὶς ἰσραηλινὲς ἀρχές.

Σήμερα στὸ Ἰσραήλ, σὲ χριστιανικὰ σχολεῖα - ἀπὸ τὸ δημοτικὸ ἕως τὸ πανεπιστήμιο - φοιτοῦν περίπου 30.000 μαθητὲς-σπουδαστές. Σύμφωνα μὲ τὴν ἰσραηλινὴ νομοθεσία, θεωροῦνται «ἀναγνωρισμένα, ἀλλὰ ὄχι δημόσια» σχολεῖα καί, ὡς ἐκ τούτου, ὑπάρχει ζήτημα μὲ τὶς ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα στὸ Ἰσραὴλ παρέχουν σπουδαία ποιότητα ἐκπαίδευσης, ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο ἡ χρηματοδότηση συνεχίζει νὰ μειώνεται. Κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια ὁ προϋπολογισμὸς τῶν σχολείων αὐτῶν ἔχει μειωθεῖ κατὰ 45%, ὅπως σημείωναν οἱ διαδηλωτές. Αὐτὸ ἀνάγκασε τὰ σχολεῖα νὰ αὐξήσουν τὰ δίδακτρα, κάτι ποὺ ἐξελίχθηκε σὲ βαρὺ φορτίο - εἰδικὰ γιὰ τὶς ἀραβικὲς οἰκογένειες, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἶναι πολὺ χαμηλότερο ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ μέσο ὅρο.

Πέρυσι, τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐξέδωσε νέους κανόνες, ποὺ περιορίζουν τὸ ποσὸ τῶν διδάκτρων ποὺ οἱ γονεῖς μποροῦν νὰ πληρώσουν. Τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι: περικοπὲς στὸν προϋπολογισμὸ καὶ περιορισμοὺς σχετικὰ μὲ τὴν κάρτα. Κάτι ποὺ γιὰ πολλὰ σχολεῖα ἰσοδυναμεῖ μὲ θανατικὴ καταδίκη. Ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Προεδρείου τῶν Χριστιανικῶν σχολείων στὸ Ἰσραὴλ γιὰ ὀκτὼ μῆνες διαπραγματεύεται μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, τὸ ὁποῖο προσφέρθηκε νὰ μεταφέρει τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα στὴν πολιτεία. Ὡστόσο, στὴν Ἐκκλησία φοβοῦνται ὅτι αὐτὴ ἡ πρωτοβουλία, στὴν πραγματικότητα, σηματοδοτεῖ τὸ τέλος τῆς χριστιανικῆς παιδείας καὶ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἕνα μοιραῖο πλῆγμα γιὰ τὶς χριστιανικὲς κοινότητες τῶν Ἁγίων Τόπων. Οἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὸ Ὑπουργεῖο τερματίστηκαν. Πολλὰ χριστιανικὰ σχολεῖα στὸ Ἰσραὴλ εἶναι παλιότερα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ: δημιουργήθηκαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 19ου αἰώνα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν ἀποικιακῶν δυνάμεων».

Κλοπὴ εἰς τὴν Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας

Ὅπως κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὸ voria.gr τῆς 3ης Ἰουνίου 2015:

«Τάματα καὶ χρυσαφικά, συνολικῆς ἀξίας 3.000 εὐρώ, ἀφαίρεσαν ἱερόσυλοι ἀπὸ τὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας, στὶς Καρυὲς Ἁγίου Ὄρους. Οἱ δράστες, ἀφοῦ ἔσπασαν τὸ ἐξωτερικὸ τζάμι τοῦ παράθυρου τοῦ γραφείου τοῦ Ἱεροῦ Κελιοῦ, εἰσῆλθαν στὸν Ναὸ κι ἀφαίρεσαν ἀπὸ τὶς γυάλινες προθῆκες τῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὰ τάματα καὶ τὰ χρυσαφικά. Προανάκριση ἐνεργεῖται ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Ἁγίου Ὄρους».

Ἡ Οὐνιτικὴ δολιότης τὴν Παπικὴν σκοπιμότητα καταδεικνύει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ποὺ ἔχουν τὴν ὀρθόδοξη παράδοση (orthodoxer Tradition Kirtchen), προσθέτοντας ὅτι εἶναι ἑνωμένοι μὲ τὴ Ρώμη (die mit Rom vereint).

Στὸ κείμενο τοῦ Balamand, οἱ Οὐνίτικες ἐκκλησίες καλοῦνται «Καθολικές Ἀνατολικὲς Ἐκκλησίες». Δυστυχῶς μὲ τὸ κείμενο αὐτό, στὴν οὐσία ἀναιρέθηκαν οἱ προηγούμενες καταδίκες τῆς Οὐνίας στὴ Βιέννη (1990) καὶ στὸ Freising (1990).

Στὸ μακροσκελὲς κείμενό του ὁ Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, "Οὐνία: ἡ μέθοδος τοῦ παποκεντρικοῦ οἰκουμενισμοῦ" ἀναφέρει: «Ἡ Οὐνία εἶναι πρωτίστως ἐκκλησιολογικὸ πρόβλημα. Ὡς τέτοιο κυρίως μᾶς ἀπασχολεῖ. Ἑπομένως, ἐφ' ὅσον τὸ Βατικανὸ ἐπιβεβαιώνει τὴν Οὐνία ἐξασφαλίζοντας στὶς οὐνιτικὲς ἐκκλησίες τὸ δικαίωμα ὑπὸ τὸ παρὸν ἐκκλησιολογικό τους καθεστώς, ὁ θεολογικὸς Διάλογος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Βατικανοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὡς προοπτικὴ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἑνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν "κατὰ τὸ πρότυπο τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας τῆς πρώτης χιλιετίας" ἀλλὰ τῆς οὐνίας».

Μὲ δόλιο ἐπίσης τρόπο οἱ Παπικοί, χρησιμοποιοῦν γιὰ τὶς οὐνιτικὲς "ἐκκλησίες" τὸν ὅρο ἑλληνο-καθολικοί. Γιατί νὰ χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος ἑλληνο-καθολικοί; Ὑπάρχει οἱαδήποτε σχέση μὲ ἐθνικὸ χρωματισμό; Εἶναι παπικοὶ ἑλληνικῆς καταγωγῆς; Φυσικὰ γιὰ τοὺς εὐνόητους λόγους. Θέτουν κατὰ ἀπαράδεκτο τρόπο τὸν ἐθνικὸ διαχωρισμὸ καὶ ὄχι τὸν ἐκκλησιαστικό. Γιατί θέλουν οἱ ἱερεῖς των, νὰ ἐνδύονται μὲ ἄμφια ὅμοια τῶν Ὀρθοδόξων; Στὴν Οὐκρανία ἀκόμη καὶ ἔνζυμο ἄρτο χρησιμοποιοῦν οἱ οὐνίτες "ἱερεῖς". Γιατί θέλουν νὰ χρησιμοποιοῦν τοὺς λειτουργικοὺς τύπους τῶν Ὀρθοδόξων; Ἡ παπικὴ δολιότητα δυστυχῶς, δὲν ἐξέλιπε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Σχίσματος μέχρι σήμερα.

Οὐνία εἶναι πολωνικολατινικὴ λέξη καὶ θὰ πεῖ ἕνωση. Θεωροῦν ἀδικαιολόγητη τὴ χρήση τοῦ «ὑποτιμητικοῦ ὅρου Οὐνίτες» (termine negative Uniati); Πρῶτοι αὐτοὶ αὐτοαποκλήθηκαν Οὐνιτικὴ Ὀρθόδοξη ἐκκλησία, στὴ σύνοδο τῆς Βρέστης.

«Γκραικολατίνους» τοὺς ἀποκάλεσε ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Ἐφέσου καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄ τοὺς ὀνόμασε «λύκους ἐν σχήματι προβάτων», στὴν ἐγκύκλιο τοῦ 1989/ 24 Μαρτίου1907.

Σὲ τί διαφέρει τὸ "ἑνωτικὸ" ἀπὸ τὸ "οὐνιτικὸ" ὅραμα τῶν Παπικῶν; Μήπως τὸ οὐνιτικὸ δὲν ἦταν ἀνέκαθεν ἀπὸ ἐκκλησιολογικῆς ἀπόψεως ἑνωτικὸ (ψευδενωτικό), δὲν στόχευε δηλαδὴ στὴν ἐπίτευξη ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ὅμως τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς παπικῆς αὐθεντίας καὶ τῶν παπικῶν δογμάτων, τὰ ὁποῖα θεσπίστηκαν στὶς παπικὲς συνόδους τῆς Λυών, τῆς Φλωρεντίας-Φερράρας, τοῦ Τριδέντου καὶ τῶν λοιπῶν;

Προστάτης τῆς Οὐνίας ἀληθῶς ἀνεδείχθη ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄, μὲ τὸ σχετικὸ Διάταγμα τῆς Β΄ Βατικανῆς συνόδου, «Orientalium Ecclesiarum», γιὰ τὶς "Ἀνατολικὲς Καθολικὲς Ἐκκλησίες", ὅπως πεισματωδῶς καλοῦν οἱ Παπικοὶ τὶς Οὐνίτικες ἐκκλησίες. Μήπως τὸ "ἑνωτικὸ ὅραμα τῆς Β΄ Βατικανῆς καὶ τοῦ παποκεντρικοῦ οἰκουμενισμοῦ προβλέπει κατάργηση τῶν δογμάτων ποὺ θεσπίστηκαν ἀπὸ δεκατρεῖς "οἰκουμενικὲς" συνόδους τοῦ Παπισμοῦ;».

Εὔστοχα ὁ μακαριστός Γέροντας Γεώργιος Καψάνης σημειώνει, σὲ κείμενο ποὺ δημοσιεύεται στὸ περιοδικὸ Παρακαταθήκη (Τεῦχος 54) καὶ πλοφορεῖται "Ἀνησυχία γιὰ τὴν προετοιμαζόμενη ἕνωσι Ὀρθοδόξων-Ρωμαιοκαθολικῶν" «Ἡ Β΄ Βατικανὴ Σύνοδος μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι οἱ ἰσχύουσες κανονικὲς δομὲς τῶν κατ' Ἀνατολὰς Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν θεσπίστηκαν "ἄχρι καιροῦ", δηλαδὴ μέχρις ὅτου οἱ "Ἐκκλησίες Καθολικὴ καὶ Ὀρθόδοξη ἀποκαταστήσουν τὴν πλήρη κοινωνία τους (Διάταγμα γιὰ τὶς Ἀνατολικὲς Ἐκκλησίες, ἀρ. 30) κατὰ τὸ πρότυπο τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας τῆς πρώτης χιλιετίας".

Ὁ παπικὸς δόλος πάντοτε ἐνεδρεύει εἴτε ἐπιδεικνύοντας τὴν ἀγριότητα, ὅπως τοῦτο συνέβη μετὰ τὴ σύνοδο τῆς Βρέστης μὲ τοὺς διωγμοὺς τῶν Ὀρθοδόξων, εἴτε μὲ «χαμόγελα» δολίου διπλωματικῆς ἀβροτήτας.

Θὰ ἦταν παράλειψη νὰ μὴ ἀναφερθεῖ ὁ διωγμὸς τῶν Ὀρθοδόξων ποὺ δὲν ὑπέκειψαν στὴν παπικὴ δολιότητα, μετὰ τὴ σύνοδο τῆς Βρέστης. Τότε ὑπῆρξε ὁ κίνδυνος νὰ στραφοῦν οἱ Ὀρθοδοξοι πρὸς στὶς προτεστάντικες κοινότητες, ὅπως τοῦτο συνέβη δυστυχῶς σὲ κάποιες περιπτώσεις. Αὐτὸς ἦταν καὶ ὁ λόγος ποὺ ὁ Πατριάρχης Μελέτιος Πηγᾶς, ἔστειλε στὴν Πολωνία τὸν Κύριλλο Λούκαρη. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἐπισκέφθηκε τὴ Μόσχα κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ὁ Β΄.

Οἱ Ὀρθόδοξοι ἔχουν ὑποστεῖ πολλὰ ἀπὸ τοὺς οὐνίτες. Ὁ Ὀρθόδοξος Πολωνικὸς λαὸς ὑπέστη πάνδεινα μαρτύρια καὶ διωγμούς. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ περίπτωση τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μπρέστ, τὸν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει στὶς 5 Σεπτεμβρίου, ποὺ παντοιοτρόπως προσπάθησε νὰ βοηθήσει τὸν Ὀρθόδοξο Πολωνικὸ λαό, ἀπὸ τὴν οὐνιτικὴ μάνητα. Στὸ τέλος ὅμως διώχθηκε ἀπὸ τοὺς οὐνίτες, τὸν κράλη (βασιλέα) τῆς Πολωνίας καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους ἱεράρχες τῆς Πολωνίας, ποὺ ὑπέγραψαν τὴν προδοτικὴ συμφωνία γιὰ ἕνωση τὸ ἔτος 1596 μὲ τὴν οὐνία στὸ Μπρέστ. Δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἱερουργεῖ καὶ ἀκολούθως τὸν φυλάκισαν. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τότε τὸν παρέδωσε στοὺς οὐνίτες. Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς μαρτυρικῆς του πορείας πρὸς τὸν θάνατο. Οἱ οὐνίτες τὸν ὁδήγησαν στὸ δάσος τοῦ Μπρέστ καὶ τὸν ὑπέβαλαν σὲ διὰ πυρὸς βασανιστήρια, τὸν πυροβόλησαν κι ὕστερα τὸν ἔθαψ

Ἐτήσιον ἱερόν Μνημόσυνον ἀοιδίμου Μοναχοῦ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (Μπιλάλη)

Τό **Σάββατο 6η Ἰουνίου 2015,** τό πρωί, στόν Ἱερό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς (ὁδ. Ἀκαδημίας, Ἀθήνα) τελέσθηκε ἀπό τούς Συλλόγους «Πανελλήνια Ἕνωση Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.Φ.Π.) καί «Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης» τό ἐτήσιο ἰ. Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ **Ἀγιορείτου Μοναχοῦ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (Μπιλάλη, 1932 — † 4. 6. 2014).** Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας ὑπῆρξε Ἰδρυτής καί Ἀ΄ Ἀντιπρόεδρος τῆς Π.Ε.Φ.Π. καί Ἰδρυτής καί Πρόεδρος τοῦ «Ἁγίου Νικοδήμου». Ἦταν γόνος εὐσεβοῦς Ὑπερπολυτέκνου Οἰκογένειας (τό 2ο ἀπό τά 17 παιδιά τῆς οἰκογενείας του, μέ ἐπιζήσαντα τά 10).

Στή θ. Λειτουργία καί στό ἰ. Μνημόσυνο **χοροστάτησε ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ** συνεπικουρούμενος ἀπό δεκάδα καί πλέον Κληρικῶν. Ὁ Ναός ἦταν κατάμεστος ἀπό συγγενεῖς καί φίλους τοῦ Γέροντος, ἐκπροσώπους ὀρθοδόξων Συλλόγων καί Ἑνώσεων, Φίλους τῶν Πολυτέκνων καί Πολυτέκνους. Σύντομους ἐπιμνημόσυνους λόγους ἐξεφώνησαν ὁ Σεβασμ. κ. Σεραφείμ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Ἀκαδημαϊκός κ. Στέφανος Ἥμελλος καί ἐκ μέρους τῆς Π.Ε.Φ.Π. ὁ Πρόεδρος κ. Ἀντώνιος Ἀντωνίου. Μετά τό πέρας τοῦ Μνημοσύνου προσφέρθηκε καφές καί κέρασμα στά Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

Ἐν συνεχείᾳ μεταφέρουμε τήν **ἐπιμνημόσυνη ὁμιλία τοῦ κ. Ἀντ. Ἀντωνίου,** ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἐξ ἀρχῆς καί γιά 45 συναπτά ἔτη στενός συνεργάτης τοῦ Γέρ. Νικοδήμου:

«Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπό τήν αἰφνιδιαστική κοίμηση τοῦ μακαριστοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Γέροντος ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΑΛΗ.

»Κι' ὅμως, ἄν καί ἀνέβηκε στόν Οὐρανό εὑρίσκεται συνεχῶς μπροστά μας. Ὅπου κι' ἄν εὑρισκόμεθα εἶναι παρών. Τόν βλέπουμε στήν Π.Ε.Φ.Π., τόν ἀκοῦμε νά μᾶς μιλάει, νά μᾶς ὁρμηνεύει καί νά μᾶς ὁδηγεῖ. Μεταξύ μας, στήν ἐργασία μας, σκεπτόμεθα καί λέμε: Ὁ πατήρ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ἔτσι θά τό ἔκαμνε αὐτό. Ἔτσι θά χειριζόταν ἐκεῖνο. Τί νά δώσωμε σ' αὐτή τήν Πολύτεκνη Οἰκογένεια, πού ζητάει τή συμπαράστασή μας, τή βοήθειά μας; Παίρνουμε στά χέρια μας τήν καρτέλα της, διαβάζουμε: τόσα εἶχε δώσει τήν τελευταία φορά ὁ μακαριστός Γέροντάς μας, τό ἴδιο ποσό θά δώσουμε καί ἐμεῖς.

»Στίς δυσκολίες μας, γιά νά βοηθήσουμε, τόν ἀκοῦμε νά μᾶς λέγει: *"Δωρεὰν ἐλάβατε. Δωρεὰν δότε"*. Τόν βλέπουμε νά κινεῖται μέ σβελτάδα καί ἀποφασιστικότητα. Νά ψάχνει τίς καρτέλες τῶν ἀπόρων Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν καί νά σημειώνει τά ποσά, πού πρέπει νά σταλοῦν γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τους.

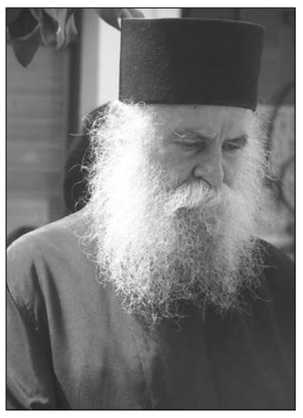

»Νά ἐπικοινωνεῖ τηλεφωνικῶς μέ τίς ἄπορες Πολύτεκνες Μητέρες, νά συμβουλεύει, νά δίδει ὁδηγίες καί νά καλύπτει τίς ἔκτακτες καί μεγάλες οἰκονομικές, ἀλλά καί ἠθικές ἀνάγκες τους. Νά ἐπισκέπτεται σάν οὔριος ἄνεμος τίς οἰκογένειες καί νά δροσίζει τή φλόγα πού καίει, ἡ φτώχεια καί ἡ δυστυχία, τά σωθικά τους.

»Νά μιλάει γιά ἠθική, γιά τιμιότητα καί ἀκεραιότητα. Νά φωνάζει μέ ὅλη τή δύναμή του κατά τῶν ἐκτρώσεων. **Ὄχι ἔκτρωση! Ὄχι φόνο ἀθώων ψυχῶν!**

»Νά προσκαλεῖ συζυγικά ζευγάρια πού εὑρίσκονται σέ διάσταση καί νά ξενυκτάει, γιά νά τά πείσει νά μείνουν στό Μυστήριο τοῦ Γάμου τους καί στήν Οἰκογένειά τους.

»Νά σπουδάζει πτωχά παιδιά. Νά εὐσπλαγχνίζεται τίς ἄγαμες μητέρες καί νά τίς στεγάζει, ἀκόμη καί νά τίς ἐνισχύει οἰκονομικά, ἐλαφρώνοντας τόν σταυρό τους.

»Νά μιλάει γιά Ὀρθοδοξία καί Ἑλληνισμό, προφορικά καί γραπτά. Νά ἐλέγχει τούς παρεκκλίνοντες ἀπό τά Ὅσια καί Ἱερά. Γενικά νά ὁδηγεῖ στή σωτηρία παρασυρμένες ψυχές.

»Παράλληλα πρός τό Σύλλογο Π.Ε.Φ.Π. ("Φίλοι τῶν Πολυτέκνων") ἵδρυσε καί τόν Σύλλογο "Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης".

»Ἀνέδειξε τό τεράστιο ἔργο τοῦ μεγάλου Ἁγίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Συνέγραψε τόν Πρωτότυπον Βίον τοῦ Ἁγίου καί τόν ἐκυκλοφόρησε Δωρεάν σέ περισσότερα ἀπό 120.000 ἀντίτυπα.

»Ἔχουν λεχθεῖ καί ἔχουν γραφεῖ, ἀπό πολλούς ὀξυγράφους καλάμους, πολλά θαυμαστά, γιά τόν ἀοίδιμο Μοναχό ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΜΠΙΛΑΛΗ. Ἡ ἐμπειρία μου, ἐπί 45 χρόνια, ἀγαστῆς συνεργασίας μου μαζί του, μέ ἀφήνει ἐκστατικόν διά τίς ἱκανότητές του.

»Εἶναι ἐδραία ἡ πίστις μου ὅτι εἶχε πλούσια τήν Χάρη τοῦ Κυρίου.

»Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἄγιε Γέροντά μας, ἀοίδιμε καί μακαριστέ ΝΙΚΟΔΗΜΕ ΜΠΙΛΑΛΗ».

Ἐπίσης ἰ. Μνημόσυνο τελέσθηκε καί στήν Ἰ. Μονή Παντοκράτορος στό Ἅγιον Ὄρος, ὅπου καί ὁ τάφος τοῦ Γέρ. Νικοδήμου, μέ τή συμμετοχή πολλῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων καί λαϊκῶν. Παρέστη ὀλιγομελής ἀντιπροσωπία τῆς Π.Ε.Φ.Π. Εὐχαριστοῦμε τόν σεβ. Καθηγούμενο Γέρ. Γαβριήλ καί τούς πατέρες τῆς Ἰ. Μονῆς γιά τήν ἀβραμιαία φιλοξενία.

Τέλος, καί ἀπό τή θέση αὐτή, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε θερμά ὅσους τίμησαν μέ τήν παρουσία καί τήν προσευχή τους τό μακαριστό Γέροντά μας. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμε τόν σεβασμ. κ. Σεραφείμ, τούς Ἱερεῖς τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί ἰδιαίτερα τόν Προϊστάμενο π. Ἠλία Δροσινό, τούς συμμετέχοντας σεβ. Ἱερεῖς, τούς ἐκπροσώπους τῶν Ὀρθοδ. Συλλόγων καί Ἑνώσεων, καθώς καί τούς κατά σάρκα συγγενεῖς τοῦ Γέροντος.

Η Π.Ε.Φ.Π.

Ἐθνικὴ πορεία κατά κρημνῶν;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

λιον, Ἀθῆναι 1982 σελ. 593). Αὐτὰ ὅλα διότι τὸ βαπτισμένο καὶ ἁγιασμένο ἀνθρώπινο σῶμα ὡς Θεῖο Δημιούργημα εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Α΄ Κορ. 6, 5-19).

Σκοπὸς τῆς νέας τάξης πραγμάτων εἶναι ἡ ἀναγνώριση τῶν ὁμοφυλοφίλων μαζὶ μὲ τὴν ἀποχριστιανοποίηση καὶ τὴν διαστροφὴ τῆς κοινωνίας τῶν νέων μας. Στὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία παρουσιάστηκαν πλεῖστα συμβάντα παιδοφιλίας, καὶ ἔφθασαν μερικοὶ παπικοὶ νὰ ζητοῦν ἐκκλησιαστικὴ ἀναγνώριση τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν σχέσεων! Ἡ Ἀγγλικὴ κοινωνία ζεῖ σὲ πνευματικὴ παρακμὴ λόγῳ τῆς ἀντιπαιδαγωγικῆς τακτικῆς μὲ εἰσαγωγὴ ἀπὸ δεκαετιῶν σεξουαλικῆς «παιδείας» σὲ πεντάχρονα παιδιά, στὴν Ἀμερικὴ προσφέρονται προνόμια σὲ ζευγάρια ὁμοφυλοφίλων στρατιωτικῶν, στὴν Ὁλλανδία καρποφορεῖ ἡ παιδεραστία, στὴ Γερμανία ἡ κτηνοβασία καὶ στὴ Γαλλία τὸ ἁρμόδιο ὑπουργεῖο συνέστησε φοῦστες σ' ἀγόρια τοῦ Λυκείου. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο ἀντικαθιστώντας τὶς λέξεις «μητέρα», «πατέρα» μὲ τὸ χαρακτηρισμὸ «γονεϊκὰ μέρη», ἐπειδὴ αὐτὲς εἶχαν ἔννοιες διακρίσεως, τοὺς χαρακτηρίζει σὲ «α΄» καὶ «β΄» ἀφοῦ στὸ ἑξῆς οἱ γονεῖς μπορεῖ νὰ εἶναι «γυναίκα-ἄνδρας», «ἄνδρας-ἄνδρας», «γυναίκα-γυναίκα». Οἱ Ἕλληνες Εὐρωβουλευτὲς τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2014 ψήφισαν χωρὶς ἐξαίρεση τὴν ὁμοφυλοφιλία, ἐνῷ στὴν ἐνδοχώρα γευόμεθα τὸ Gay pride φεστιβὰλ καὶ τὶς παρελάσεις τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ προσεχῶς ἂν ἔγκαιρα δὲν συνέλθουμε θὰ ἔχουμε διαγράψει Θεὸ καὶ σύνταγμα μὲ «ἀτίμωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου» κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο (Ρωμ. α΄ 24-28) μὲ τὴν ψήφιση νόμου καὶ προφανῆ τὰ διλήμματα γιὰ τοὺς Ἕλληνες γονεῖς. Τελικὰ ὀφείλουμε νὰ γνωρίζουμε:

- Θὰ καταργηθεῖ ἡ «κατ' οἶκον ἐκκλησία» τῆς ὀρθοδόξου οἰκογένειας, ἡ ὁποία μεγαλούργησε μὲ ἀρχὲς «ἐν νουθεσίᾳ Κυρίου» ἐκπαίδευση τῶν Ἑλληνοπαίδων;

- Θὰ ἔχουν λόγο οἱ γονεῖς στὴν ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν τους ἢ θ' ἀπειλοῦνται μὲ φυλάκιση ἀπὸ θεσμοὺς ἀθέων, πιθανῶς καὶ διαζευγμένων τοῦ Κοινοβουλίου;

- Θὰ φυλακίζονται οἱ γονεῖς, ἂν ἀρνοῦνται τὴν ἀντιπαιδαγωγικὴ αὐτὴ κατὰ Χριστὸν παιδεία ἢ θ' ἀναβιώσουμε πάλι τὸ «κρυφὸ σχολειό»;

- Θὰ φιμωθεῖ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου μὲ ἀπειλὴ φυλακίσεως κάθε πνευματικὰ φυσιολογικοῦ καὶ ἠθικὰ ἰσορροπημένου πολίτη παρ' ὅλο ποὺ ἱστορικὰ καὶ ἐπιστημονικά, διαχρονικὰ ἔχει τεκμηριωθεῖ ἡ ὠφελιμότητα τῆς χριστιανικῆς παιδείας;

Πῶς θὰ πεισθεῖ ἕνας ὀρθόδοξος γονιὸς ποὺ κατέχει καὶ δίδαξε τὴ φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου στὰ πανεπιστήμια τοῦ κόσμου καὶ ὄχι μόνο τῆς πατρίδος μας νὰ μὴ διαμαρτυρηθεῖ, ὅταν τὰ παιδιά του κατὰ θίστανται θύματα μιᾶς διεστραμμένης παιδείας;

Καὶ ἂν εἶναι ὀρθό, γιατί νὰ μὴ διώκεται καὶ γι' αὐτὰ ποὺ δίδαξε σὲ χιλιάδες φοιτητὲς μέχρι χθὲς – ὅπως οἱ ἐγκληματίες τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου – ἀφοῦ εἶναι ἀντίθετα μὲ τὴν «ἐπιστήμη τῆς μειονότητας» αὐτῆς καὶ τῆς ὑποτιθέμενης ὑπευθυνότητας τοῦ Κοινοβουλίου;

Ἡ ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν, τῶν σπλάγχνων κάθε ὀρθόδοξου γονιοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ποτὲ νὰ γίνει βορὰ μιᾶς παθολογικῆς ἰδέας, ἡ ὁποία ἐνδημεῖ τυχὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Κοινοβουλίου. Υἱοθετημένα παιδιὰ ἀπὸ δύο μαμάδες ἢ μπαμπάδες ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν τύπο, κακοποιοῦνται ἀποτροπιαστικὰ ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἢ τέτοια ποὺ γεννιοῦνται ἀπὸ ἑνοικιασμένη ἐπ' ἀμοιβῇ μήτρα – ἤδη στὴν Ἀμερικὴ – θὰ θυσιάζονται τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ τῆς πατρίδας; Θὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας ὅπως ἡ παραδοσιακὴ οἰκογένεια; Ἂς προκηρυχθεῖ ἕνα δημοψήφισμα Ἑλλήνων γονέων ὅπως π.χ. συνέβη στὸ Κοινοβούλιο τῆς Φινλανδίας νὰ διαπιστωθεῖ ποιοὶ γονεῖς ἐπιθυμοῦν γιὸ ὁμοφυλόφιλο καὶ κόρη λεσβία.

Φίλος μὲν Πλάτων, φιλτάτη ὅμως ἡ ἀλήθεια!

Ἡ συμβίωση ὁμοφυλοφίλων εἶναι ξένη στὴν ὀρθόδοξη παράδοση, ἀντίθετη καὶ ἀσύμβατη στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ἐκκλησία καὶ ἐπιστήμη συμφωνοῦν ὅτι πρόκειται γιὰ νοσηρὰ κατάσταση κάποιων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ποὺ χρῄζουν εὐμενοῦς συμπαραστάσεως πρὸς διόρθωση βίου. Παράλληλα οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πολίτες, στὴ μάχη κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καλοῦνται νὰ ἐπιλέξουν μεταξὺ τῆς τοῦ Χριστοῦ ζωῆς καὶ τῆς ὁποιασδήποτε πρόσκαιρης πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς Πλατείας Συντάγματος!

Ἡ σεξουαλικὴ ἐπιλογὴ ἀποτελεῖ προσωπικὴ ὑπόθεση, δὲν χρῄζει δημοσιότητας οὔτε θεσμοθετήσεως. Ὁ γενετικὸς αὐτὸς μολυσμὸς εἶναι ἀτομικὴ ἐπιλογή, ἡ ὁποία δὲν ἀπαντᾶται στὴν ἐν Χριστῷ ζωή. Εἰρωνικὰ ἐνῷ τὸ θρήσκευμα ἀφηρέθη ὡς προσωπικὸ δεδομένο ἀπὸ τὴν ταυτότητά μας, ἡ ὁμοφυλοφιλία τείνει μὲ δημόσιες ὑπερηφάνους παρελάσεις ν' ἀντικαταστήσει τὴν 25η Μαρτίου καὶ 28η Ὀκτωβρίου!

Σήμερα ἡ νέα τάξη πραγμάτων στὴ Δύση προωθεῖ ὁμοφυλοφιλία, μεταναστευτικὸ καὶ ἰσλαμισμό, μηνύματα τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀγνοηθοῦν ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἡγεσία καὶ αὐτὰ τὰ σοβαρὰ θέματα πρέπει νὰ μελετηθοῦν δεόντως γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἡ Πατρίδα μας διέρχεται μία ἀπὸ τὶς κρισιμότερες περιόδους τῆς ἱστορίας της καὶ οἱ ἀρμόδιοι δὲν πρέπει νὰ δώσουν τὴ χαριστικὴ βολή. Πρέπει νὰ γίνει κατανοητό: Σαρκικὰ πάθη ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ Θεό, ἐπιφέρουν ἠθικὴ κατάρρευση τῆς κοινωνίας τῶν παιδιῶν μας, προσβάλλονται οἱ ἴδιοι οἱ νομοθέτες καὶ χάνουν τὴν Μητέρα Πατρίδα στὴ γῆ καὶ τὴν αἰώνια βασιλεία στοὺς οὐρανούς.

Δικαίωσις ἑλληνορθοδόξου Ἰμβρίας

Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἐφημ. «Καθημερινὴ» τῆς 27ης Μαΐου 2015:

«Σημαντικὴ νίκη πέτυχε χθές, στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου στὸ Στρασβοῦργο, ἑλληνορθόδοξη Ἰμβρία, στὸ πλαίσιο τῆς εὐρύτερης προσπάθειας νὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀδικίες ποὺ ὑπέστη ὁ πληθυσμὸς τοῦ νησιοῦ ἐξαιτίας τῆς αὐθαιρεσίας τοῦ κτηματολογίου κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ 1990… Στὴ ἀπόφασή του τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο ἀποφάσισε ὁμόφωνα ὅτι ἡ στάση τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν παραβίασε τὸ δικαίωμα στὴν περιουσία τῆς προσφευγούσας, διότι τὴν ἀποξένωσαν αὐθαίρετα ἀπὸ τὸ ἀκίνητό της χωρὶς ἀποζημίωση… Ὅπως ἀνέφερε χθὲς στὴν «Κ» ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, «ἡ πρώτη ἐπιτυχία ἑλληνορθόδοξης Ἰμβρίας προδικάζει τὴ θετικὴ συνέχεια τῶν ὑπολοίπων, ἄνω τῶν δέκα, ἀτομικῶν προσφυγῶν ἑλληνορθοδόξων, ποὺ θὰ ἐκδικασθοῦν τὰ ἑπόμενα 2-3 χρόνια».

Ὀρφανοτροφεῖον διὰ 200 παιδιὰ εἰς Μαδαγασκάρην

Ἕνα ὅραμα ποὺ δὰ ὠφελήση ἑκατοντάδες παιδιὰ ἔγινε πραγματικότης ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀφρικανικὴν νῆσον. Συμφώνως πρὸς τὸ ierapostoli.wordpress.som τῆς 3ης Μαΐου 2015:

«Τὴν 30ὴ Μαΐου ἐ.ἔ. δεύτερη ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Μ. στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαδαγασκάρης, ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄ ἐπισκέφθηκε τὴν περιοχὴ Andoharanofotsy, ὅπου παρουσίᾳ τοῦ Ἔξοχ. Πρέσβεως τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως, ἐγκαινίασε τὸ νέο ὀρφανοτροφεῖο θηλέων, τὸ ὁποῖον θὰ στεγάζει 200 ἄπορα καὶ ὀρφανὰ παιδιά. Ἡ ἀνέγερση τοῦ Ἱδρύματος αὐτοῦ ἦταν μέλημα καὶ ὄνειρο τοῦ Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, μιᾶς καὶ στὴν χώρα αὐτὴ ὅπως καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες χῶρες τῆς ὑποσαχάριας Ἀφρικῆς, πολλὰ βρέφη ἐγκαταλείπονται στοὺς δρόμους, ἀφοῦ οἱ γονεῖς λόγῳ φτώχειας ἀδυνατοῦν νὰ τὰ σιτίσουν, ὅπως ἀνέφερε στὴν ὁμιλία του ὁ Μητροπολίτης, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸν γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ ὁράματός του».

Ὁ ἀναχρονισμὸς τῆς ὁμοφυλοφιλίας

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖται μία ἔξαρση τοῦ φαινομένου τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Τὸ πάθος εἶναι παλαιό, ἀλλὰ ἡ σύγχρονη αὐτὴ ἔξαρση ὀφείλεται στὴν συνεχῆ προβολή του στὰ μέσα ἐνημερώσεως. Ἡ πλήθυνση τῶν διαύλων κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἔχει ὠφελήσει τὴν εὐρεῖα πληροφόρηση, καθὼς εἶναι σχεδὸν ἀδύνατη πλέον ἡ συγκάλυψη γεγονότων, ἔχει ὅμως ἀποβῆ καταστροφικὴ διὰ τὸ ἐπίπεδο τῆς ἐνημερώσεως, ἐπειδὴ ἡ κάλυψη χιλιάδων θέσεων ἐργασίας γίνεται ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ ἔχοντες τὰ κατάλληλα προσόντα. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν εἶναι ὁ βομβαρδισμὸς τῆς κοινωνίας μὲ ἀπόψεις τοῦ «συρμοῦ», δίχως νὰ ἔχουν διέλθει ἀπὸ τὴν βάσανο τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ἐρωτήματος «τί κοινωνία θέλουμε νὰ διαπλάσουμε;». Ὁ,τιδήποτε συντάσσεται μὲ ἕνα ψευδο-ἀνθρωπισμὸ θεωρεῖται ἀποδεκτὸ καὶ προπαγανδίζεται ὡς ἡ μόνη «σωστὴ» γραμμή, ἐνῶ ὁ,τιδήποτε ἐκφράζει τὶς χριστιανικὲς ἀξίες χαρακτηρίζεται ὡς «μεσαίωνας», «ἀναχρονισμός», «μισαλλοδοξία» κ.λπ. Ἀκριβῶς τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὁμοφυλίας. Ἡ ἴδια προωθεῖται ὡς «δικαίωμα στὴν ἐλευθερία», ἐνῶ κάθε κριτικὴ ποὺ τῆς ἀσκεῖται, ἀκόμα καὶ ἡ πιὸ φίλα διακείμενη, εἶναι μὴ ἀνεκτὴ καὶ τῆς προσκολλᾶται δίκην «ρετσινιᾶς» ὁ τίτλος τῆς «ὁμοφοβίας». Ποιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια;

Ἡ ἀντίφασις

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ὁμοφυλία εἶναι ὅ,τι πιὸ ἀναχρονιστικὸ ὑπάρχει, διότι διαστρέφει τὴν πνευματικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ἐπιστρέφει χιλιάδες ἔτη πίσω. Πῶς συμβαίνει αὐτό; Ἡ ὁμοφυλία προβάλλεται ὡς ἐπιλογὴ αὐτοκαθορισμοῦ τοῦ ἀτόμου. Πῶς ὅμως εἶναι ἐπιλογή, ὅταν οἱ ἴδιοι πάλι ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ νιώθουν μέσα στὴ φύση τους καὶ δὲν μποροῦν νὰ πράξουν διαφορετικά; Ἂν εἶναι στὴ φύση τους τότε δὲν εἶναι θέμα ἐπιλογῆς, ἂν εἶναι ἐπιλογὴ τότε δὲν εἶναι θέμα φύσεως. Ἡ δίψα δὲν εἶναι θέμα ἐπιλογῆς, ὅπως καὶ ἡ σεξουαλικότητα, ἀλλὰ ὅταν διψάσης θὰ πιῇς νερὸ καὶ ὄχι πετρέλαιο… Ἄρα ὑπάρχει ἤδη μία ἄλυτη ἀντίφαση, μία παράλογη κατάσταση.

Ἡ προϋπόθεσις τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας

Ἡ φυσικὴ τάξη τῶν πραγμάτων δείχνει ὅτι ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου ἔχει μία ὁρισμένη κατεύθυνση, ἑπομένως ὁποιαδήποτε ἐπιλογὴ αὐτοκαθορισμοῦ ἐνάντια στὴ φυσικὴ τάξη δὲν μπορεῖ κἂν νὰ ἀποτελῆ ἐπιλογή. Τὸ δικαίωμα στὴν ἐλευθερία, στὴν ἐπιλογή, τὸν αὐτοκαθορισμό, δὲν εἶναι δικαίωμα στὴν ἀσυδοσία, προϋποθέτει πάντοτε τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας. Ἀκόμη καὶ οἱ διαφωτιστικὲς ἀρχές, ἀφήνοντας διὰ λίγο κατὰ μέρος τὶς χριστιανικὲς ἀρχές, «ἐλευθερία-ἰσότης-ἀδελφότης», ἀκόμη καὶ αὐτὲς καταστρατηγοῦνται σήμερα, ἀποκοπτόμενες ἀπὸ τὶς θεμελιακές τους ἔννοιες, διὰ νὰ τεθοῦν ὡς βάση στὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοκαθορισμοῦ. Πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ διαφωτιστικὸ αὐτὸ τρίπτυχο θεμελιώνεται στὴν προϋπόθεση τῆς κοινῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τῆς ἐναρμονίσεως στὶς κατὰ φύση ἐπιταγές. Διὰ νὰ δώσουμε ἕνα παράδειγμα: Ἂν ἐπιλέξω νὰ αὐτοπροσδιορίσω τὸν ἑαυτό μου ὡς κτῆνος, τότε παύω νὰ εἶμαι ἄνθρωπος. Δὲν γίνεται νὰ εἶμαι ταυτοχρόνως καὶ τὰ δύο. Εἶναι πράξη ἐλευθερίας αὐτὴ ἡ ἐπιλογή; Ἂν ἐπιλέξω νὰ θέσω τὸν ἑαυτό μου φυλακή, τότε ἀναιρῶ μέρος τῆς ἐλευθερίας μου, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶμαι φυλακισμένος καὶ τὴν ἴδια ὥρα νὰ εἶμαι ἐλεύθερος. Νά, γιατί δὲν μποροῦν κάποια πράγματα νὰ εἶναι ἐπιλογές, ἐφόσον εἶναι ἀναιρετικὲς τῆς ἐλευθερίας, ἀντιστρατεύονται τὴν φύση καὶ ὁδηγοῦν σὲ πρωτογονικὲς καταστάσεις τὸν ἄνθρωπο.

Εἶναι φυσικὴ κατάστασις;

Ἐπειδὴ κάποιοι τὸ ἔχουν ἀντιληφθῆ αὐτό, τὸ ὁποῖο ἀναφέραμε, προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὴν κοινὴ γνώμη ὅτι πρόκειται διὰ διαφορετικὴ κατάσταση τῆς φύσεως. Στὸ ἐγχείρημα στοιχειοθετήσεως μιᾶς τέτοιας ἀπόψεως στρατολογοῦν παραδείγματα ἀπὸ τὸ ζωϊκὸ βασίλειο, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι πανάρχαιο φαινόμενο. Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλή. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ πρῶτο, ἀκόμα καὶ ἂν ὑπάρχει σὲ κάποια ζῶα αὐτὴ ἡ πρακτική, δὲν σημαίνει συνάμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν ἄλογη κτίση, ἡ ὁποία δὲν παρήγαγε κανένα πολιτισμό. Τὸ ὅτι κάποια ζῶα τρῶνε τὰ γεννήματά τους, εἶναι ξηλ. ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ καννιβαλισμοῦ; Ὅσον ἀφορᾶ στὸ δεύτερο, χιλιάδες ἀνθρώπινες βάρβαρες ἐκδηλώσεις, προϊόντα τῆς ἁμαρτίας κατὰ τὴν πίστη μας, εἶναι πανάρχαιες π.χ. ἡ παιδεραστία, αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἀποδεκτές; Αὐτά, λοιπόν, τὰ ἐπιχειρήματα δὲν μᾶς γυρίζουν χιλιετίες πίσω;

Ἀρκεῖ ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμφωνία;

Στὰ παραπάνω θὰ ἀντείπουν ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία ἀποτελεῖ ἐξαίρεση, καθὼς τελεῖ ὑπὸ τὴ συναίνεση καὶ ὄχι τὴν παραβίαση τῆς βουλήσεως τοῦ ἑτέρου προσώπου. Δὲν θὰ ὑπεισέλθουμε σὲ νοσηρὲς καταστάσεις τῆς ψυχοπαθολογίας, ὅπου τὸ θῦμα πιέζεται ποικιλοτρόπως καὶ καταλήγει οἰκειοθελῶς νὰ συναινῆ (εἶναι γνωστὸ ἀκόμη καὶ διὰ περιπτώσεις κακοποιήσεως), ἀλλὰ θὰ ἐπιχειρηματολογήσουμε διὰ τὴν περίπτωσιν ὅπου δὲν ὑφίσταται, τουλάχιστον ἐμφανῶς, μία τέτοια κατάσταση. Γιὰ ποῖο λόγο συναινεῖ κανείς; Κατὰ σχεδὸν ἀποκλειστικὸ λόγο διότι θέλγεται, τὸ ἐπιθυμεῖ, τοῦ «ἀρέσει». Ὡστόσο, ὁ,τιδήποτε ἐπιθυμοῦμε, ὁσονδήποτε διακαῶς νὰ τὸ ποθοῦμε, δὲν εἶναι ἀπαραίτητα ὠφέλιμο οὔτε δι' ἐμᾶς οὔτε διὰ τὴν κοινωνία. Ὅποιος ἔχει διαβήτη ἐπιθυμεῖ τὰ γλυκίσματα, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι πρὸς βλάβη του. Ἐπίσης, ἐπειδὴ τὰ εὔπεπτα προγράμματα ἔχουν ὑψηλὴ τηλεθέαση, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἀποχαυνώνουν τὸν μέσο ἄνθρωπο. Ἡ ἐπιθυμία δὲν ἀρκεῖ, λοιπόν, διὰ νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὸ ἀληθινό, αὐτὸ ποὺ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν ὄντως πραγμάτωσή του, ἀλλὰ χρειάζεται κριτήριο, τὸ ὁποῖο νὰ σταθμίζῃ τὸ τί νὰ ἐπιλέγῃ κανείς. Πολλὲς φορὲς πρέπει νὰ ἐπιλέγω καὶ τὸ ἐπώδυνο, τὸ πικρὸ στὴ γεύση, ἀλλὰ εὐεργετικὸ στὴν ἐπενέργειά του. Ἂν ἐνεργοῦμε μόνο μὲ κριτήριο τὴν ἐπιθυμία, τότε θὰ καταλήξουμε ὡς ἀγέλη ἀλόγων, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ κατὰ βάση ἔνστικτα. Ἑπομένως, ἐπιστρέφουμε καὶ πάλι στὸ ἐρώτημα: τί θὰ θέσουμε ὡς κριτήριο τῶν πράξεών μας;

Ὁδοδείκτης ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς

Ἡ Ὀρθοδοξία προτείνει ὅτι κριτήριό μας πρέπει νὰ εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιό Του, ἡ Ἱερὰ Ἁγιοπνευματικὴ Παράδοση, ἡ Ἐκκλησία. Εἶναι ἡ λύση ποὺ

Τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν!

Κραυγὴ ἀγωνίας ἀνεφώνησε πρακτορεῖον ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων ἐναντίον τῶν Πεντηκοστιανῶν, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν διὰ φυλλαδίων νὰ προσηλυτίσουν νέα μέλη εἰς τὸ κέντρον τῆς Πρωτευούσης. Τὸ πρακτορεῖον ψέγει τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἀμεριμνησίαν, ποὺ ἐπιδεικνύει. Συμφωνοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχη μεγαλυτέρα ἐγρήγορσις εἰς τὰ ζητήματα αὐτά, ἀλλὰ ἂς δώσωμεν καὶ ἀφορμὴν διὰ στοχασμὸν εἰς τὰ εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα. Εἰς ποῖον ὀφείλεται ἡ ἀποχαύνωσις τῶν πιστῶν; Δὲν εἶναι τὰ ποικίλα λεγόμενα πρακτορεῖα ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων, τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ ἐνημερώνουν τὸν κόσμον καὶ νὰ ἀφυπνίζουν τὸ ποίμνιον, τὸ παραπλανοῦν εἰς τὸ νὰ νομίζη ὅ,τι σπουδαῖον διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἶναι νὰ γνωρίζη, ἂν ὁ τάδε ἢ ὁ δεῖνα ἐτέλεσαν πανηγυρικὸν ἑσπερινὸν καὶ νὰ σπαταλᾶ τὶς ὧρες εἰς τὰ φωτορεπορτάζ; Μεριμνᾶ ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή;

Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὰ φυλλάδια τῶν Πεντηκοστιανῶν, ἐνημερώνομεν τοὺς ἀναγνώστας ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ τελευταῖα, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησαν, ἀκολουθοῦν τὸν ἴδιον τρόπον, ἐξηγούμεθα: Ζητοῦν ἀπὸ τὸν πιστόν, νὰ προσεύχεται εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ μόνος του, διὰ νὰ τὸν συγχωρέση, χωρὶς καμίαν ἀναφορὰν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ἢ τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἔπειτα συμβουλεύουν τὸν ἀναγνώστην νὰ διαβάζη τὴν Καινὴν Διαθήκην, ὡς νὰ δύναται κανεὶς χωρὶς τὴν ἑρμηνείαν τῶν Πατέρων νὰ ἐξάγη ἀφ' ἑαυτοῦ συμπεράσματα, ὅταν καλὰ καλὰ δὲν ἀντιλαμβάνεται ὁ μέσος ἀναγνώστης τὴν ἑλληνιστικὴν γλῶσσαν τοῦ κειμένου. Ἀλλὰ ἔχουν τὴν λύσιν, διότι προσφέρουν οἱ ἴδιοι δωρεὰν Καινὲς Διαθήκες! Προειδοποιοῦμεν ὅτι οἱ Καινὲς Διαθῆκες, τὶς ὁποῖες μοιράζουν, ἔχουν νοθευμένον κείμενον ἀκόμη καὶ ὅταν ἐνίοτε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν φέρεται δῆθεν νὰ ἔχουν κάποιαν ἐπίσημον ἔγκρισιν. Τὸ φυλλάδιον στοχεύει ἰδιαιτέρως εἰς τὸ συναίσθημα καὶ προσπαθεῖ νὰ πείση τὸν καθένα, ἐκμεταλλευόμενον τὴν σύγχρονον δυστυχίαν, ὅτι δὰ νιώση μίαν νεφελώδην ἀγάπην. Αὐτὴ ἡ ἀκατάσχετος ἀγαπολογία ὅμως εἶναι τελείως ἀντίθετος πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν, καθὼς ἡ ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ δὲν περιορίζεται εἰς ἕνα συναίσθημα, πολὺ περισσότερον δὲν εἶναι σωτήριον αὐτό, ὅσον ἀνακουφιστικὸν νὰ φαντάζη προσωρινῶς. Τὸ φυλλάδιον καταλκείει μὲ τὴν ἐπισήμανσιν ὅτι δὲν πρόκειται διὰ τοὺς ψευδο-μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν ὡς ἐπικάλυψιν, διὰ νὰ ὑπονοήσουν ὅτι δὲν εἶναι αἱρετικοί. Ὅμως, οἱ πιστοὶ γνωρίζουν ὅτι οἱ Πεντηκοστιανοὶ εἶναι αἱρετικοί, ὅπως καὶ ὅλες οἱ προτεστανατικὲς ὁμάδες.

Ὅπως ἀναφέρει τὸ ekklisiaonline τῆς 30ῆς Μαΐου 2015:

«Ἀλωνίζουν οἱ Πεντηκοστιανοὶ στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας, μᾶς καλοῦν νὰ πάρουμε τὴν Καινὴ Διαθήκη (τους) καὶ ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία ποῦ εἶναι σὲ ὅλα αὐτά;

Δὲν μᾶς ἔφταναν οἱ Ἰεχωβάδες, οἱ κάθε λογῆς παραθρησκευτικὲς ὀργανώσεις, τώρα πρέπει νὰ ὑποστοῦμε καὶ τὴν προπαγάνδα τῶν Πεντηκοστιανῶν! Οἱ ὁποῖοι μάλιστα ὅπως θὰ δεῖτε καὶ στὸ φυλλάδιο ποὺ ἔξασφάλισε τὸ ekklisiaonline, στὸ κάτω μέρος...διευκρινίζουν πὼς δὲν ἔχουν καμία σχέση μὲ τοὺς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ! Δηλαδὴ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ μόνο ποὺ κάνει εἶναι νὰ ἐπικυρώνει πρακτικὰ προηγούμενων συνεδριάσεων καὶ νὰ βγάζει ἐγκυκλίους γιὰ ἵδρυση μονῶν σὲ μητροπολιτικὲς περιφέρειες; Ἡ δὲ Ἱεραρχία μοναδικὸ ἀντικείμενο ἔχει τὴν ἐκλογὴ Δεσποτάδων; Ἥμαρτον πιά!».

Ὁ Σεβ. Μητρ. Σπάρτης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας

Ἡ λαμπρὰ τελετὴ διὰ τὰ Παλαιολόγεια, τὴν ὁποίαν διωργάνωσε μὲ συνδρομὴν καὶ ἄλλων φορέων ἡ Ἱ. Μ. Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης παρεκίνησε τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας νὰ δεσπίση τὰ Παλαιολόγεια ὡς ἡμέρα μνήμης πανελλαδικοῦ χαρακτῆρος. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ἀπὸ αὐτὸ τὸ βῆμα ἐδηλώσαμεν ὅτι ὁ νῦν Πρόεδρος ἔχει πλήρως ἀντιληφθῆ τὸν ρόλον του, ὡς ἀνωτάτη ἀρχὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ δὲν ἐγκλωβίζει τὴν λειτουργίαν του ὡς δεσμικοῦ παράγοντος εἰς τὴν «μίζερη» εἰκόνα μιᾶς ἐδιμοτυπίας, ἀλλὰ ἐκφράζει –καὶ δὰ πρέπη πάντοτε νὰ ἐκφράζη– ὡς σύμβολον τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀλλὰ καὶ διαχρονικῶς ὑπάρξαντας Ἕλληνας. Συμφώνως πρὸς τὸ ekklisiaonline.gr τῆς 5ης Ἰουνίου 2015:

«Τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο ἐπισκέφθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 4 Ἰουνίου, στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, μὲ τὸν ὁποῖο συνδέονται μὲ μακροχρόνιους πνευματικοὺς δεσμούς, καθ' ὅσον ὁ Σεβασμιώτατος χρημάτισε καθηγητὴς τοῦ νῦν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στὴν Καλαμάτα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴ φιλοξενία καὶ τὴν ἄψογη διοργάνωση τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὴν Καστροπολιτεία τοῦ Μυστρᾶ τὴν 29η Μαΐου, ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης τῆς ἀποφράδας ἡμέρας τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινούπολης καὶ τῆς ἡρωικῆς θυσίας τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Βασιλίδας τῶν Πόλεων. Παράλληλα ἐξέφρασε τὴ συγκίνηση καὶ τὴν μεγάλη τιμή ποὺ ἔνιωσε νὰ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία σ' ἕνα ἱερὸ τόπο γιὰ ἕνα τόσο σημαντικὸ ἱστορικὸ γεγονὸς γιὰ τὸν Ἑλληνισμό. Στὴ συνέχεια ὁ κ. Παυλόπουλος γνωστοποίησε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας τὴν πρόθεσή του, ἀπὸ τὴν ἐρχόμενη χρονιά, ἀφενὸς ὁ ἑορτασμὸς τῶν Παλαιολογείων, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς, νὰ τεθεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Προεδρίας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας λαμβάνοντας πανελλαδικὸ χαρακτήρα, ἀφετέρου νὰ καθιερωθεῖ ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης εὐχαρίστησε τὸν κ. Παυλόπουλο γιὰ τὴν ἐξαιρετικὰ τιμητικὴ πρωτοβουλία του, νὰ προσδώσει τὸ κῦρος ποὺ ἀρμόζει στὸν ἑορτασμὸ τῶν Παλαιολογείων καὶ ἔθεσε τὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης στὴ διάθεση τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Ἀπὸ τὴ συνάντηση, ὅμως, προέκυψε κι ἄλλο ἕνα εὐχάριστο γιὰ τὸν τόπο μας γεγονός, ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποδέχθηκε τὴν πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου, νὰ τιμήσει μὲ τὴν παρουσία του τὸν φετινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πολιούχου τῆς Σπάρτης Ὁσίου Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε» στὶς 26 Νοεμβρίου».

Ὁ Σεβ. Μητρ. Δράμας καὶ ἡ μνήμη τῆς γενοκτονίας τῶν Ποντίων

Τὰ φρικαλέα γεγονότα ἀπὸ τὸ 1919 καὶ ἐντεῦθεν, σχετικῶς μὲ τοὺς Ποντίους, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαγραφοῦν ἀπὸ τὰς μαύρας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Δι' ἐκδηλώσεως, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ κέντρα τῶν ἐν Ἑλλάδι ξεριζωμένων Ποντίων, ἐδόθη δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὸ μήνυμα ὅτι ὅσον καὶ ἂν κάποιοι προωθοῦν τὴν ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν διὰ οἰκονομικοὺς λόγους, κανεὶς δὲν δὰ ὀπισθοχωρήση εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Χώρας μας, διότι «ἡ λήθη εἶναι ἡ ἔκτη φάλαγγα στὴ στρατηγικὴ τῶν ὅμορων κρατῶν». Συμφώνως πρὸς τὰ «Χρονικὰ τῆς Δράμας» τῆς 26ης Μαΐου 2015:

«…Στὴν παραλία τῆς Ἀμισοῦ, τὴ γνωστότερη ὡς Σαμψούντα, ἀποβιβάσθηκε στὶς 19 Μαΐου 1919 ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ - πασάς. Ἦταν ἀποσταλμένος τῆς ὀθωμανικῆς Κυβέρνησης. Μὲ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ἀποστολὴ καὶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς «προστασίας» τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀτάκτων Τούρκων στρατιωτῶν ἐκπόνησε σχέδια ποὺ σύντομα ἀπεκάλυψαν τὶς αἰμοσταγεῖς προθέσεις του, ὅπως τὴν ἐξολόθρευση ὅλων τῶν Ρωμιῶν τοῦ Ποντου… Λέγεται πὼς ἡ λήθη εἶναι ἡ ἕκτη φάλαγγα στὴ στρατηγικὴ τῶν ὅμορων κρατῶν. Τὸ ποίημα τοῦ ἀείμνηστου κτήτορα, ἰδρυτῆ τοῦ σωματείου τῆς «Παναγίας Σουμελᾶ», καὶ προέδρου αὐτῆς γιὰ περισσότερο ἀπὸ δεκατρία χρόνια, (Φίλων Κτενίδης), ἔχει διατηρήσει ζωντανὸ τὸ χρέος τῆς μνήμης ὡς τὴν ἀμεσότητα τῆς καθημερινῆς ὀφειλῆς στὸ «ἱερὸ λείψανο τοῦ Πόντου»… Τὸ «κλασσικὸ» θὰ λέγαμε αὐτὸ ἔργο («Ἡ καμπάνα τοῦ Πόντου») παρουσιάσθηκε στὸ Δημοτικὸ Ὠδεῖο Δράμας, ἀπὸ τὴν Εὔξεινο Λέσχη Ποντίων & Μικρασιατῶν Νομοῦ Τρικάλων, βασιζόμενο στὸν ψηφιακὸ δίσκο ἢ στὸ συμπηκτὸ δίσκο, τὸ καθιερωμένο ὡς cd ποὺ κυκλοφόρησε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολης Δράμας. Ὀργανωτὲς τῆς ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχημένης «ἀναπαράστασης ἐπὶ σκηνῆς» τῆς Καμπάνας τοῦ Πόντου ὑπῆρξαν, ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος Ἀποστολίδης… Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος Ἀποστολίδης, μὲ ὅλη τὴν ἐνάργεια τοῦ ἀκοίμητου κι ἀκάματου ἐρευνητῆ (ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς ἐνυπάρχουσες μελέτες του τῆς ἱστορίας καὶ κυρίως αὐτῆς τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου), πέτυχε νὰ ὁρίσει ἐμπράγματη τὴν προσωπικότητα τοῦ Φίλωνα Κτενίδη. Συμπερασματικὰ κι ὀρθολογικὰ νὰ τὸν κατατάξει στοὺς ἐθνικοὺς ποιητές. Ὡστόσο ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἐπιστήμονα γιατροῦ, χρήζει τῆς σιωπῆς, ὅπως διαβάζεται στοὺς στίχους τοῦ Ἀνδρέα Κάλβου: «Ἐδῶ σιγὰ κοιμῶνται τῶν Ἀγίων τὰ λείψανα. σιγὰ ἐδῶ, μὴ ταράξης τὴν ἱερὰν ἀνάπαυσιν τῶν τεθνημένων». Ἡ σιγὴ τῶν συντελεστῶν συνδυασμένη μὲ τὴν ἀπόλυτη σιγὴ τοῦ ἀκροατηρίου μὲ τὴν ἔγχορδη μουσικὴ νὰ δένει μὲ κόρδες τὴν ψυχὴ τῶν θεατῶν δόθηκε τὸ τέλος…».

Ὁ Πάπας προωθεῖ ἀκάθεκτος τὴν πανθρησκείαν μὲ τὴν ἀρωγὴν τῶν Ὀρθοδόξων!

Μετὰ λύπης παρατηροῦμε ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη θιασῶτες τῆς ἀπόψεως ὅτι μία σύγκλισις μὲ τοὺς Παπικοὺς εἶναι ἐφικτή. Τὸ Βατικανὸν καθημερινῶς διαψεύδει πλήρως μὲ τὶς ἀποφάσεις καὶ τὶς πράξεις του ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, δηλ. τὴν Ὀρθοδοξίαν. Τὸ μοναδικὸν τὸ ὁποῖον τοὺς ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ ἀνάμειξις εἰς τὰ παίγνια ἐξουσίας καὶ ἡ προώθησις τοῦ θρησκειακοῦ συνονθυλεύματος. Αὐτὰ καταδεικνύει καὶ ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψις εἰς τὴν Βοσνίαν.

Ἡ πανθρησκεία ὑπὸ Παπικὸν κάλυμμα

Εἰς τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν τὸ πρώτιστον μέλημα ἦταν ἡ διαθρησκειακὴ συνάντησις! Εἰς τὸ pentapostagma.gr τῆς 5ης Ἰουνίου 2015 ἀνεγνώσαμε: «Αὐτὴ τὴν οἰκουμενικὴ διαθρησκειακὴ συνάντηση, ἐμεῖς οἱ Φραγκισκανοί, τὴ θεωροῦμε μεγάλη τιμὴ καὶ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου μας στὸν οἰκουμενικὸ διάλογο, μέσῳ τῆς παρουσίας μας στοὺς χώρους αὐτοὺς ἐδῶ, πάνω ἀπὸ 700 χρόνια» ἀνέφερε ὁ μοναχὸς Γιόζο. Πενήντα ἐκπρόσωποι τῆς Ἰσλαμικῆς Κοινότητας μὲ τὸν ἐπικεφαλῆς της Χουσεΐν Καβάζοβιτς, ἀντιπροσωπία τῆς Σερβικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐπίσκοπο Ζαχουμίου – Ἑρζεγοβίνης Γρηγόριο καὶ ἡ Ἑβραϊκὴ Κοινότητα μὲ 29 ἐκπροσώπους της μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν προεδρό της Γιάκομπ Φίντσι θὰ συμμετάσχουν στὴ συνάντηση… ὑπενθυμίζοντας ὅτι ὁ Ποντίφικας ἐξήγησε πὼς μεταβαίνει στὴ Βοσνία ὡς ἀδελφὸς καὶ ἀγγελιοφόρος εἰρήνης, ὥστε νὰ ἐκφράσει σὲ ὅλους σεβασμὸ καὶ φιλία καὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνει γιὰ εἰρηνικὴ συμβίωση στὴ χώρα». Πῶς ἀποδέχτηκε ἕνα τέτοιο κάλεσμα ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας; Ὁ Ποντίφηκας ἐπῆγε ἐκεῖ, διὰ νὰ δίξη ὅτι ὁ ἴδιος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συγκεντρώνη ὅλες τὶς θρησκεῖες γύρω του, οἱ ὁποῖες ἔτσι διὰ τῆς σιωπῆς τὸν ἀναγνωρίζουν ὡς «ἀγγελιοφόρον τῆς εἰρήνης»! Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας αὐτὰ τὰ «700 χρόνια» παρουσίας τῶν Παπικῶν τὰ θεωρεῖ ὡς εὐλογίαν; Ἐπίσης, εἰς τί ὠφέλησε ἡ συνάντησις μὲ τοὺς μουσουλμάνους, ὅταν ἐκεῖνοι ἔσφαζαν κάποτε εἰς τὴν περιοχὴν τοὺς Ὀρθοδόξους καὶ σήμερον λεηλατοῦν τὴν Μ. Ἀνατολήν;

Ἡ τραγικὴ εἰρωνεία

Τὸ ἀποκορύφωμα διὰ τὴν διεθνῆ ἱστορίαν ἦταν οἱ δηλώσεις τοῦ Ποντίφηκος: «Ὁ πάπας Φραγκίσκος προέτρεψε τοὺς πολίτες τῆς Βοσνίας νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀκατάλυτη ἐθνοτικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἁρμονία μὲ στόχο νὰ ἐπουλώσουν τὶς βαθιὲς πληγὲς τοῦ πολέμου τοῦ 1992- 1995 ποὺ κατέστρεψε τὴν χώρα» (koolnews.gr τῆς 7ης Ἰουνίου 2015). Ἐμεῖς ἐκφράζομε τὴν ἀπορίαν: ἐκεῖνες οἱ φῆμες περὶ ἐμπλοκῆς τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Γιουγκοσλαβίας ἔχουν διαψευσθῆ; Ἔχουν πάψει νὰ δροῦν ἱεραποστολὲς εἰς τὴν περιοχήν; Τὸ ζήτημα τῆς Οὐνίας, ποὺ πλήττει διάφορα κράτη καὶ ἔχει συμβάλει εἰς συγκρούσεις, εἶναι ἐλάσσον;

Αἱ Παπικαὶ βλέψεις πρὸς τὴν Ρωσίαν

Τὸ ζήτημα τῆς Οὐνίας δὲν εἶναι καθόλου ἐλάσσον, ὅπως θὰ φανῆ μὲ τὸ ἀκόλουθον. Ἐδιαβάσαμε τὸ εὔστοχον ἄρθρον εἰς τὸ pentapostagma.gr τῆς 5ης Ἰουνίου 2015: «Πολὺ «ντόρος» ἔγινε μετὰ ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ Ρώσσου προκαθήμενου Πατριάρχη Κύριλλου νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης Φραγκίσκο… Πάντως ἡ προσπάθεια τοῦ Πάπα νὰ «προσεγγίσει» τὴν Ρωσία ἀποτελεῖ μία νέα κίνηση στὴν σκακιέρα τῶν δύο ἐκκλησιῶν… Παράλληλα, ὁ Ρῶσσος Μητροπολίτης πρόσθεσε τὴν ἀντίδραση τοῦ ρωσικοῦ Πατριαρχείου στὴν πολιτικοποιημένη Διάσκεψη Πολωνῶν Ἐπισκόπων, σὲ σχέση μὲ ὁρισμένες πρόσφατες ἐξελίξεις, στὴν Οὐκρανία… Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ στάση τοῦ Βατικανοῦ μὲ τὴν Οὐνία στὴν ἀνατολικὴ Οὐκρανία εἶναι γνωστή. Ἡ Οὐκρανία εἶναι μία χώρα τὴν ὁποία στὴν κυριολεξία ἡ δύση προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀποσπάσει ἀπὸ τὴν ρωσικὴ ἐπιρροή, μὲ ὅλους τοὺς τρόπους».

Ὡς φαίνεται, ἡ μὲν Οὐκρανία σπαράττεται ἀπὸ τὸν πόλεμον, τὸ δὲ Βατικανὸν δὲν ἀποφασίζει νὰ ἄρη τὴν Οὐνίαν. Ἡ πιθανὴ ἄρσις τῆς Οὐνίας θὰ διευκόλυνε κατὰ τί τὶς σχέσεις ἀνάμεσα εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας καὶ τὸν Παπισμόν, καὶ ἴσως αὐτὸ εἶχε θετικὰ ἀποτελέσματα γενικώτερα διὰ τὸ ζήτημα τῆς Οὐκρανίας. Ἂν ὁ Πάπας, λοιπὸν ἦτο ὁ «ἀγγελιαφόρος τῆς εἰρήνης», καὶ ἤθελε ὄντως τὸ ἀγαθόν, δὲν θὰ ἔσπευδε νὰ ἀποσύρη τὴν Οὐνίαν τουλάχιστον διὰ τὴν Οὐκρανίαν; Τὸ ὅτι δὲν τὸ πράττει δείχνει ποῖες εἶναι οἱ προθέσεις τοῦ Παπισμοῦ. Ἀντ' αὐτῶν ἀναζητεῖ διαθρησκειακὲς συναντήσεις καὶ μὲ προβοκατόρικον τρόπον οἱ ἐκπρόσωποί του δηλώνουν ὅτι τοὺς φαίνεται ἀπίστευτο ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν συνάντησιν νεολαίας, ποὺ ὀργανώνει τὸν ἐπόμενον χρόνον ὁ Πάπας. Φαρισαϊσμὸς ἀνυπόκριτος!

Ἡ ἄλλη ὁδὸς τοῦ Βατικανοῦ

Παρὰ τὴν σθεναρὰν στάσιν τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας, αἴφνης ἀνεγνώσαμε εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 5ης Μαΐου ὅτι «ὁ Πούτιν μεταβαίνει στὴ Ρώμη ὡς μεσολαβητὴς γιὰ τὴν ἀναθέρμανση τοῦ διαλόγου ἀνάμεσα στὴ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξη καὶ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι πρὶν ἀπὸ τὸ ταξίδι του ὁ Ρῶσσος πατριάρχης Κύριλλος συναντήθηκε μὲ τὸν καθολικὸ ἀρχιεπίσκοπο τῆς Μόσχας». Οἱ πιέσεις τῶν Παπικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν, ἄλλωστε τὸ Βατικανὸν τὰ συγκεφαλαιώνει εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ τὰ δύο, αὐξάνονται ἰλιγγιωδῶς, διὰ νὰ καταρρίψουν κάθε ἀντίστασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας. Διαβλέπουν ὅτι ὁ Πατριάρχης τῆς Ρωσίας δὲν εἶναι τόσον καλόβολος ὅσο ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἑπομένως ἀπαιτοῦνται ἄλλα μέτρα. Διπλωματικὲς καὶ μὴ μέθοδοι ἐπιστρατεύονται, διὰ νὰ εὑρεθῆ μία «κοινὴ ἐπωφελὴς λύσις». Μένει νὰ παρακολουθήσουμε εἰς τὸ μέλλον τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων.

Παρέμβασις Σεβ. Μητρ. Κυθήρων

Εὐτυχῶς, ποὺ Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν καλὰ εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Πίστεως εὑρίσκονται καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι μόνον εἰς Ρωσίαν. Τὸ Παπικὸν θηρίον πρέπει νὰ πλήττεται πανταχόθεν ἀλλιῶς θεριεύει καὶ ἀλλοίμονον ἂν ἀπομείνη μόνον μία τοπικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ νὰ ἀντιπαλεύη.

Ὁ Πάπας φέρεται προσφάτως ὡς νὰ εἶπε ὅτι τὸ Κοράνιον καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἶναι τὸ ἴδιο καὶ τὸ αὐτό. Ἀμέσως, ὅπως ἀνεγνώσαμε εἰς τὸ aktines.blogspott.gr τῆς 7ης Ἰουνίου, ἔλαβε ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητρ. Κυθήρων κ. Σεραφείμ: «ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε μὲ βδελυγμία καὶ ἀποτροπιασμὸ στὴν πρόσφατη δήλωση τοῦ αἱρεσιάρχη Πάπα τῆς Ρώμης ὅτι: «καὶ τὸ Κοράνιο καὶ ἡ Ἱερὴ Βίβλος (τὸ Εὐαγγέλιο) τὸ ἴδιο εἶναι». Ὁ θρησκευτικὸς αὐτὸς ἀρχηγὸς 600 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων χριστιανῶν ἐξισώνει τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ Κοράνιο (χωρὶς προφανῶς) νὰ ἔχει ποτὲ διαβάσει μὲ ταπείνωση, φόβο Θεοῦ καὶ πνεῦμα μαθητείας τὸ πρῶτο, τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζει ἀληθινὰ καὶ στὶς πραγματικές του διαστάσεις τὸ δεύτερο τὸ βιβλίο τῶν ἀλλοθρήσκων καὶ ἔτσι πλέει μέσα στὸ "πέλαγος τῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς Πανθρησκείας"».

Ἀκούστηκε ὅτι διεψεύσθη ἡ δήλωσις τοῦ Πάπα καὶ ὅτι ἦταν προϊὸν σάτυρας. Μά, ποῖος περίμενε τὴν διάψευσιν; Μήπως οἱ διαθρησκειακὲς συναντήσεις καὶ τὰ δῶρα δὲν ἀποδεικνύουν ὅτι αὐτὸ πιστεύει τὸ Βατικανόν; Ἄξιος ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Κυθήρων καὶ ἐλπίζομε νὰ τὸν μιμηθῆ εἰς τὰς ἀπαντήσεις του καὶ ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας.

Ν.Σ.

Τὸ «κλῖμα» τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Ἀναγινώσκων κανεὶς νέα ἀπὸ συνεδριάσεις Ὀρθοδόξων Ἐπισκοπῶν ἢ ἱερατικὰς συνάξεις ἀντιλαμβάνεται εὐθὺς πόσον «συντονισμένοι» εἶναι αἱ Μητροπόλεις πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν **Γαλλίαν** συμφώνως πρὸς τὸ romfea.gr 29ης Μαΐου 2015: «Πραγματοποιήθηκε τὴν Τρίτη 26 Μαΐου ἡ τακτικὴ συνεδρίαση τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων τῆς Γαλλίας, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν τόπων λατρείας μετὰ τὶς ἀπόπειρες ποὺ ἔγιναν σὲ Ἐκκλησίες Καθολικῶν ἀπὸ Ἰσλαμιστές… Ἐπιβεβαιώθηκε ἐπίσης ὅτι, κατὰ τὴ διάσκεψη τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν κλιματικὴ ἀλλαγή, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖος θὰ πραγματοποιήσει ἐπίσκεψη στὴ Γαλλία, .Ἐπίσης ὁ Μητροπολίτης Ἐμμανουὴλ ἐνημέρωσε τοὺς Ἐπισκόπους σχετικὰ μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμποσίου μὲ θέμα "Κλῖμα καὶ Θρησκεία"…».

Ὅπως καθίσταται φανερὸν **τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς Μητροπολίτας τοῦ Θρόνου** εἶναι αἱ περιβαλλοντικαὶ δράσεις τοῦ «Πράσινου Πατριάρχη» ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν τῆς **Ἰταλίας** δὲν τοὺς ἀπασχολοῦν μόνον τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τοὺς Παπικούς, ἀλλὰ τοὺς καλοῦν καὶ εἰς τὰς Ὀρθοδόξους συνάξεις.

Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς 27ης Μαΐου 2015: «Τὸ θέμα τῆς ἐφετινῆς ἐτησίας Ποιμαντικῆς καὶ Θεολογικῆς Συναντήσεως τοῦ Κλήρου της ἠκούσθη μετ' εὐχαριστήσεως πολλῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης μέσα εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους καὶ τὰς Θεολογικὰς (ἐνν. Παπικὰς) Σχολὰς ἐν Ἰταλίᾳ… **Τὸν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας, καὶ πᾶσαν τὴν Ὀρθόδοξον ὁμήγυριν, ἐχαιρέτισε μὲ ἐγκαρδιότητα ὁ Σεβασμιώτατος Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος**, ὑπεδέχθη αὐτὸν καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸ Παρεκκλήσιον, ἔνθα φυλάσσεται τὸ ἱερὸν Λείψανον τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος… Ρωμαιοκαθολικαὶ ἐνορίαι, μὲ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν, συνηντήθησαν μὲ τὴν ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν τῆς Ἱστορικῆς Πόλεως… Ἡ ἐτησία αὐτὴ Συνάντησις εἶχε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, διότι ἤνωσεν ὅλον τὸν Κλῆρον, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου εἰς τὰς διαφόρους πόλεις καὶ ἡ ἐπικοινωνία αὐτοῦ μὲ κληρικοὺς ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, καθὼς καὶ ἡ συνάντησις αὐτῶν μὲ τὰς ἄλλας Κοινότητας, καὶ μὲ προσωπικότητας, ἡμετέρας καὶ ξένας, ἔκαμεν αὐτὴν γνωστὴν εἰς